

ФИНЕС

У дома

том IV

по Учителя

Ние сме Души, родени в Божия Дом, в който предстои да се върнем.

Безстрашни бъдете – да излезете от този умиращ свят и да се върнете у Дома - в Живота.

Емил Стефанов –съставителство и коментари

Предисловие на съставителя

В началото на 20 век в България бе даден универсалният метод Паневритмия.

Духът на този метод съдържа мощта и изразителността на финия, невидим свят. Източникът на метода говори за това още при създаването му: *„Силни ще бъдем ние, пълни с електричество ще бъдем. Като вдигнете ръката си, от нея трябва да излезе струя огън дълга 4-5 метра, от която врагът ви да избяга.”*

Тайната на тази мощ ще бъде достояние на бъдещите хора.

Ключът, който отключва тази мощ се съдържа в първото упражнение „Пробуждане”, с което започва цялостния цикъл на метода.

Тук ще се докоснем до същностни аспекти на този ключ, които са свързани с живата наука за най-малките величини и най-малкото действие.

Работата ни върху този проблем ще се разпростре върху последните два тома на този цикъл от книги.

Същинското откровение за метода е в ръцете на бъдещите хора.

*

Холографският, холистичен подход е авангардна мироследна система на обществото, от която съвременното образование и обществено съзнание са много далеч.

Според тази научна система, всичко съдържа всичко, т.е. и най-малката субатомна частица съдържа вселената.

Следвайки логиката на този подход, ще вземем една малка частица от Метода Паневритмия, ще вникнем в битието на тази частица, за да бъде тя оживена и оползотворена и ще оставим на изследователите да приложат проекциите на това изследване върху целия метод. Това е нажежаване на формата, за да се влезе във висшите измерения на нейното съдържание и смисъл – в света на вечно новото.

*

Къде ще намерим света на вечно новото? – „То не е тук, нито там, но ето, Царството Божие вътре във вас е.” И аз ще бъда тук или там и ти ще бъдеш, но единият ще намери това царство в себе си, а другият – не. Единият ще отиде на небето, а другият ще остане на земята – в двойствения, преходния свят на добро и зло. Небето пък е единен свят, без светлини и сенки, без добро и зло, време и пространство – свят на любов, взаимност, единство, органична цялост, виделина.

Казано е, че Господ създал небесната твърд.

Изфинването е навлизане в свят, милиони пъти по-фин, по-плътен от нашия шуплест, външен, студен, неустойчив свят. Небесният свят е непрекъснат, интензивен, светъл, мощен, неразрушим. Той е свят на ред, порядък, съвършенство.

В този свят се влиза чрез подтик, импулс, квантов скок.

Пробуждане на космичното съзнание

Прибиране у дома

Човек е една малка вселена, аналогична на голямата вселена. В друг смисъл, физическият човек е малкият свят, а духовният човек, големият, финият свят.

Има пряка връзка между всяка външна част на тялото и вътрешните му физиологични системи; както и между всеки орган или система и съответни области на Вселената, както и с дадената йерархия космични същества, които управляват тези космични области. Има връзка също между частите на тялото, органите, системите на организма от една страна и отделните народи, планети, зодиакални съзвездия и съответстващите им начества, сили и способности.

Съотношението между човешкия организъм от една страна и космичните ръководни йерархии от същества и съответните им галактични системи от друга са следните:

1. **Серафими** – братя на Любовта . Предават Божествените мисли на целия организъм на космичния човек. Управляват главата.
2. **Херувими** – братя на хармонията и мъдростта. Управляват дробовете. Затова мъдростта и хармонията се придобиват чрез дишането.
3. **Престоли** – братя на волята и истината. Управляват сърцето на космичния човек. Чрез сърцето си човек се свързва с Божествения Разум.
4. **Господства** – братя на Мъдростта, Радостта и Интелигентността. Предават надолу импулса на трояката горни йерархии. Управляват диафрагмата и слънчевия възел.
5. **Сили** или духове на движението. Управляват движението, растенето и всички сили в природата. Работят в стомаха и жлъчката. Учителят ги нарича същества на благородството.
6. **Власти** или духове на формите – братя на външните форми и изкуства. Те дават плът и кръв на всяка идея от висшите светове, обличат я във форма. Зад всяка форма от галактиките до атомите стоят те. Това са Елохимите, за които се говори в Писанието. Чрез Елохимите Бог даде на човека форма. Затова се казва: „Направи Бог човека по образ и подобие свое.” Управляват черния дроб.

Черният дроб е филтър между външния и вътрешния свят. Той също регулира чувствата, като пречиства всички нечистотии от астралния свят. В тази връзка, той оказва влияние на слънчевия възел и сърцето. Като най-голям производител и носител на хранителни вещества и кръв, при екстремални условия или медитативно спиране на сърцето, той поема функцията на „портално сърце”.

Като мембрана между външния и вътрешния човек, т.е. между физическия и духовния свят, той има да изиграе ключова роля за възстановяване връзката на човечеството с финия свят.

Българите са поставени в жлъчката на човечеството – орган, който ръководи процесите на изфинване в организма, предпазва организма от мастни отлагания с депонирани в тях отрови, като изфинва мастните вещества във фина дисперсност.

Както аномалиите в черния дроб показват дисхармония в чувствения живот на човека, така и аномалиите в жлъчката говорят за нарушение на закона на доброто. Пукването на жлъчката говори за изгубване на доброто в човека. Такъв човек е жлъчен, силно негативен.

Жлъчката единствена попада в две йерархични групи с противоположно влияние – уплътняващата група във формообразуващите Власти и групата на благородството в Сили.

Жлъчката е под влияние на Сатурн – планета уплътняваща, вкостеняваща, което поражда негативизма и nihilизма на българина.

По този закон българинът е носител на елемента въглерод, създаващ въглеродните вериги на органичните вещества. В него се съдържа силата за синтез между елементите на другите народи.

По същия този закон, българинът е най-твърдият елемент на планетата. Той е поставен в една лаборатория при утеснителни условия, за да се изработи в него диамантов характер.

Божественото учение има за задача да превърне българите от въглени (критикари, песимисти и nihilисти) в диаманти – хора с абсолютно позитивното съзнание на Духа.

Българите обитават жлъчката на човечеството, която се намира между двата дяла на черния дроб – ляв, под Водолей, Русия, десен, под близнаци, САЩ. Тя ще изиграе голяма роля за обединяването на тези два народа в една държава, в условията на новия цикъл.

Българите ще изиграят също ключова роля, при излизането от епохата на доброто и злото и влизането в епохата на Любовта.

Сега Елохимите поставят основите на третия завет на Бога – на Новия Адам, възкръснал във финия свят под Дървото на Живота.

7. **Началства** или духове на времето – Братя на времето, състоянието и такта. Управлят големи периоди от време в човешкото развитие. Управлят далака и правдата в човека. Далакът е място, където се възприема и усвоява свещеният огън на светлината.

8. **Архангели** или духове на огъня. Ръководят отделните народи и бърбреците на космичния човек.
9. **Ангели** – духове на живота и растителността. Те ръководят всеки отделен човек. Те учат човека да ражда светли мисли, благородни чувства, красиви постъпки. Управляват детеродните органи.

Движения, Работа

Разумните, съзнателни движения произтичат от причинно-следственната връзка – идея- импулс-цел.

Идеите произтичат от причинния свят на душата, от който се изплисква импулсът на силите, насочени към определена цел.

Душата и Духът са аспекти на финия свят – Небето – Дом на Абсолюта.

Новото Битие – новото Небе и новата Земя на човека и човечеството се създава чрез движенията, както на крайниците (ръцете – Правдата, краката – Добродетелта), така и на мислите и чувствата, а в най-фин план – на душата и духа.

Както вече се спомена, движенията се ръководят от йерархията Сили, в която функцията на жлъчката има дял. Съзнателното движение е фин, вътрешен двигател на формообразуването.

Съзнателното, фино, плавно, хармонично движение е предпоставка за създаване на благородни и ползотворни условия на живот, които способстват за духовния растеж на човека.

Механичните, безсъдържателни и безсмислени движения създават робски условия за човешката душа.

„Целият космос е проникнат от музика и движение, съчетани в едно цяло. Това е именно Паневритмията.”

„Всяка линия на движение строго съответства на известни сили в човешкия организъм и съзнание, и ги събужда към дейност, към активност.”

„Чрез движенията човек регулира енергиите на своя организъм. Колкото по-съзнателни са движенията, толкова по-правилно се регулират енергиите на неговия организъм.”

„Съзнанието на човека трябва да присъства във всяко негово действие във всяко негово движение.

„Всичко се движи в един съвършен ритъм. С едно движение човек може да попадне в съвършения ритъм на живота, а с друго, да се отдалечи от този ритъм и да се повлияе от силите, които рушат красивото в живота.

И наистина, с едно движение на ръката си човек може да те приближи към себе си, да те изпълни с нежност, а с друго да те отблъсне, да те наскърби. Един поглед може да направи да замръзне живота в тебе, а друг да те събуди за нов живот, да ти разкрие красотата на живота.”

Всяко движение има свое значение и смисъл. То е като буква от азбуката на живота.

„При хармоничните движения на Паневритмията се свързваме с мислите на напредналите същества и влизаме в един свят на висша хармония и мъдрост.”

„Правилните движения развиват способностите. Всяко движение е привличане на сили.”

„Вслушвайте се в музиката на своите движения. Всяко действие да е поклонение, свещенодействие.”

„Твоят вътрешен свят е отразен в твоята стъпка, в твоето движение.”

„Има електрически – студени и магнетични – топли движения.”

„Меките движения са с криви линии, силните движения са с прави линии, а светлите – с прави и криви.”

Христос изяви учението за живота, като казва: „Аз съм Пътя, Истината и Живота.” Той ни даде образец за истински правилен живот, който е живот на Духа, на Истината – извор на изобилие, равновесие, хармония, на всяка дарба, способност и благодат.

По своята същина животът е без начало и край, извън времето и пространството. Той е най-fino битие в полето на Духа.

Животът нито се подчинява на определени цели, нито може да бъде използван от човека, защото животът е Бог.

Бог се проявява като Дух, като Любов и като Живот. Това са три степени на Божието единство и проявление.

Съдържанието на живота е работа. Сричката „ра” говори, че животът и работата са изявление на Слънцето на Духа.

Само Духът може да работи. Само онзи виртуоз, който импровизира и твори, който може да свири по десет часа, като изразходва огромни психически и физически сили, без да усети умора – работи.

Сега човечеството преминава от епохата на доброто и злото, на труда и борбите, в епохата на Любовта и живота – на работата.

Работата е присъствие на Духа в човека – великото творческо начало на живота.

Човечеството навлиза в една възвишена епоха и култура на творчество, епоха и култура на пробудената човешка душа.

В тази епоха Божият Дух – Великият Виртуоз ще изпълнява своите симфонии чрез пробудените 12 тела на човека.

„Какво е физиологическото значение на думата „работа“? Тя се състои от две санскритски думи: „раби“ и „блоти“, което значи живот, а живот значи да се радваш на работа. А пък думата „труд“ се състои от две думи: „тюкь“ или тъга и „уд“, което значи напрегнатост на удовеите.“

„Копането, орането, шиенето не е работа. На земята работа няма. Единственият, който работи, е Бог.“

„Работата е резултат на Любовта. Който иска да се научи да работи, трябва да възприеме Любовта. Щом придобиете разумния живот, вие влизате в Любовта.“

„Любовта е най-великата работа в света. Да обичаш някого, това значи да работиш за него, да го освободиш от мъчнотиите и негодите на живота му.“

„Работоспособността има отношение към морала на човека. Колкото е по-работлив, толкова е по-морален.“

„Само работата за Бога е работа. Работата за себе си е труд.“

„Работата е по любов, трудът – по дълг, а мъчението – по задължение.“

Робът се мъчи, а съвършеният работи. Съвършеният не търси дължимото. Той бяга от парите, а те тичат подире му.

Работата е идейно, боговдъхновено дело за повдигане на душите – изявление на Божия Дух на земята.

„Смисълът на живота се състои в работата. На Земята по-висше нещо от работата не съществува.“

Паневритмичният метод е работа на Духа за повдигане на човечеството. Тази работа се извършва предимно с крайниците, които са проекции на волята и са свързани с всички системи на организма.

Ръцете работят със слънчевите течения на Правдата, а краката – със земните течения на Доброто, Добродетелта.

От дясно протичат космичните течения на електричеството, на ума, Мъдростта, а отляво – теченията на магнетизма, сърцето, Любовта.

Центровете на тия две течения са съответно централната и симпатичната нервна системи. Те са подобни на две противоположно насочени дървета.

Тези области ще разгледаме по-подробно по-нататък.

Ръцете:

„... главата има отношение към центъра на слънцето, а краката – към центъра на земята. Следователно, човек има два центъра: като мисли, той се отправя към центъра на слънцето, а като чувства – към центъра на земята. Щом повдигнеш ръката си нагоре, ти имаш вече някаква мисъл. Сама по себе си, произволно тя не се повдига. Каквото движение да направите – назад или напред, нагоре или надолу, вие имате отношение към вашия вътрешен живот. Дали ще мръднете очите си нагоре или надолу, надясно или наляво, това движение изразява известна идея. Във всяко движение има смисъл.”

„Успехът в живота зависи от това как ходиш. Ако биеш петите си като войник, ти войник можеш да станеш, но учен човек не можеш да станеш. В ходенето трябва да туриш стремежа да събудиш първо пръститет си, после огънатата страна на стъпалото и най-после петата. Петата означава волята: това е резултат. Най-първо пръстите – умът. После – вдлъбнатата, средната част на стъпалото – сърцето и най-после петата – волята. Тя е най-накрая. Това трябва да е вътре в ума ти. Като искаш да ходиш, трябва да проектираш ума си, че трябва за ходиш правилно; най-първо ще стъпаш на пръстите си, после – на средната част на стъпалото, и най-после на петата.”

„Музика има и в човешкия ход. Онзи, който живее хармонично, живее музикално. Всяко негово движение е музика, всяка стъпка е ритъм. В движенията му има пластичност, мекота. Той стъпва леко, първо на пръстите, а после на петитет си. Така се образува една крива линия. Някой стъпва на цялото ходило и образува права линия. Движенията му са груби, дисхармонични. Човек трябва да спазва ъгъла, който се образува при ходенето. Ако е по-малък или по-голям, отколкото трябва, нарушава се ритъмът на движението.”

Ръцете и краката са група от разумни същества, които имат своя мисъл, свои намерения. Човек поглежда ръката си, но не вижда какво е вложено в нея. Той не може да си представи каква енергия от Божествения свят е вложена в ръцете, краката и цялото тяло.”

„Като ходите, дръжте ръцете и краката си успоредно. Не спазвате ли това правило, няма да имате резултат и работите ви няма да се нареждат добре. Ръцете и краката трябва да знаят, че имат господар, който ги управлява. Правилното движение на ръцете и на краката регулира мозъчната нервна система.”

„Ръцете и краката означават волевата страна. Ако туриш ръцете си по-долу, ти влизаш в един по-долен свят.”

„Като се научи да контролира движенията си, човек контролира и мислите и чувствата си.

„Какво ще получите, като съберете на едно място един мъдрец и един добродетелен мъж? Какво ще направят тия двама души, като се съберат на едно място? Те могат да преобразят целия свят.”

Както вече споменахме, ръцете изразяват космичния принцип на Правдата. Той е принцип на равновесие, хармония, разумност и щедрост. Същевременно този принцип развива голяма температура, защото той е израз на разумното сърце, което дава. Това е новото, божественото сърце на човечеството, което работи с най-фини величини и е в причинния свят на душата. Като казва: „Сине мой, дай ми сърцето си.”, Господ иска да издигне сърцето на човека на това високо място.

Сърцето на стария човек е каменно, студено, само взима. Сърцето на новия човек ще бъде от фина, високо енергетична материя. То ще бъде като слънце, което изобилно дава.

Ръцете на новия човек са ръце на изобилието, които раздават Божиите блага – благата на Духа.

Макар, че лявата ръка работи със силите на сърцето, а дясната ръка – със силите на ума, при това положение, отдадени в служба на Духа, те са една цялостна, единна система – една връзка между физическия и духовния свят, между механичното и съзнателното, грубото и финото, материята и Духа.

Сричката „пра” в думата „Правда” е съдържателна. Ще я срещнете в думите прана, пране, правя, справям се, справедливост, праведен.

„Правдата си има особен ритъм. Двете съгласни „П” и „Р” показват следното: „П” показва едно състояние, дето плодовете зреят. „Р” показва едно състояние, дето силите се компенсират. „А” показва как да отваряте ръката си.”

Плодовете зреят в Духа, а силите се компенсират и ръцете се разтварят, за да раздават на ближните (частите в Цялото) тия плодове.

„В Любовта трябва да подобрите гърдите си и черния дроб. В Мъдростта да подобрите мозъка си. В Правдата трябва да подобрите ръцете и пръстите си. Като работите за Добродетелта, да измиете краката си. Ще се научите да вървите пластично, а не да се клатите като гемии. Като се движите, всички мускули да са в движение. Страдате от ревматизъм. Изтегляйте ставичките на пръстите, разтривайте ги, да придойде в тях нова кръв. После можете да

направите следното упражнение: да съединявате два по два пръстите си (върховете им) с изключение на палеца.”

„Каква е гаранцията, която може да кредитира човека? Това е неговата ръка.”

„Ръцете това са едно динамо, това са двата тока на една батерия, и от вас зависи как ще ги поставите, да урегулируете теченията си.”

„Който иска да започне някаква деятелност, той трябва правилно да постави ръцете си, и то така, че през лявата ръка да минават теченията на сърцето, а през дясната – теченията на ума. Само по този начин може да се прояви мощното в човека, което да му отвори път към светли идеи, с помощта на които да работи и да се развива ... За нас е интересна не само човешката ръка, но и нейните пръсти. В това отношение всеки човек, всяко общество и всеки народ имат много още да работят. Голямо озкуство е, човек да си извае красива ръка!”

„... казвам на всички да намерите отношенията на Любовта към Мъдростта, да познаете вашите права и задължения към вашите близки, да намерите и приложите великите принципи на тази Божествена наука за благо на обществото, за повдигане на младежта. И така да подобрите икономическите си условия: да има масло, зарзават, жито, плодове, всичко в изобилие. Ето това означават пръстите на ръката.”

„Ръцете са продукт на волята.”

„Всяко движение на ръката има определен смисъл...”

Първо човек трябва да разкопае почвата, после да посее нещо в нея и най-после да очаква тя да му даде плод. Следователно, човек първо трябва да прояви вътрешна деятелност, а после да събира плодове от своята деятелност. ... като правите тези упражнения, трябва да знаете каква енергия извира от всеки уд на вашето тяло и към кои центрове да я препращате. Например, вие трябва да знаете каква енергия излиза от всеки пръст на ръката, както и от цялата ръка; след това трябва да знаете към кои центрове отива и какво направление взима енергията, която излиза от ръката ви. Ученикът трябва да знае всичко това, защото в природата има закони на равновесие, които той непременно трябва да спазва. Когато човек насочи ръката си навън, с това движение той действа вече върху природата и тя му отговаря. Ако движението е неразумно и природата отговаря по същия начин.”

Школата е място, където се дават насоките и принципите, а ученикът сам трябва да намери фактите и специфичното си отношение към тях, сам трябва да вникне и да учи, за да развива съзнанието и силите си. Божественото Слово не дава знания наготово. Ученикът трябва да следва неговата насока, за да вниква, да изследва, да се ползва от общочовешкото знание и култура, за да напредва.

Като знае насоките, ученикът търси в учебниците, справочниците, енциклопедиите и своя опит да намери специфичните приложни аспекти на знанието, които се отнасят лично до неговия път.

В този смисъл, всеки цитат е изходна точка, от която започва пътя, търсенето, откривателството на ученика. Не вникне ли във висшите приложни измерения на истините, ученикът ще си остане отвън – в безжизнената форма.

Словото е само една насока за вътрешната работа на ученика. Духът, Небето в него го учи по специфичен за него начин.

„Всяка сутрин, като ставате, вдигнете ръката си към небето и кажете: „Господи, погледни ръката ми и кажи какво трябва да направя днес. Ако имам някакъв дефект, кажи ми какъв е и дай ми начин да го изправя. Когато вдигнем ръката си нагоре и я отворим, едновременно с това и Мъдростта в нас се разтваря и изпуска светлина навън. Ясновидецът вижда тази светлина и голяма радост изпитва.”

„Вдигането на ръцете към Бога означава съединение, защото, като се съединим с Бога, приемаме сила. Дясната ръка означава Божествената Мъдрост, а лявата – Божествената Любов. С вдигането на ръцете, вие се съединявате с Неговата Любов е Мъдрост.”

„При гимнастиката трябва да направиш един контакт. Ако ръцете или краката ти са в хлабаво състояние, нищо няма да придобиеш. За да вземеш нещо, трябва да опнеш ръцете си. Ще направиш един контакт. И в същото време ще мислиш, за да започне Бог да действа в тебе.”

„За да влезе мисълта ви в общение с Божията мисъл, често мийте ръцете си.”

„Всякога в ръцете ни трябва да има една малка топлина, ако я нямаме, с мисълта си можем да я добием, ще изправим дисхармонията, която е причина топлината да я няма.”

„За да възрастват духовните ни ръце, трябва да имаме търпение и благосклонност. Така се развиват външните и вътрешните ни органи, за да придобием добродетели, които ни донасят всички материали за нашето съграждане и израстване.”

„Търпението и благосклонността са ръцете на Любовта.”

„От чисто мистично гледище, като работим с дясната ръка, всяка работа, която вършим се благославя.”

„Лявата ръка е царската ръка. Тази ръка дава разпореждания като царица, а дясната служи, изпълнява, затова е по-развита. Мнозина казват: Какво може да направи лявата ръка? – Много може да направи тя. Привидно дясната ръка

върши много работи, но важна е лявата, която издава заповедите. Лявата ръка стимулира, а дясната – изпълнява. В живота важни са стимулите.”

„Като се каже женска ръка, пред очите на учения човек се разкрива цял свят – възвишен, божествен свят, на който лявата ръка е изразителка. Този свят свързва човека с Любовта. Като се каже мъжка ръка, пред учения се разкрива друга страна, на Божествения свят – светът на Мъдростта, чийто изразител е дясната ръка. Следователно, ако се докоснете до лявата ръка на човека, вие се свързвате с Любовта, от която соковете на живота започват да текат към вашето сърце. Ако се докоснете до дясната ръка на човека, вие се свързвате с Мъдростта, която внася нова светлина, нови идеали във вашия ум.”

„Всяка сутрин наблюдавайте лявата, царствената си ръка, като пожелавате дълбоко в душата си тя да се оформи. Средният пръст представлява справедливостта, съвестта, човещината.”

„Въртенето ръцете на човека във вид на кръг, представлява колелото на неговата електрическа машина. Тъй щото, ако се концентрирате, вие ще произведете електричество, което ще излиза от очите ви във вид на светлина.”

Пръсти

„По някой път има цяла магия във вашата ръка. Ако има буря някой път и си вдигнеш ръката нагоре, бурята ще престане. Но трябва разбиране! Вие си вдигате някой път ръцете нагоре към Бога, но защо? Ако аз се моля, ще кажа: да бъда справедлив (средния пръст)! Господи, да обичам хубавото (безименния пръст)! Да зная как да се обхождам с хората (малкия пръст)! Господи, да имам правилно отношение към Тебе (палеца)! И като събера двете ръце на едно място, ще кажа: „Господи, да ме благословиш!” Може да те благослови да станеш поет, музикант, готвач. Готварството е цяла наука.”

„Магът се отличава от обикновените хора по това, че каквото каже, той може да го направи. Ако поиска плодове, плодове ще дойдат, ако поиска скъпоценни камъни и те ще дойдат. Само с една дума той ще може да достави на когото и да е скъпоценни камъни. Ще му каже: отвори ръката си! Той отваря ръката си и вижда в нея един хубав скъпоценен камък. После ще му каже: Затвори ръката си! Той затваря ръката си и камъкът изчезва. Магът е силен. Каквото каже, всичко му се подчинява. Колкото вашата мисъл да не е силна и вие можете да направите много нещо. Запример, често вие казвате: това нещо няма да стане. Кажете ли така и камъкът изчезва от ръката ви. Кажете ли: Ще бъде това нещо – и камъкът е в ръката ви.”

В Паневритмията се работи предимно с ръцете, но висшата съзнателна работа с енергиите и идеите е с пръстите. Чрез пръстите човек свири на арфата на светлината, с ония висши сили на вселената от високи измерения, досегът до които изисква голяма чувствителност и финес. Човек се издига толкова по-

високо по стълбицата на светлината към Духа, към Бога, с колкото по-фина чувствителност, плавност и съзнателност са изпълнени движенията му.

Чрез всеки пръст човек се свързва със силите, качествата и съзнанието на определена планета: палец – Венера, показалец – Юпитер, среден пръст – Сатурн, безименен пръст – Слънце, малък пръст (кутре) – Меркурий. По същия начин човек се свързва със съответните на тия планети химични елементи, цветове, тонове, способности. На дланта под малкия пръст са разположени и секторите на планетите Марс и Луна, с чиито сили се работи при движението отваряне и затваряне на дланта.

Палецът – божественият пръст на волята е равностоеен на останалите пръсти. Свободният човек прибира пръстите си с палец отгоре, а робът и подчиненият с палец под тях. При команда: „Мирно!“ войниците прибират пръстите си с палец под тях, като по този начин изпадат в подчинено положение.

„Ръката има отношение към известна област на мозъка. Не само цялата ръка, но всеки пръст на ръката има отношение към специфична област на мозъка. Доказано е при това, че силата на палеца е равна на силата на останалите пръсти. Половината от енергията на човека е вложена в палеца. В него е вложена разумността на човека, по която той се отличава от животните. Животните имат най-много четири пръста. В тях липсва палеца, т.е. разумността. Приложението се крие в палеца. От енергиите, които излизат от него, зависи активността на човека. От палеца излизат енергии, които дават подтик.“

„Като ученици, работете за усилване на волята си. Движете пръстите си, особено палеца. Като дойде една добра мисъл в ума ви, не я отлагайте. Ако искате да усилите волята си, веднага приложете мисълта. С усилване на волята, вие ще усилите и тялото си. Всички органи ще започнат да работят добре. Палецът е Божественото Начало в човека. Като движиш палеца си, ще казваш: Има Бог! – Загазих мого. – Не съм загазил. Дойде ли една отрицателна мисъл в ума ти, свий ръката си на юмрук, постави палеца отгоре и кажи: Има Бог!“ (Начало на мъдростта, с. 87)

„Докато имаш палец, Бог съществува за тебе. Отрежат ли ти палеца, Бог преставя да съществува. Значи палецът е Божественото в човека. Той трябва постоянно да се движи. Заболееш ли, движи палеца си.

Ще ви дам едно упражнение за палеца. ... Изнеси дясната си ръка напред с дланта надолу и допирай последователно палеца си до всички пръсти на ръката: до малкия, до безименния, до средния, до показалеца. След това обърни същата ръка с дланта нагоре и направи същото упражнение. После направи двете упражнения с лявата ръка, първо с дланта надолу, после с дланта нагоре. Като свършиш упражнението, ще почувстваш едно просветление в ума си и ще намериш начин как да оправиш работите си. Ако не

си разположен, направи същото упражнение. Скръбен си, направи упражнението. Палецът, като представител на Любовта, ще предаде нещо от себе си на другите пръсти. Това ще помогне на мозъка и на слънчевия възел и те ще почнат да работят.”

„... палецът определя развитието на човешката воля.. И в старо време, когато са искали да накажат някой твърдоглав човек да прекрати своите престъпления, отсичали са двата му палеца. Тогава питам: Защо палецът у някои хора е по-дълъг, а у други по-къс, защо у някои е правилно сформирани, а у други не? Всичко това означава нещо, то говори за развитието на волята и разсъдъка у човека.”

„Щом искаш да станеш рано, хвани палеца на лявата ръка с палеца и показалеца на дясната ръка и кажи: Искан да стана утре в четири часа сутринта. Направи същото и с дясната ръка: хвани палеца на дясната ръка с палеца и показалеца на лявата и кажи същите думи. По този начин ти се свързваш със силите на разумния свят и ги викаш за свидетели. Зад палеца седят същества от разумния свят, с които ти се свързваш. Той е антена. Ти отваряш телефона и започваш да говориш. Пръстите са антени, чрез които човек се съобщава с духовния свят.”

„Не дръж палците си скрити между другите пръсти. Ако ги криеш, волята ти ще отслабне. Отслабването на волята е причина за заболяване. Болестите са необходими за каляване на волята. Следователно, каквато и болест да имаш, хвани болното място и кажи: Ще служа на Господа!”

„Една дама, която е била много благородна, страдала от неврастения и от бездействие. Седяла по цял ден. Лекарят ѝ казал: „Трябва да упражняваш всеки ден и краката и ръцете си.” И тя кръстосала пръстите на двете си ръце, като оставила само палците свободни един до друг. И почнала да върти палците в една посока; после обърнала в обратна посока. Право е това движение. С това се активизира волята. Палците трябва да се движат. То е хубаво. Като се движат пръстите, човек може да оздравее.”

„Палецът, т.е. големият пръст е разумното начало в човека. Третата фаланга на палеца при основата има отношение към животинския и растителния свят; средната фаланга има отношение към човешкия свят, а горната – към Божествения свят.”

„Ако ти не разбираш как да си клатиш палеца, това показва, че е заболяла нервната ти система. Ако искаш да знаеш, дали твоята воля е на място, направи сутринна гимнастика с палеца си няколко минути. После с всички пръсти прави гимнастика. Обръщай ръката си на всички страни. Палецът е баща ти. Ако той е добър, работите ти ще вървят добре. Някой път човек си крие палеца. Това показва, че ти се страхуваш. С това казваш: „Защищавай ме, някаква опасност има!”

Това е здравословното състояние: палецът е Божественият свят. Той трябва да възприема и затова трябва да бъде отгоре. И като седиш, той трябва да дава насока на твоята мисъл. Този палец е изражение на правилното функциониране на твоя ум, сърце и воля. Ако твоят ум, сърце и воля действат правилно, тогава палците функционират правилно. Ако умът ти функционира правилно, палецът на дясната ръка действа правилно. Ако сърцето ти действа правилно, то палецът на лявата ръка действа правилно. Ако и двата пръста действат еднакво правилно, то значи, че волята е права. ... Когато човек заболее душевно, това се отразява на големия палец, после на другите пръсти. Тогава ти ще се молиш на Господа Ще кажаш: „Искам моят палец да работи добре!“ Палецът означава волята.”

„Какво трябва да прави човек, като се обезсърчи? – Да насочи показалеца си напред. Тоя пръст има отношение към личните чувства на човека. Той се оплаква, че никой не го уважава, че няма пари, изпаднал, обезличил се. Не свивай палеца си, но го изнеси навън. Някой не може да разреши философски въпросите на живота – Защо? – Той свива средния си пръст – Сатурновия. Опни добре пръста си и ще започнеш да разсъждаваш философски. Свиеш ли четвъртия си пръст – слънчевия, т.е. пръста на живота, на слънчевите енергии, ти губиш смисъла на живота. Изправи пръста си, да потекат слънчевите енергии през тебе. Малкият пръст на човека е търговецът, който се занимава с дребни търговски сделки. И тоя пръст трябва да бъде изправен. Най-малко се обезсърчава големият пръст – палецът.”

„Като удариш някому една плесница, значи предал си му благородните черти на Юпитера. Кой е пръстът на Юпитера? Показалецът. На Сатурн? Средният пръст. И пр. Какво лошо има в това? Лошо има в това, че той, като удрял, не е мислил за Юпитер и пр. Аз, като ударя една плесница на възлюбения, бих му казал: „Да обичаш Юпитер, Сатурн, Слънцето, Меркурий и Бога.“ А пък онзи е виновен, понеже е ударил две плесници, без да каже това.”

„Средният пръст на човека се намира на Мон Еверест. В Америка се намира Меркури, малкият пръст на ръката. На Монблан се намира Юпитер, показалецът. Де се намира четвъртият пръст, Аполон? На този въпрос вие сами ще си отговорите. ... Когато искате да бъдете справедливи, мислено ще се качите на Мон Еверест и там ще размишлявате за него. Когато искате да развиете в себе си благородство и достойнство, ще се качите мислено на Мон Блан и там ще размишлявате. Когато искате да уредите материалните си работи, ще се качите на най-високата планина в Америка.”

„При пеенето трябва да се мисли, да участва мисълта. После трябва да вложите известна топлина. Да вложиш благородство, справедливост, красота, практическо приложение. И Божествена разумност. Това има връзка с петте пръста на ръката: показалеца, средния пръст, безименния, малкия и палеца. Че това е акт Божествен! И като пееш, да си доволен, че пееш.”

„Когато сте нервни, направете следното упражнение: седнете на стол пред масата, изправете тялото си добре и турете ръцете си на масата. Дръжте ръцете си в това положение около 10-15 мин, като концентрирате мисълта си първо към палците, после към показалците, след това към средните, към безименните и най-после към малките пръсти на двете ръце. После турете дясната си ръка върху лявата; след това лявата върху дясната и пак концентрирайте вниманието си върху пръстите. Като съсредоточите вниманието си към пръстите, свържете се в съзнанието си с всички добри, здрави хора, които имат чисти и благородни сърца, философски умове с дълбоко разбиране на живота. Щом се свържете с тия хора, повдигнете мисълта си към Бога и всички заедно се помолете. Който направи този опит, той ще има резултат, ще разбере силата на колективната молитва. Какво по-голямо благо за човека от това, да се свърже с всички добри хора по лицето на земята и заедно с тях да отправи молитвата си към Бога.”

„Човек с къси пръсти обобщава нещата. Много неща вижда той, но винаги ги обобщава. Той се движи по периферията на кръга, интересува се от неговата големина. Той мечтае за големи работи. Човек с дълги пръсти има отношение повече към единичните неща, до подробностите. Той влиза в центъра на кръга, отдето тегли радиуси и върви по тях. Колко е голям кръгът, това не го интересува. Той се интересува от съдържанието.”

„Добре е хлябът да се разчупва с двата пръста – палецът и показалецът – умът и волята да вземат участие. Ако приемете хляба с любов и благодарност, не само кръвотечението ще престане, но ще станете неуязвими към всички болести. Ако болният съзнава, че Бог се грижи за него, положението му ще се подобри.”

„Когато поставите показалците си един срещу друг, от тях изтича два вида енергия. Тази, която изтича от десния пръст, образува по-къс път в движението си, а тази, която изтича от левия пръст, образува по-дълъг път. Вие трябва да знаете законите, чрез които да примирите тези енергии. Докато не ги примирите, вие не можете да произведете никаква светлина. Как ще ги примирите? Като направите двата пътя еднакво дълги или двата еднакво къси.”

Този текст илюстрира характера на силите, с които работи всяка от двете ръце.

Дясната ръка работи с късите и прави силови линии на електричеството и ума, а лявата ръка работи с по-дългите и заоблени линии на магнетизма и сърцето.

Паневритмичното упражнение „Пробуждане” уравнива и синтезира тези две сили в причинния свят на волята и душата, огрян от Слънцето на Духа.

Пъпкуване

„Думите, които ви говоря са Дух и живот. Това слово като приложите в живота си, то ще ви спаси.“

„Сега аз ви давам само скелета на новата мисъл и на новата светлина, а вие сами ще запълните промеждутъците. Тогава ще дойде Божието благословение върху вас.“

„Материалът, който ви давам в беседите и лекциите, трябва да се обработва и прилага. Както ви е даден в беседите и лекциите, той е суров материал. За да се приложи, първо трябва да се обработи. Щом се обработи, ще се домогнете до вътрешната страна на знанието. Ако не го обработите и приложите, живота ви ще мине напразно.“ (Фактори в природата, сл 106)

Божественото учение, т.е. учението на живия Бог е вечно и неизменно в своите принципи.

В различните исторически периоди то изменя формите и методите си според нивото на съзнание на дадената епоха, но същината му остава неизменна.

Божият Дух е творчески принцип на Абсолюта, от който извира вечно новото, неопорочено от време и пространство.

Противоречията, парадоксите са висшето, творческото в живота

Парадоксът е противоречие или проблем, който на дадено ниво не може да бъде разрешен от двойствените сили.

Когато не можем да разрешим този проблем и го извадим от съзнанието си, в подсъзнанието той се синтезира по по-висш начин и чрез квантов скок се разрешава, като изплува на по-високо еволюционно ниво.

Паневритмичният метод е изявление на Божия Дух за нуждите на новия космичен цикъл.

Противоречията в него не са случайни, а са идейни възли, пролетни пъпки върху лозата, чрез които той се осмисля, обновява и развива в дълбочина.

Развързването на тези възли на противоречия изисква вътрешна връзка с Духа.

Тези възли-парадокси не могат да се развържат чрез гласувания и авторитети – те ще се развържат от бъдещите хора, които имат сетиво за Истината.

В библейските текстове се казва, че кое да е пророчество не е дело на човеци, но е откровение на Духа.

И Павел казва, че не е придобил знанието си от човеци, но отвътре, чрез откровение Христово.

Понеже на Божествените откровения малцина вярват, затова остава упованието в Словото.

Казано е, че трябва да търсим Бога в малките величини, където е Неговият свят.

През периода на забрана, малките детайли и нюанси на метода бяха забравени.

Такъв нюанс е самото начало на Паневритмията, преди да започне всякакво движение.

„Аз съм алфа и омега”, казва Господ. Това положение „алфа” бе анулирано от следващите поколения.

До средата на 70те години на 20 век този детайл се практикуваше все още правилно. По-късно започнаха разногласия.

До това време, Паневритмията под ръководството на Пеньо Ганев се изпълняваше с прибиране на пръстите в дланите.

Крум Въжаров настояваше за това положение, но не го послушаха.

При един разговор, той ми каза:

„Отидох при брат Борис и го питам: „Как започваше първото движение?” Не бяхме играли Паневритмия с години. Той естествено, като малко дете, вдигна ръцете си и прибра пръстите си в дланите.”

Хората на формата, на умозрителните решения казват, че прибраните пръсти всъщност са юмрук – символ на насилието и тъмните сили. Такова разглеждане е еталон на външен, повърхностен, механичен подход.

Когато човекът на формата наблюдава прибирането на пръстите, казва – това е груба форма, това е таралеж с опасни бодли.

Пробуденият човек казва: Това е спираловидно движение на силите навътре, космично прибиране на силите в Духа.

Отворените ръце символизират права линия на разпънатата на кръста астрална змия. Права линия или лъч е такава, която в единия край има център, начало, а в другия – движеща се точка. Прибраните в дланта пръсти са връщане на петте сетива, петте разумни деви в централното поле, утробата на душата, трансцендента, Духа – Абсолюта. Това е влизане в Дома на Първоначалото за сватбата на Нирвана.

От този център излиза всеки творчески импулс, за да се реализира на физическото поле.

Центърът на човека е главата, а периферията или опашката му – цялото тяло.

Това е за сегашната епоха. В стари времена центърът е бил в слънчевия възел, в друг смисъл - дан тиен под пъпа, а периферия – главата.

Това е обширна област, която обхваща изцяло Божественото учение.

Днес е немислимо да се разисква това положение, утвърдено от сегашните авторитети. То ще се разисква от бъдещите хора.

Човекът на Духа и човекът на формата тълкуват кой да е текст по различен начин. Първият вниква в неговото съдържание и смисъл, а вторият разглежда неговата форма, външен вид, обвивка.

Човекът на формата казва: Облечете се хубаво, движенията ви да бъдат изразителни, красиви. Хубава е външната красота, но ако го няма Духът, гърнето на човека се пука:

Един млад момък Стоян учил занаят при майстор грънчар. Всичко правил много добре, но накрая грънците му все се пукали. След години майсторът му издал тайната – да свие пръстите си в юмрук и да духне през него в гърнето: Ху! „Ху” е дъхът – еманация на Духа, лечебната сила на Духа.

„Всички сте турени в пещта и ако ви извади от нея майстор, никаква повреда с вас няма да стане, но ако ви извади новак, вашето гърне ще се пукне. Гърнето, това сте вие. Пещта представя мъчнотиите в живота. Майсторът, това е вашият дух. Стоян или Иван, това е вашата душа, която се учи да гради. Следователно, ако не научите вашата душа да духа, да свива юмрука си, нищо няма да излезе. Да свивате юмрука си, това значи да дадете възможност на вашата воля да действа по всички правила на закона. Всеки от вас да застане пред пещта и да каже на майстора: Моля ти се, духни. Духането е обич. Ако се внесе космичната обич във вас, вашият дух ще преобрази тялото ви. Тогава ще бъдете достойни членове на новата култура, на новата раса.

Бих желал всички да ви поздравя с тази нова култура като нейни членове, да ѝ служите с радост – да бъдете носители и работници на космичната обич. Само така един народ ще може добре да завърши своята мисия; само така България ще може да се повдигне като народ и държава. Бъдете уверени, че ако възприемете космичната обич, всичко ще се разреши във ваша полза. С България няма да стане нищо лошо, промените ще станат без катастрофи и катаклизми.”

(Новото човечество, с.107)

„Когато ръката рече да действа, всички тия пръсти се събират и палецът идва отгоре да им помогне; човек хваща рало или каквото и да е друго пособие и работи. Ако в едно общество, което е създадено да речем като ръка, едни

могат да бъдат търговци – малките пръсти, други безименни пръсти – хора на културата, на науката, средните – на правосъдието и политиката, показалците – на религията и на личния живот, палецът – на Божествения свят, разумното у човека – всички тия пръсти трябва да се съединят и да действат. Докато обществото – политиците, културните и духовните хора са разединени, не могат да произведат онзи ефект, който произвежда ръката, когато събере всичките си пръсти на работа. За да съедини човек цялата си ръка, трябва воля. А когато вложи воля, внесе своите мисли в областите, които току що споменах и каже: - Елате на помощ! – Всички ще се съберат като пръстите на човешката ръка и ще извършат чудеса. Следователно, велика философия е вложена в ръката. ... Палецът представя Божествения принцип, който трябва да се употреби за благо на всички хора, на цялото човечество; показалецът – за религията и личния живот; средният пръст влага правото и политиката в полза на човечеството, разбира ловавините на живота и създава законите; безименният влага културата; кутрето – материалните области. Палецът е готов да се самопожертва и казва на другите пръсти: - Ако се съедините вие четирима, ще ви подкрепя и аз и работата ще бъде съвършена.”

(Новото човечество, с.128)

„Днес аз искам да оставя във вашите умове тази мисъл: Всички българи да почнат най-напред да си свиват пръстите на дясната ръка правилно, и като свиват пръстите, да знаят какво означава това; да концентрират ума си в своята ръка и да казват: Всичко, каквото може да се включи в тези пръсти, ще го направя. Искам да оставя във вашите умове тази мисъл: Всички българи да почнат да свиват ръцете си – първо дясната ръка, която е на Мъдростта, а после и лявата, която е на Любовта. Направете една година опит. Проектирайте това в мислите, волята и действията си и ще видите резултата.”

(Новото човечество, с.129)

„Ако всички хора знаеха как да свиват пръстите на ръката си, щяха да бъдат в друго положение. Но българинът вдига ръката си в юмрук, ей така и казва: Мога да ти пукна главата, както англичаните и американците се боксираха по носовете. На такъв, който свива юмрук против мене, аз казвам: С тебе мога да върша работа, защото с тебе ще се разберам, ела при мене. Аз бих желал да имам работа с онзи, който има свити юмруци. Детето, когато се ражда е със свити юмруци, което показва: Аз ще порасна и ще завладя света. А когато човек умира, разперва ръце, като казва: Умирам, не можах нищо да направя. Господи, прости! Но Господ знаете ли какво отговаря на такъв? Не си знаел как да свиваш пръстите си. Защо и вие страдате? – Защото не знаете как да свивате пръстите си. – Ама защо е това нещастие в нашия дом? Защо страда България? Контрибуция ще има ли? - Ако си държите ръката отворена, ще има контрибуция., но ако си я затворите, няма да има контрибуция. – Ама какво ще бъде нашето положение в бъдеще? – Ако знаете да си свивате ръката, ще

бъдете свободен, велик народ, но ако не знаете, ще бъдете роби, както досега.

...

Докогато не се разбирате, докогато си отмъщавате, докогато не се обичате и не сте готови да се жертвате един за друг, не сте свободни нито като индивиди, нито като общество, нито като народ, нито като човечество.” (Новото човечество, с.128-129)

Това най-важно положение от Божественото учение е изразено в три притчи Христови.

Първата е за десетте девы – пет разумни и пет неразумни, поканени на сватбата на Агнето (Агни – огън, свещеният огън, Духът, Христос).

Петте неразумни девы закъснели и не били допуснати на сватбата. Защо? Защото погледът им бил обърнат навън. Който гледа навън, има много пробойни и маслото, т.е. магнетизма му изтича. Той няма в себе си онова единство, онази необходимата вътрешна сила, за да се издигне във високо енергетичното царство на Духа, на финия свят.

Петте разумни девы са сетивата на разумния човек, които загърбват смукалата на този свят и се прибират навътре в „точката”, във финия свят, във виделината на Христовото Царство на Духа.

Петте пръста са проводници на петте сетива, на чувствителността на човека. Не случайно на руски език думата „чувства” има значение на чувства и на сетива.

Сетивата, чувствата се прибират в утробата на дланта, на душата – в сватбената трапеза на Божия Дух с душата.

„На края на пръстите има едни издатини, папили, те трябва да се развият много, да станат силно чувствителни, за да възприемат тези токове от космоса.”

„Петте сетива – осезание, обоняние, вкус, слух и зрение, са свързани с петте свята или петте вида материя, които се различават по степента на своите вибрации или трептения. Материята, която работи с чувства е доста груба. Колкото по-възвишени са чувствата, толкова повече материята се облагородява.”

„Зрение, слух, обоняние, осезание, вкус – това са пет врати, през които човек влиза в този свят – пет области, от които можем да черпим богатства. Човек, лишен от слух, е глупав; лишен от зрение – значи лишен от възможността да вижда Истината; лишен от обоняние, значи лишен от интелект; лишен от вкус, значи лишен от любовта. и т.н. Всяко наше сетиво съответства на една велика

божествена добродетел, и всеки от нас трябва да наблюдава, дали чувствата му са в хармония с неговото сърце, дали са свързани с истината.”

При това спираловидно прибиране на змиевидната сила в точката, тя се подчинява на Духа, захапва опашката си и придобива вътрешен център.

Другата притча, която е логически свързана с първата е за талантите.

В дадения случай, думата „таланти” има както значение за монети, така и значение за качества.

Те са Божии сили, които се дават според това, как човек е живял и постъпвал, какъв вътрешен потенциал е концентрирал в себе си.

„Талантът е сила, внесена отвън, която може да се даде и пак да ти се вземе. Талантите са Божии и Той ги взема и дава, според както постъпваме. Като ти дава известни таланти, Господ казва: Работи, да умножиш благото, което съм ти дал.”

„Пет символизира умния, мъдрия човек.”

„Петте таланта са нашите сетива, които са врата към богатствата на този свят. Слухът е врата към ума, зрението – към истината, обонянието – към интелекта, вкусът – към любовта.

Този свят е облекло, израз на Истината. Във всеки лист, камъче, извор, скала има велики уроци. Вътре са скрити велики знания.

Всяка дума е едно цвете, което крие в себе си безброй светове.”

„Хранете всяко сетиво със съответната му храна, за да не атрофира, но да се развива.”

„Всеки наш аспект черпи сокове от своята среда: очите от светлината, ушите – от звука, носът – от мириса, вкусът – от храната, сърцето – от желанията, умът – от мислите, душата – от Бога. Душата придобива от Бога своя първоначален живот – безсмъртието. Бог е вътрешна среда, условие, сила, от която трябва да черпим.”

Човекът с пет таланта развива петте си сетива, които черпят енергия от външния свят, недостатъчна да издигне човека във финия свят на Духа. Въпреки това, човекът с пет таланта има по-добри възможности от онзи с два таланта – на ума и сърцето.

Без да развият своята чувствителност, умът и сърцето остават празни, спекулативни форми. При все това, човекът с два таланта стои неизмеримо по-високо от човека с един талант.

„Щом имаш два таланта и ги увеличиш в четири, значи си човек очистен, спасен.”

„Който има малко таланти и иска да придобие повече, трябва повече да работи.

Двата таланта са умът и сърцето – корените и клоните на живота ни. Колкото корени се появят, толкова клони израстват.”

Единицата е затворено число, то не може да ражда. За да почне да ражда единицата, човек трябва да мине през труда, страданието, мъчението, кръста.

„Хората с един талант са въшки, бълхи, тунейдци, ленивци, които живеят на гърба на другите и ги очаква голямо наказание. Ако дойде един дух с един талант, изгонете го, той е паразит, когото не можете да възпитате. Щом детето или ближният ви е с един талант, кажете му, че го грози голяма опасност и го изгонете навън, да се научи да работи.”

„Ако нямаш приятели и хората не те обичат, ще знаеш, че си с един талант, и трябва да се впрегнеш в упорита, активна работа.”

„Ако имаш само един талант, трябва да се самопожертваш, за да спечелиш два.”

„Като изпъдиш онзи с един талант, той ще се пусне от тебе и ще отиде при Господа, за да бъде спасен.”

Има надежда и за човека с един талант, ако той в своята изолираност, повдигне очи към небето, към напредналите същества, към Бога и се помоли за помощ.

„Някой път се намирате в херметически затворена черупка и чувствате отчаяние, изолирани сте от целия свят. И след това чувствате, като че някой ви побутва с пръста си само. Тогава в съзнанието ви влиза известна светлина и вие се ободрявате. Чрез петте си чувства човек е свързан с петте различни свята. През тия чувства интелигентните същества ни побутват. Бутнат ли ни те, ние се радваме и веселим. Щом не ни побутнат, ние се чувстваме изолирани, скръбни, нещастни.

Чувствата у човека са това нещо, чрез което божественият живот, божествената светлина постоянно тече.”

„България се нуждае от хора с 2, 4, 5, 10 таланта и тогава ще бъде пръв народ. Да се молим да дойдат такива хора и те ще дойдат.”

Такива хора ще дойдат, когато човек се издигне в небето – в утробата на душата си и роди едно ново съзнание.

Майки, които придобият това съзнание, ще родят едно ново поколение с божествени души и гениални таланти.

Третата притча е за онзи стопанин, който поканил избрани първенци на сватба. Обаче, всички се оправдавали, че са заети със своите работи.

Това са фарисеите, които се молят по кръстопътищата, да ги видят всички, обаче не искат да влязат вътре, в сватбата на Агнеца Божи.

Казва ни се, ще съберете два пръста, три пръста, пет пръста, или просто ще сложите ръката си върху раменете. Това е фарисеят, който показва талантите си отвън, обаче не иска да ги вложи в Божественото вътре, в безкористното, идейното.

Събирането на пръстите е външен, инфантилен жест. Той няма енергията на Духа, която като импулс от фина, нежна пружина, изхвърля ръцете нагоре и ги разтваря да дадат. Този именно любовен импулс на Духа отвътре пробужда съзнанието.

Днес духовните водачи и затворените школи се отказаха от Духа на знанието. Те развиват външните сили и форми, но не поглеждат към самопожертвувателната сила на душата, към творческия импулс на Духа. Те не искат да пожертват външното, за да влязат в Божия Дом.

Те държат да бъдат водачи, доктринери и остават при външното – света, създаден от его-присадката.

По този начин те, по думите на Учителя, казват подобно на поканените на сватбата: „Считайте ни отречени от новата култура.”

Затова новият цикъл ще вземе знанието от тях и ще го даде на децата.

Децата са носители на новото.

Христос донесе новото и го написа на дланта на човека и човечеството

Като прибере всичките си сили: ума, сърцето и петте сетива в царската трапеза на Небето, на Духа, човек ще приеме чрез сатурновия си пръст енергията на щастието от точката на централния енергиен поток в дланта. Така той ще бъде съработник на Христа в начертаването на тази линия на щастието.

Онези отрудени, онеправдани и огрешени души, които избират пътя към детския свят – покаяние, смирение, чистота, невинност, ще влязат в царската трапеза на Небето, загърбили всичко повърхностно и външно, всичко показно, отдадени на проникновението до финия Божи свят; в сватбата на Агнеца Божи.

„По красота и по изящество няма друг уд в човешкия организъм, подобен на ръката. ... Красотата на един уд не седи само в неговата съвършена форма, но и в приложението на този уд. Ръката представя историята на човечеството. Всичко, което миналите и сегашните култури са създали е отбелязано на ръката. ... Цяла епоха, цяла култура е взела участие в създаването линията на

живота... След това дойде нова култура, нова епоха, която създаде линията на сърцето. Най-после дойдоха нови хора, интелигентни, умни, които създадоха нова епоха, плод на която беше създаването линията на ума. ... Докато Христос беше на Земята, Той внесе едно малко подобрене в съдбата, в щастието или в тъй наречената сатурнова линия. Мнозина питат: С какво се занимаваше Христос на Земята цели 33 години? – Той внесе корекция, подобрене в линията на съдбата. Тази линия минава през средата на ръката, по направление на средния пръст. Който иска да знае какво е направил Христос, като е живял на Земята, нека погледне линията на съдбата си и да чете – там е написано всичко. У някои хора тази линия липсва; у други е добре начъртана, а у трети едва сега Христос я пише. Голямо нещастие за човека е да няма тази линия на ръката си. Такъв човек е изложен на големи мъчнотии и препятствия в живота си: Той трябва да работи сам, без приятели, да преодолява условията на гъстата материя. Всичко това не говори добре за хора, които нямат тази линия. От изследванията, които съм правил върху ръцете на българите, дойдох до заключение, че те трябва да работят много върху сатурновата линия, която е доста къса. Другите три линии съществуват у тях, но са значително деформирани; и те трябва да се изправят.”

(Мнозина казваха, с. 48-49)

„Когато поставиха Христа на кръста, Той каза: „Господи, в Твоите ръце предавам духа си. Прости на тия хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегията, с която си ме удостоил!” В този момент Христос написа на ръката си линията на съдбата. Тя съществуваше до това време, но тогава Той я коригира.” (Мнозина казваха, с. 63)

„И показва им ръцете си.” С това Христос искаше да покаже на учениците си корекцията, която е направил в линията на съдбата. Тази линия показва, че всички хора трябва да живеят в общение помежду си. При този общ живот, всеки човек трябва да бъде толкова умен, да не изгуби благоприятните условия на живота, да прави добро и във физическия и в сърдечния и в умствения свят. Всеки културет човек може да направи поне най-малкото добро. ... Достатъчно е да изпратиш своята добра мисъл и добро чувство към онзи, който се нуждае. Добрата мисъл и доброто желание са малък приток вода към общото течение. Колкото повече се усилва водата, толкова повече и положението на нуждаещия се подобрява. Грамадното количество вода, което пада на земята, е образувано от милиони и милиарди водни капчици, които са дали съгласието си за общ живот.”

„И показва им ръката си”, т.е. Христос показва на учениците си линията на съдбата. В тази линия се крие вътрешният живот на човека.” (Мнозина казваха, с. 64)

„И показва им ръцете и ребрата си.” Сега и вие, всяка сутрин, в продължение на един месец, наблюдавайте лявата, т.е. царствената си ръка, без да я

критикувате. Пожелайте дълбоко в душата си, тя да се оформи. ... Средният пръст на ръката представя справедливостта, съвестта, или както някои я наричат, човещината в хората. Който няма съвест, т.е. човещина в себе си, той не може да се нарече човек в пълния смисъл на думата. Ако линията на съдбата, т.е. на щастието е добре развита, това показва, че неговото сърце е широко отворено и щедро.”

(Мнозина казваха, с.70-71)

„Като се освободите от всичко старо, погледнете на ръката си, и ще видите на нея нови линии, по които ще четете новото. Тогава ще видите, че от линията на сърцето тече река от жива вода, а от линията на ума излиза светлина. На лицето ще се изразява цялата вселена – израз на Божествения живот.”

„Ако линията на съдбата на някой човек съвпада с центъра на общото космическо течение, този човек е в общение с Бога, той е щастлив и добър. ...Когато Мойсей е казал: „да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, ум, душа и сила”, той подразбирал да намериш този именно център – центъра на общото космическо течение.” (Мнозина казваха, с.63)

„Само Бог е постоянна величина. Всички други величини са променливи.”

За да издигаме понятието си за Бога, трябва да се издигаме от кръга към точката. Формата на точката е безкрайно малка, а съдържанието ѝ – безкрайно голямо.

За да изпъкне идеята за Бога в съзнанието ни, трябва да я поставим върху фона на квадрата, кръста, света. Есенцията на тези фигури и реалности е правата линия.

Паневритмичният метод работи с метаморфозите между кръга и квадрата, между точката и двойствения свят.

В Божествения свят точката отвън е кръг с безкрайно малка, а отвътре с безкрайно голяма област на активност.

Съществата от този свят са центрове с кръгла, сферична форма, които имат общ център

И така, да започнем от кръга и квадрата:

„Всяко неразрешено противоречие внася стремеж в човека към повдигане.

Представете си, че имате една неопределена величина, която означаваме с нула, т.е. нищо, което означава кръг. Кръгът е неопределена величина, понеже можем да се движим по него хиляди години, без да го извървим, особено ако повърхността му е навсякъде гладка и еднаква. ... Ако има някакви белези върху кръга, вие ще знаете колко пъти сте го обиколили. Значи явленията в

живота се повтарят периодически през всеки 22 години. Това показва, че съществува една периодичност в живота.

Законът на периодичността се проявява във възходяща и низходяща степен в зависимост от разположението на човека към добри или лоши навици.”

„Ще знаете, че и страданията и радостите имат край. – Защо? – Защото обектите на страданията и на радостите са материални. Докато има обекти, ще има и радости и страдания. Щом изчезнат обектите, ще изчезнат и радостите и страданията. Придобиването на богатство, на приятели прави човека радостен. Щом ги изгуби, той страда. За да не губи радостта си и да не страда, човек трябва да търси духовни обекти, а не материални.

Който носи страданията си с радост, той е по-силен и по-учен от онзи, който избягва страданията. Той е по-разумен от онзи, който преписва задачите си наготово. Всеки сам трябва да решава задачите си. Че срещал на пътя си препятствия, това нищо не значи. Колкото повече препятствия среща човек и ги преодолява, толкова по-силен става. ... Чрез спънките природата го заставя да мисли, да работи и да се движи. Тя го кара да вземе участие в нейната работа, да изучава законите ѝ. ... Ето защо, когато се яви някакво препятствие на пътя ви, мислете, коя е причината за това. Щом намерите причината, може да махнете препятствието, а може и да го оставите. Има големи, тежки препятствия на пътя ви, които сами не можете да вдигнете. Срещнете ли такова препятствие, обиколете го и вървете по друг, по-чист и по-прав път.” (Отворени форми, с. 14-16)

„Думата „венец” има двояко значение. Под тази дума се подразбира правилно движение в кръг, правилно даване. Всички тела в пространството, които съхраняват своята енергия, се движат в кръгообразна орбита. Това, което е вярно за небесните тела, е вярно и за човека. Затова човек, който иска да съхрани своята енергия, трябва да се движи в кръгообразна орбита или казано на ваш език, това е работа, която се свършва по най-лесен начин. Да се знаят начините или методите за съхранение на душевната енергия е необходима наука за правилното човешко развитие.”

(Великата майка, с. 50)

„Девственият Божествен Дух слиза в кръгообразна вълна през седем полета, през седем светове.

През сатурновия период той е слязъл до умствения свят и образувал умственото или менталното тяло на човека. През втория период – слънчевие, Духът е слязъл до астралния свят и образувал тялото на желанията. През третия, лунния период Духът е слязъл в етерната област на физическия свят, дете е образувал етерната обвивка на тялото. През четвъртия период, земния Духът е слязъл в низшето поле на физическия свят и е образувал физическото

тяло. През първия период, когато Божественият Дух е работил и създал човека по образ и подобие на Бога, човек е бил безгрешен. През втория период е започнал да пада, през третия период е дошъл до пълно падение, а през четвъртия – земния най-ниския период на слизане, падението е стигнало до своя краен предел. Човек слиза и потъва в материята, за да се облече във всички обвивки, една от друга по-гъсти, откъдето започва възлизането и обличането му в по-висши форми. През всеки период става частично слизане и качване по вълнообразна линия. Крайното движение ще бъде възходяще.”

Кръстът е кръстопът, в който се пресичат мъжкото и женското, инволюционното и еволюционното течения на живота.

Всички разумни полярности са в хармония, ако се движат успоредно една на друга. Пресичането им води до големи напрежения и катастрофи.

Знаем какво се случва, ако се пресекат двата оголени проводника на тока. Същото се случва и ако се пресекат линиите на ума и сърцето на човешката ръка.

Кръстът или квадратът предизвикват напреженията и сътресенията в живота ни, от които в нас се концентрира и акумулира голяма енергия.

За да не прегори от тази енергия, човек трябва да разбира законите кротост, смирение и търпение. С помощта на тези закони, той ще прекара кармичния товар, натрупан от астралната змия през центъра на кръста, и ще се освободи, ще влезе в съвършените условия на небето, финия, божествения свят.

Центърът на кръста е канал към кръга, към точката – Христовото съзнание.

Този канал – място на равновесие между полярностите – е душата.

„Когато англичаните искат да кажат, че някой човек се е затруднил, казват, че той е в квадрат. За същия случай пък българите казват, че този човек се намира на кръстопът. Наистина, когато човек се намира в точката, дето се пресичат диагоналите на квадрата, той е на кръстопът.

Новото възпитание има предвид познаване законите на квадрата. За да не изпадне в безисходно положение, каквото е положението в квадрата, човек трябва да вземе предвид всички мъчнотии, които ще срещне на пътя си. Като заведоха Давида при един от еврейските царе, той се престори на луд. Царят каза: Изпъдете този човек навън. Не виждате ли, че е луд? Така Давид определи квадратурата на кръга. Значи той описа кръг около квадрата и излезе на периферията, т.е. на окръжността. Опасно е човек да не попадне в някоя спирала, т.е. в някой водовъртеж. Кръгът обаче разполага със сили, които могат да изкарат човека на периферията.”

(Път към живота, с. 303-304)

„Хората се оплакват от страданията и искат да ги избегнат. Това е невъзможно. Каквото и да правите, ще минете по тънкото въже. Ще пазите равновесие с върлината на ума и сърцето си и ще упоавате на душата си. Може да дойде у вас съмнението, страхът, омразата, завистта; ще се наклоните наляво, но пак ще се изправите. Ще дойде у вас гордостта, ще се наклоните надясно и пак ще се изправите. Ще гледате само напред, ще вървите само по законите на душата си. Няма да се отклонявате наляво или надясно по законите на сърцето или на ума. Тъй щото, не питайте защо идат противоречията, но върнете се в естествената среда, в която Бог ви е поставил, там ще намерите себе си, висшето аз. Намери ли себе си, човек е придобил своя вътрешен мир, става господар на себе си.

Помнете: Всеки човек е акробат в живота си. Дали е безверник или вярващ, това не е важно. Има нещо по-високо от безверието и вярата. Това е любовта, която регулира живота. Надеждата и вярата са степени, фази в живота, които водят към любовта. Под думата любов разбираме Божественото начало в човека. Влезеш ли в този кът, ти си вече у дома си.”

(Божествената мисъл, с.157-158)

„Когато ученият види един квадрат, той разбира, че тук са работили и двата закона: на инволюция и на еволюция. Квадратът е поле на противоположно действащи сили, едни от които слизат, а дуги се качват. Върховете в квадрата са допирни точки на тия сили. Двата ъгъла в квадрата са ъгли на доброто, а другите два ъгъла са на злото. Следователно, когато човек се намира в квадрата, у него се явяват желаниа на противодействия. Обиди ли ви някой, вие сте в квадрата. Мрази ли ви някой, вие сте пак в квадрата. Попаднете ли в тази сила на противодействие, вие трябва да приложите търпението си, и ако Божественото у вас взими надмощие, правилно ще разрешите задачата си.”

(Условия на разумния човек, с.147-148)

„Винаги имайте предвид чистотата и самообладанието. Двете заедно образуват цялата върлина на равновесието.” (Движение нагоре, с.10)

„Кръстът е символ на вярата, която човек има в себе си. Следователно, всеки човек е жив кръст.”

(Лъчи на живота, с.144)

Вярата не е нещо външно или абстрактно.

Човек може да вярва само на вътрешните си сили, на присъствието на Великото в своя живот. Ако няма вяра и любов към финото, мощното, разумното – душата, духа в своя живот, той нито има връзка с тях, нито може да се ползва от тях.

Само вярата в този фин, разумен свят вътре в неговата душа, може да активизира този потенциал, който да го уравни, хармонизира и спаси.

„Акробатът, който ходи по въжето, е изложен на външни мъчнотии, но силата е в самия него. Ако има вътрешно равновесие, той може да се справи с всички външни мъчнотии. Това са неприятелите, които нападат човека от всички страни. ... Ще дойдат противодействащи сили отляво и отдясно, ще дойдат противоречия в ума и в сърцето ти, но никой няма да ти помогне. Ще влезеш в душата си, ще вземеш пръта и с него ще пазиш равновесие.”

(Божествената мисъл, с.156)

„Господ идва да живее в нас, когато умът и сърцето ни са уравниени и в съгласие – като вземеш нещо, да се стремиш да дадеш.”

„... за онези, които се сподобят с възкресението се изисква велика наука. Хората на възкресението са смели, решителни. ... Отвън вълните удрят парахода, но вътре е тихо, спокойно. Смелият човек се приближава към равновесието на живота.”

Човек е един жив кръст между разперените ръце и гръбнака. И пространството, в което живеем е жив кръст между изток, откъдето изгрява слънцето, запад, където залязва слънцето, север, откъдето идва слънчевия вятър и юг, откъдето си отива слънчевия вятър.

По гръбнака на този кръст отгоре идва слънчевото течение на Бялата ложа, а от центъра на Земята идва земното течение на Черната ложа.

Тези кръстове са сито, което ще пресее старото от новото и само ценното, есенцията ще влезе в новия цикъл.

„Четири е цедилката, която отделя чистото от нечистото, ценното от боклука.”

„От изток иде живота, от запад е покоят, почивката, на север е истината и светлината, а от юг иде топлината.”

„Гръбначният мозък е приемник и предавател на прана. Първо тя отива в малкия мозък, а оттам в главата. Подпушването на този път вреди на организма.”

„Гръбнакът е най-нежното място; там стават най-големите и често непоправими сътресения. По гръбнака тече магнетична, жизнена енергия.”

„Ще стъпваш леко, първо на пръстите, после на петите, леко и плавно, не като ходиш да се тресеш цял. При тежко стъпване настава сътресение в гръбначния стълб. При материалистичната мисъл, човек ходи тежко и трмаво.”

„Долната част на крака е противоположна на горната част на главата, затова тя представлява лицето на тази част; между тези части има известно

съотношение. Ето защо, ако някой страда от подагра в краката, това показва, че в горната част на главата има нещо дисхармонично и обратно, ако има болка в горната част на главата, значи в долната част на краката има някаква аномалия.”

„Две школи има в света: черното братство, което се намира в центъра на земята, и бялото братство, центърът му се намира на слънцето. Всеки ден всемирното бяло братство изпраща своята енергия от слънцето, а черното обира всичко, каквото срещне на пътя си. Войната, упадък на морала, лъжата, престъпленията, се дължат на черните братя. Те развалиха света, те отклониха мисълта на хората от правия път. И смъртта е процес, създаден от черното братство.”

„Ние сме в епоха на старателно отвяване на всички наши мисли, чувства, разбирания и постъпки. Сламата на една страна, зърното – на друга.”

„Пресявайте старите си мисли, чувства и разбирания. Задържайте потребните, а непотребните оставяйте за тор на бъдещите времена. Потребни мисли и чувства са онези, на които можете да разчитате при всички условия и които сте придобили чрез жив опит.”

„Всички сега ще се изпитат, и които минат в новата култура, те са устояли на изпитанията. И това, което ви говоря, ще бъде семето, което ще бъде посято. Всички вие, които искате да минете от християнската епоха в новата, през девет сита ще минете.”

„Когато те разпнат, тогава ще влезеш в Царството Божие.”

„Във всяко противоречие да виждаш скрито Божественото начало. Това е новото учение.”

„Ще търпиш на своя кръст, докато дойде Любовта да те освободи.”

Съзнателното минаване през кръста и възкресението, това е великият процес, през който днес минава, както човечеството, така и всеки човек.

Който не мине съзнателно през тази трансформация, не може да се ползва от благоприятните условия за квантов скок в по-високо ниво на съзнание и живот.

Дървеният, сребърен или златен кръст нищо не ползва човека. Истинският кръст е от силови линии, чрез които той трябва да трансформира своето съзнание и естество.

Всички препятствия, изпитания, напрежения, противоречия, страдания, всички болести и кризи, цялата безпътица на съвременния свят са силови линии на един божествен кръст, в който се ражда едно ново съзнание за общност, взаимопомощ, приятелство, братство.

Те ще раздрусват обществото и човека, докато хората не осъзнаят, че трябва да се смалят, да хвърлят от гърба си неимоверния товар на личните чувства, амбиции, приоритети, на който толкова държат.

Има само един път за спасение на човечеството – пълното изнемощяване. Всички да кажат: Свърши се! Господи, на Тебе предавам духа си! Тогава ще дойде Господ, Любовта, ще заличи всички велики планове и амбиции на механичния, мъртъв свят и ще донесе възкресението.

Които се сподобят с възкресението, първо ще минат през смърт и после ще придобият новия живот, новите си лъчисти тела.

На земята ще останат само проядените им пашкули.

Готовите души ще възкръснат и ще влязат в точковия, финия свят, в истината, в космичния живот. Който не иска да пожертва ограничителните форми на разбирането си, ще остане при външните, механични, преходни условия на добро и зло. Там, в този студен и тъмен свят ще бъде „плач и скърцане със зъби”.

Да предаде човек всичко в ръцете на Духа, значи да излезе от суетите на времето и пространството и да влезе в настоящето, във вечно новото, в истината, в живота.

„Погледът трябва да бъде обърат в настоящето. Оставете миналото.”

В известен смисъл живот, настояще и истина са едно и също нещо.

„Използвайте добрите условия, понеже те всякога не идват Те идват рядко.”

„Ние не сме създадени да умираме. Смъртта е нещо инцидентно, създадена от невниманието на хората. Казано е в Писанието: „Ще минем от смърт в живот.” Това значи: Ще умреш за стария живот и ще влезеш в новия, съзнателния живот.”

(Вечно подмладяване, с.91)

В България бяха дадени дълбочините на Божественото учение, които се отнасят до алхимия на волята – от мекушаво, роптаещо същество човек да се превърне в същество благородно, с диамантов, несъкрушим, всепобеден характер.

Хората на старата епоха нямаха дълбочината да вникнат в това знание. Някой ден новите хора – децата ще го проучат.

Днес всеки човек е поставен на кръста. Нито държавата, нито великите сили ще му помогнат.

Той сам, с несъкрусима воля и висока идея трябва да разтопи веригите си на кръста и да възкръсне.

Казано е: „Господ наказва тия, които обича.”

Недостойния Господ ще го остави да се забавлява. Още хиляди години той ще остане в тези ограничителни условия на болести и смърт.

Като види достойния, Господ казва: Заковете тогос! Този човек ще изпита голяма радост, че е удостоен с такава привилегия.

Ще викаш, ще молиш, ще се надяваш, ще очакваш, докато съвършено изнемощеш и утихнеш.

Тогаваш ще дойде Христос и ще ти каже: „Моят мир ти давам.”

Това е разтоварване, това е обновление, това е възкресение.

„Светлината е кръгообразно движение. Най-първо вложете в съзнанието си това, че всяка една мисъл, желание, действие, които проникват вътре във вас, са изпратени от невидимия свят и да знаете, че това, което ви се случва, непременно трябва да се случи! Ако разбирате този закон на движение, вие ще знаете, че една мисъл, която е изхвърлена от някого и която е преминала от единия край на вашата орбита до противоположния край, сама ще падне. Ако вие сте на този край, ще можете да я схванете. Затова никога не хващайте току що пристигналата мисъл, в момента, когато кръстосва вашата орбита в единия край. Затова Христос казва: „не противи се злomu.” То значи: не му се противи, но застани на другия край и го улови.”

(Великата майка, с.53)

„Ако човек се движи в кръг, всичките му постъпки са отмерени. Ако се движи в елипса, постъпките му не са отмерени, а движенията му са неравномерни. Когато приближава към фокусите, движението му става по-бързо; щом се отдалечава от тях, движението му става по-бавно. С това се обяснява неравномерното движение на човека, който се движи в елипса.”

(Доброто оръжие, с.99-100)

„... когато доброто се свърже с колелото на живота, човек става силен и може да постигне желанията си. Чрез доброто човек разрешава всички противоречия. – Защо? – Защото доброто се проявява в безкрайността. Противоречията се явяват при две противоположни мисли, чувства и постъпки, които образуват квадрата. Влезе ли доброто в квадрата, то веднага разтваря ъглите му, т.е. увеличава ги, като ги превръща в изправени ъгли равни на 180 градуса. Изправеният ъгъл не е нищо друго, освен права линия, която продължава да расте до безкрайност. Следователно, ако известен въпрос не се разреши в квадрата, трябва да се сведе към правата линия. Ако и в правата линия не

може да се разреши, трябва да се пренесе в точката. Следователно, когато въпросът се омаловажи, т.е. стане на точка, тогава иде разрешението му. При бъдещото възпитание човек трябва да знае как да превръща квадрата в права линия и правата линия – в точка.”

(Път на живота, с.173)

И така, светът на квадрата и кръста е свят на най-грубата материя, с най-голямо съпротивление и ограничение.

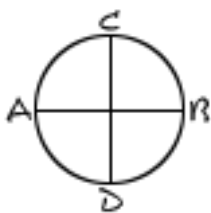
Движението в кръг е с най-малко съпротивление.

Трансформирането на кръста в кръг, права линия, точка е дълбок процес на освобождение от всичкия ограничителен товар, процес на анниhilация, на възкресение. Когато материята пожертва всичкото си бремене, всичката си маса, тя се превръща на светлина и започва да се издига по стълбицата към финия свят на Небето, на Духа.

Трябва да вникнем в силовите линии на уводното движение „Пробуждане”, които са проводници именно на тази многостепенна трансформация. Този процес на изфинване се извършва във всички процеси на живота: хранене, дишане, възприемане, мислене, чувстване, постъпване и пр.

Тази трансформация на изфинване е оптимална, когато е осъзната. Затова е необходимо изфинването на сетивата, на чувствителността, на проникновението, възвишеното преживяване на нещата в най-висшите им измерения, за да влязат в непроявеното, фино начало, Цялото – пълния потенциал, извор на всички възможности. Затова е необходимо също да работим за умножаването на ония таланти, с които ни е надарило Първоначалото.

„Когато яде, човек трябва да влага в този процес и сърцето си и ума си едновременно. Устата дъвче, изразходва физическа енергия; сърцето изпитва приятност, т.е. влага чувства; умът пък възприема вкуса, т.е. влага умствена енергия. Всяка проява или всяко действие е ценно, когато в него вземат участие умът, сърцето и волята едновременно. При това човек трябва да анализира своите прояви, да знае докъде се простира дейността на ума, докъде – тази на сърцето и докъде – на волята. Само така той може да изучава себе си и своите ближни.” (Път към живота, с.168)

„Като изучавате кръга на своята дейност, вие можете да я разделите на четири полета: умствена, сърдечна, волева и чисто физическа. В точка А се проявява умствената дейност, която постепенно се увеличава. В точка С тя е най-силна. Като слиза надолу, умствената енергия се превръща в чувствена, която става най-силна в точка В. От тази точка енергията става волева. Тя действа най-много в областта от В до Д. От точка Д до А се

проявява физическата енергия и човек мисли главно за ядене и пиене. Отношението между тези енергии се изразява математически чрез общото отношение $A:B = B:C = C:D = D:A$. Тези енергии са затворени в кръга, който представя дейността на човека. Те се намират в тясна зависимост помежду си: ако се усили умствената дейност, чувствената намалява. И обратно: ако чувствената дейност се усилива, умствената се намалява.” (Път към живота, с. 169)

„Невъзможно е в един и същ момент дейността на човека във всички полета да бъде еднакво силна. Ония области, в които дейността се усилива, приемат мъжки характер. Първите са творчески и положителни енергии, а вторите – пасивни и отрицателни.

Следователно, ако иска да запази едно пасивно състояние на енергиите си, човек трябва да даде нещо от себе си. Запример, за да се примири със съдбата си, човек трябва а бъде пасивен, да даде нещо. Той не трябва да се бори със съдбата. Обаче, ако ученикът пропадне на изпитите си, трябва ли да се примири с това положение? Ако се примири, той ще заглъхне, няма да стане учен човек. Ако иска да стане учен, той трябва да обиколи целия свят, но да издържи изпитите си. ... Способният ученик и десет пъти да го късат на изпит, в края на краищата ще издържи изпитите си. Неспособният лесно отстъпва. ... Първият ученик е волева натура; той е способен да се бори с мъчнотиите, да ги преодолява. Вторият не е волева натура; той не е способен да се справя с мъчнотиите си.” (Път към живота, с.170)

„Областта от А до С представя свят, в който работи причинното тяло на човека; в областта от С до В работи умственото тяло; в областта от В до Д – астралното тяло, а от Д до А – физическото. Като обиколи четирите полета, казваме, че човек е минал един кръг на развитие и влиза в друг, по-горен. Физическото тяло представя почвата, в която са складирани капиталите на миналите векова. Който иска да вземе част от тия капитали, да ги обработи, той трябва да слезе от полето, където се намира, във физическото, за да работи известно време там. Като знаете това, не се чудете, защо човек трябва да слезе от умствения във физическия свят. Много естествено! Физическият свят е склад, в който се намират съестните продукти. Като огладнее, човек слиза на физическия свят да си хапне нещо. Неизбежно е слизането на Духа в материята.” (Път към живота, с.171)

„Човек трябва да изучава закона за смяна на енергиите и да преминава от едно състояние в друго. Който не разбира закона за смена на енергиите, казва, че умствената му дейност се намалила. Енергията не се е намалила, но се е сменила. ... Тъй щото, не казвайте, че интелектуалната дейност на човека се е намалила, но кажете, че е станала смяна на умствената енергия, от положителна в отрицателна. Понякога пък енергията е била отрицателна и се превръща в положителна. Тази е причината, поради която понякога човек

изпада в състояние на глупав, неспособен и се чуди какво е станало с него. Смяна на енергиите е станало – нищо повече. – Едно време бях по-добър, по-благороден. – Станало е смяна на енергиите.” (Път към живота, с.173)

„Като знаете закона за смяна на енергиите, не питайте, защо в известен случай сте неразположени. Причината за неразположението ви се дължи на това, че част от вашата енергия е отишла в друга област на съзнанието ви, запример, в свръхсъзнанието ви, дето се твори нещо хубаво. За сметка на това, което се създава във висшето ви съзнание, вие давате нещо, но ще получите два пъти повече. Някой се оплаква, че паднал. Защо паднал? – За да придобие нещо повече. Това се отнася и за физическото падане. Като падне на земята, човек дава нещо от себе си, но получава от земята два пъти повече енергия. Който е паднал, придобива два пъти повече от онзи, който никога не е падал. Всяко нещо, което сполетява човека, носи две печалби. Едната печалба трябва да задържи за себе си, а другата да продаде.” (Път към живота, с.178)

„След всеки период от седем години, в човека се започва една нова фаза, която окултната наука нарича „развитие на едно ново тяло”. Такива тела има главно седем. В по-духовно развитите хора има още три, а в най-напредналите същества се развиват още две. Значи, в човека може да се развият всичко 12 тела. Сегашната култура е стигнала в положение да схваща едва първите седем тела, които човек като седем струи изпраща в невидимия свят. Всяка струя, като отиде към Бога и се върне, ще донесе на човека едно специално благо, специални материали, с които той ще строи живота си тук на земята.” (Съборни 1926 г. с.111)

Разтварянето и прибирането на ръцете, както и разтварянето и прибирането на пръстите е работа със силите на кръга. Разтварянето е процес на даване – излизане от центъра към периферията, артериално движение, ден. Събирането е процес на вземане – движение от периферията към центъра, венозно движение, нощ. Денят идва да раздаде богатствата си – да се изпразни за новото. Нощта отива да се напълни с новото, което деня ѝ носи. Така се върти колелото на живота, в което се извършва обмен между двойствения, полярен, външен свят на периферията и единния, централен, вътрешен свят.

Човешкото естество минава в своя път през различни кръгове и квадрати, от чиито сили изплита своите външни и вътрешни условия.

Човек забива корените си в гъстата материя на квадрата и смуче нейните сокове, за да издигне клоните си към финия свят на небето и да роди там своите плодове.

Той трябва да се научи, чрез изфинване в храненето, дишането, мисленето, чувстването и постъпването, да изтъче своето ново, фино, светло, безсмъртно естество.

„Сега ще ви обясня, какво показва квадратът.

Той изразява закон, според който една погрешка може да се изправи в четири поколения. В това отношение квадратът е мярка, с която могат да се разрешат погрешките. ...

Когато става въпрос за реализиране на добрите неща, там вече квадратът не е необходим.

Доброто се изразява с кръга. ...

Понеже доброто може да се направи в няколко свята, затова силата на доброто е мощна. Грешникът или престъпникът не може да направи зло от духовния свят. Затова един добър човек е равен на хиляда лоши хора. Ако хиляда лоши хора направят хиляда злини, а един добър човек направи едно добро, доброто унищожава тия хиляда злини. Някои мислят, че злото е по-мощно. Не е така. Злото е по-мощно количествено, но по своята интензивност доброто всякога взема надмощие, то прониква злото. Затуй, когато дойде злото, не трябва да се обезсърчавате, ще знаете, че то е като кората само, т.е. на повърхността. ...

И тъй, при закона на квадрата имате числото 4. В него има една възможност, всяка погрешка може да се изправи в закона на внушението. Значи, тук има само едно условие, при което може да се ликвидира със старите погрешки. При закона на кръга, обаче, имате числото 1000. Тук човек е по-свободен, защото неговите възможности са повече, той едновременно действа в четири свята. Тук наследствеността е изключена. Доброто е творчески закон. Погрешките влизат в закона на наследствеността.” (Свещени мисли¹, 1, с. 268-269)

„Животът на човека е един кръг, т.е. плод, който се разпуква на две части: едната божествена, а другата човешка. Ето защо, каквато работа свърши човек, едната част трябва да определи за себе си, а другата за Бога. Като започне да яде, първата хапка ще вземе за себе си, а втората – за Бога. Да отдели човек по няколко хапки от яденето си за Бога, това значи да държи в ума си мисълта за бедните, за страдащите, за нещастните. Само онзи се е научил да яде правилно, който всякога мисли за душите, които Бог е създал и е готов всеки момент да им се притича на помощ.” (Определени движения, с.53)

„Когато кръгът на човека е отвън, а квадратът вътре – човек е лош. И обратно: когато квадратът е вън, а кръгът – вътре, човек е добър. ... Квадратът представя физическия, материалния живот, а кръгът – Божествения. ... Квадратът представя още лошите условия, а кръгът – добрите.”

(Служене, почит и обич, с.219)

„Едно време, когато хората били съвсем малки деца, две-три годишни, Бог е бил крайно снизхидителен към тях. Но днес, когато са пораснали, станали са 12 годишни, божественият закон се налага върху тях. Те се поставят на кръста,

дето изучават двата диаметъра на кръга. ... Когато войникът носи кръст, това показва, че е храбър. Той носи кръст за храброст и минава за герой. Защо и ти, като носиш кръста, т.е. страданието, да не бъдеш герой? Носи кръста и бъди герой.”

(Дали може, с.67)

„Пречистването на кръста представлява вписването му в окръжност, колело в постоянно движение.

Човек не може да постигне своята идея, защото е жертва на егоизъм, всеки мисли само за себе си и желае да е пръв.

Можем да изменим нещата от живота си, като поставим в основата му една идея и се стремим да я постигнем.”

„... изцапате ли дрехата си с някакви нечистотии, влезте в областта на вярата, т.е. в божествения кръг, пуснете в него силен електрически ток и ще видите, че в един момент сте придобили чистотата си. Това наричат някои „разкаяние”.” (Форми в природата, с.44)

„Кръгът изобщо представя целокупния живот: горната половина представя положителния живот; долната половина представя отрицателния живот. В положителната страна на живота е радостта. Щом извърви горната половина на кръга, човек неизбежно ще слезе в долната половина на кръга, дето е скръбта, нещастие, страдание. Затова именно казваме, че радостта и скръбта вървят една след друга и постоянно се сменят.” (Големи и малки придобивки, с.228)

„Природата използва мислите и чувства на човека за работа върху самия него. Който прави опит да спре своите мисли и чувства, той спира колелото на своя живот. От движението на това колело зависи неговото щастие. С други думи казано: щастие на човека зависи от работата, която разумната природа упражнява върху него.” (Методи за самовъзпитание, с.161)

„Кръгът представя скритите възможности в човека. Квадратът представя разумността в човека, която използва дадените му възможности. Щом е разумен и разполага с известни възможности, човек може да реализира своите идеи по съдържание и смисъл, т.е. по дълбочина и широчина. Идеите се реализират само на физическия свят, а се зараждат в идейния свят. Затова, докато живееш в света на идеите, не очаквай щастие на земята. Каквото и да придобиеш на земята, в края на краищата ще ти го вземат. При това положение можеш ли да бъдеш щастлив? Даже и като спиш, ще ти го отнемат. Ето защо, ако съзнанието ти на земята не е будно, ти не можеш да бъдеш щастлив. Щастие е само в Бога. Под Бог разбирам мястото, където съзнанието на човека е всякога будно, без никакво прекъсване. ... Щом съзнанието ти не се

прекъсва, ти не си на физическия свят. Който обича Бога, той всякога има будно съзнание.” (Абсолютна истина, с.299)

Не е възможно човек да се домогне до скритите си възможности, дарби, способности, ако не влезе в кръга и се спусне към неговия център. Под център се разбира централното, най-фино, най-същностно поле на реалността и живота. Само от този център избликват всички импулси и подтици на вдъхновение, творчество, обновление – началата на нови по-висши цикли.

Погрешно е разбирането, че състоянието на центъра е безсъзнателно, спящо. Централното съзнание е будическо, т.е. непрекъснато, будно. Едно определение гласи: „В Бога центърът е навсякъде, а периферията – никъде.” Това е състояние на голяма активност, големи свръхсветлинни скорости и трептения, при които човек се съзнава като едно с космичната реалност, понеже е едновременно навсякъде в нея. Това е състояние на свещен трепет, на свещен импулс. Това е състояние на върховно богатство, на върховно изобилие, което се стреми да помогне, да даде. Това е цялостно състояние, по същия начин, както човек се съзнава не като сбор от части, а като единно цяло.

„Цялото пространство е живо и в него съществува един космичен човек, който изпълва всичко и се движи толкова бързо, че едновременно е навсякъде.”

„Какво означава „будическо състояние”? То е състояние на унес, на забрава. Това е криво тълкуване. Аз си послужих с вашето разбиране. Аз познавам това състояние. То е състояние на голяма активност. В това състояние изпада само онази душа, която обхваща всички същества – от най-малките до най-големите. Тя излива любовта си върху тях, за да ги повдигне.”

Централното съзнание е Божественото съзнание. Прибраните в дланта пръсти илюстрират състоянието и съзнанието – „всичко в Едно”.

„Та казвам: подсъзнанието е групов процес, в който се разглежда какво мислят великите духове; съзнанието е групов процес, в който се разглежда какво мислят окръжаващите човека; ближните му, както и цялата човешка раса. Свръхсъзнанието е единичен процес, в който се разглежда какво Бог мисли.; самосъзнанието е единичен процес, в който се разглежда какво мисли човек сам.”

(Св мисли1, 1,с.288)

„Подсъзнанието складира в себе си старото, а свръхсъзнанието – новото. В живота на свръхсъзнанието човек ще вземе вълната от гърба на овцата, ще я изпере, ще я изтъче и ще си ушие от нея нова, чиста дреха. В подсъзнанието се складира старите идеи, а свръхсъзнанието възприема и прилага новите идеи. Обаче и подсъзнанието и свръхсъзнанието са елементи, полюси на живота.” (Добри навици, с.179)

Ние придобиваме представа за Бога чрез идеята за финия свят на Духа като непрекъснато, будно съзнание – най-вътрешен кръг на всички възможности.

Физическият свят на квадрата, представен чрез диагоналите му (кръста), т.е. ума и сърцето, доброто и злото – полярностите е двойствен свят на противоречия. Полксите по-бързо или по-бавно се сменят и създават съответни междини, прекъсвания. Затова физическият, механичният свят е на прекъснати, инертни, спящи съзнания.

Инициативите, начинанията, творческите, новите неща произтичат от финия, непрекъснат свят на Духа – потенциалът на всички възможности. В него е пълната енергия, пълната информация, пълната инициатива и способност – в него е пълната будност, съвършенство, истинност, свобода.

Системите и силите на човешкия организъм са идентични с тези на Всемира – Космичният Човек, Адам Кадмон, (Христос)

Божественото твори и гради посредством принципа на Божията Прада – ръцете, чието вътрешно съдържание е:

отдясно мъжки принцип, Бог, Мъдрост, ум, електричество, светлина;

отляво – женски принцип, Господ, Любов, сърце, магнетизъм, топлина.

Мъжкото начало е непроявеното, незнайното, пълният потенциал.

Женското начало е йерархията от проявления на видимия всемир и неговата душа – Божествената Майка.

Всяко проявление произтича от волята, т.е. душевния свят, където зреят плодовете на всяка причина.

Волевото движение е в кръг, т.е. с най-малко съпротивление

Самите звезди и звездни системи са плодове, които, като узреят, биват изядени – анниhilират и се издигат във финия свят.

Душата е по-велика от тях – тя може да става по-голяма от вселената и по-малка от атома.

Разпукването на цвета е импулсът на сътворението. Той е извънредно фин, възходящ, по-скоро вътрешен тласък на ръцете, като импулсивния първи лъч на изгряващото слънце.

Това е изгряването на Любовта – Името Божие, първата вибрация, Господ, от Дома на Божия Дух, като импулс на стопляне, разширение, даване, добро. От този именно фин импулс се пробужда съзнанието на човека за финия, небесен, проникновен, единен свят на Любовта.

С това разширение се извършва поляризирането на електричество и магнетизъм, светлина и топлина, ум и сърце, чрез което се материализират всички идеи. Това е процесът на инволюция – слизание на Духа в материята. С езика на квантовата физика, това е „разширяване” на дължината на светлинната вълна, с което се намалява честотата на трептене и светлината се спуска във все по-груби, слабо интензивни среди.

Обратното движение е еволюционно, при което светлинната вълна се изфинва и по този начин отново прониква в по-фините полета, където затрептява по-динамично и се зарежда с енергия и информация от централните полета.

Накрая „пръстите-сетива” спираловидно се прибират в семката, точката, централното поле на Абсолюта.

Тази метаморфоза между централното поле на Абсолюта и полярните полета – нива на Духа (ум-сърце, електричество-магнетизъм, светлина-топлина, добро-зло) не е друго, освен училище за човешките души.

Този процес олицетворява двата велики закона на съзнанието: движение към централното поле, Битието – любов към Бога, т.е. Богатият, пълният потенциал; и гребването от това изобилие, за да обогатим цялата природа, всички същества, всички души – любов към ближния.

Движението към центъра е синтезиращо, универсално – Любов (любой – всеки). Движението към периферията е индивидуализиращо, персонално Обич (оба – двама).

Това е процес на кръговрат в Дървото на живота между Духа и Материята, Небето и Земята, артериалната и венозна кръв, носителки на живота.

Вечната същина на живота – светлината без сенки, Виделината, Господ – това е Христос.

Долната половина на кръга (корените, грубата материя) е човешкото, а горната половина (клоните, фината материя) – божественото.

Пробуждането на съзнанието се извършва в горната половина на кръга, над раменете, където е ангелският, духовният свят, т.е. мястото на разумността.

Долният полукръг е на търпението, нощта, сърцето, а горният полукръг – на вярата, деня, ума.

Движението на ръцете, т.е. на ума и сърцето между свитите, прибрани пръсти (централното поле в кръга) и отворените ръце (кръста на разпятието, диагоналите на квадрата) е процес на взаимодействие между кръга и квадрата.

При движението навътре, „пръстите-сетива” спираловидно се прибират в дланите – утробата на душата, мидата, раждаща от чуждата материя на

материалната сетивност – бисер, за да бъдат осветени от „финото“ – виделината на Духа, да затрептят с импулса на Любовта – да се новородят.

Сатурновите пръсти се допират в точката на централния енергиен канал в дланите – контакт с тока от полето на духа и душата.

Тези контрастни положения (движение на ръцете между центъра и периферията) изразяват обработването, каляването на характера – бисера, диаманта, младенеца, новия пробуден човек.

Долният полукръг се символизира чрез хода на краката – корените (проектиращи отляво Любовта, отдясно – Мъдростта).

Отворените ръце (прикованото полярно самосъзнание) се прибират към центъра (изфинване на съзнанието до централните полета на подсъзнание и свръхсъзнание – причинното и будическо полета на душата и духа), където „пръстите-сетива“ (петте разумни девии) влизат в Божия Дом, за да присъстват на сватбата на Агнето. Агнето е Христос, т.е. Агни, Агнец Божи, Agnus dei – Свещеният Огън, Божествената Любов, Божият Дух.

Пръстите (девите-сетива) се свиват в дланта – царската трапеза (утроба), където приемат хляба на Словото и зачеват от него едно ново съзнание, нова сетивност и свръхспособности за финия свят на светлината. Излизайки навън, те са вече укрепени в точковия, финия свят, т.е. във фината права линия на новата култура. Тази права линия е почвата, върху която ще се сеят и култивират семената на новите идеи и абсолютно позитивното, светло, всемогъщо съзнание на Духа.

Движението на ръцете по отворен кръг – парабола е мистичен процес на трансформация, при който разкаянието, смиренито и вярата очистват в своя ток човека от всичко старо, нечисто, преходно, за да може той чист и фин, като новородено дете да влезе в света на Духа, на нирвана.

Неразумните девии са ония, които са обърнали поглед към външния, слабо интензивен, преходен, илюзорен свят на формите и затова нямат масло – магнетизъм.

Разумните девии на десния път са обърнали поглед навътре към финото, непрекъснатото, мощното, което ги въвежда в света на светлината, будността – Духа.

Будността е будическото поле на Духа.

Прибирането на пръстите в дланта е висш мистичен процес – двойната спирала на живота – една на пръстите отдясно и една на пръстите отляво. При това много нежно завъртане на пръстите и китките, в съзнанието се извършва проникновен процес на дълбоко вглъбяване. Следователно, движението не е

механично, а нежно, внимателно, фино, макар да стига до стягате в точката, до кристализиране в небесната твърд.

Приемайки Слово-Енергия от Божествената утроба, пръстите изплискват навън чрез вибрациите си самото Божие Име.

Всяко следващо прибиране на „пръстите-сетива“ е проникновение на все по-високо ниво, съпроводено с вътрешно свиване на междувеждието и разпускането му при възходящия импулс на ръцете, което отваря канала на небесното око на душата. Това състояние е дълбоко медитативно, проникновено.

При импулса нагоре на ръцете се активизира и долният кръг, чрез фин импулс напред на тазовата област, който е всъщност много фин вътрешен кръг. Този импулс задвижва трите опори на певческата школа “bell canto” – тазова, гръдна, небна.

Основата на тази техника е езотерична и е пренесена в Италия още през богомилско време. Чрез нея избликва точковият импулс вертикално, по права линия.

Когато квадратът е отвън и диагоналите му (кръстът) се пресичат в центъра на кръга, физическото е под закрилата и ръководството на Божествения свят – на Духа, служител на Стопанина – Бащата.

Процесът на разпятието е велика, магическа трансформация на негативното в позитивно, в полето на божественото Христово свръхсъзнание на кротост, смирение и търпение.

Това е дълбок алхимически процес в подсъзнанието на човечеството, при който лукавата сила на змията (спираловидната сила на магнетизма) е подчинена на финия точков свят – на правата линия на Духа (в правата линия има само точково движение), при която тя се завива в кръг и захапва опашката си, като се подчинява на центъра – волята, душата, духа. Тя вече има ос – вътрешна опорна точка, вътрешно ръководство. Тя вече е познала покаянието и смирението, за да се превърне в Новата Ева.

Когато змията се увие около главата си, т.е. около палеца, волята, тя е опасна – винаги може да скочи и клъвне човека с изкушенията и илюзиите на формите.

При спираловидното прибиране на пръстите, палецът, волята е отгоре. Божественото контролира нещата.

При това положение сетивата не се поддават на безволно робуване на илюзорния, слабо интензивен, външен свят на формите и имат сила да проникнат в истината, светлината без сенки, без време и пространство, без добро и зло.

Това е трансформация, която Христовият Дух извърши в подсъзнанието на човечеството и която ще се изяви през новия цикъл – скончанието на века.

Това е процесът на възкресение – преходът от физическо към духовно, светлинно тяло, преходът от екстензивния, илюзорен свят към динамичния и красив свят на светлината и Духа.

Това е осъзнаване, че всичко е енергия, светлина, разумност, живот.

Има разлика между разумност и разум. В английски език не съществува думата разумност. Тази дума се отнася към разумното сърце, душата, причинния свят. Тя е антипод на неразумност и значи безупречност, съвършенство. Финият свят е свят на божествена разумност, свят на съвършенство.

Змийската сила е третата точка на магнетизма в правата линия, която изкривява финия свят, за да го кондензира в материята – външният свят на доброто и злото, външната тъмнина на скърцане със зъби – адът, студът, егоизмът.

Като се подчинява на Духа, змията – долният полукръг, половината от Силата - Му дарява соковете си, за да съгради в човека добродетелите на безсмъртието.

Тези добродетели са нишките, които изтъкават диамантения характер на новия човек – устойчив, непреходен, неунищожим.

Този диамантен характер е небесна твърд – фин свят, извор на всички богатства, възможности и условия. С този мощен характер човек е гражданин на Всемира – ученик в милионите звездни университети на Духа.

Знанието за цикличното трансформиране на его-човека, личността, предметния човек – в индивидуалността на душата, поставя основите на едно ново разбиране, нова култура, нов подход към живота – финото, проникновеното – мощно да извира и дава.

Това фино е импулсът, подтикът, стремежът, любовта – вечно новото.

То е толкова мъничко, че е вътрешно, съкровено, свещено – интимно за човека. В него няма никакъв примес, нищо външно, чуждо, заразно.

Неговите фини, светли чертици създават една нова, светла, неописуема красота, която активизира неизчерпаемите вътрешни сили на живота.

Това ново разбиране замества понятието за змийската любов на формите с понятието за скромното, чистото, детинското.

Новото понятие, новото име на любовта е „финото”.

Това ново разбиране, пълно с вътрешна тишина, мир, лекота е в състояние да издигне съвременния тромав човек в света на истината и свободата, във висшите измерения на живота.

При мощните, динамични трансформации на съвременния свят, новото идва тихо, незабележимо в душите, като лек полъх, като пролетно уханье, за да ги въведе във вечното зазоряване на едно пробуждащо се съзнание, в разцъфващата, деликатна като пролетен цвят култура на нежност – култура на финес.

Финото

"... за мен религиозното чувство е финес. Знаете какво значи финес. Едно от най-деликатните чувства. Индусите го наричат хилядолистник. То е най-ценното чувство, най-мекото, най-благородното, което има човек. Този човек, който има това чувство, този хилядолистник, той има свещен трепет. Като види най-малката работа, едно цветенце, той е внимателен да не го стъпче. (Вътрешният господар, с. 277)

Като първи плод, първо проявление на Духа, любовта е най-фината сила, която крепи единството на Всемира и импулсира всяка проява.

Учените определят гравитацията като най-фината от четирите фундаментални сили на мирозданието – недостижимо по-фина от останалите три. Ако има носител, той би трябвало да е неполярен.

Тази сила ни обръща внимание на най-малките, най-слабите неща, чрез които ни разнежва да обичаме, да даваме.

Тя рисува най-фините черти на здравето, на радостта, на красотата, които са мощни да пробудят в нас любовта.

Тя събужда онова нежно внимание, съчувствие, съпричастие, взаимопомощ и всеотдайност на умовете, сърцата и душите, чрез които твори една невиджана, невъобразима култура на финес, единство и неразделимост на всички същества, съединени в едно семейство, в един ликуващ организъм.

„Любовта се проявява в най-малките частици като енергия, като импулс. Учените наричат тази енергия „притегляне, сродство, теготение“. Както и да я наричат, тя е една и съща – любов на частите и любов на Цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат енергията на любовта.

Малък е атомът, но той крие в себе си цялата вселена в миниатюр. Затова се казва в духовната математика, че частта е равна на цялото. Това е закон на еволюцията, според който малкото се стреми към голямото. Обаче, според божествения закон, голямото се стреми към малкото. Значи два закона действат в природата: закон за разширение и закон за смяляване. При смяляването, човешката душа прониква в дълбоките тайни на природата.”

„Първата проява на любовта е привличането, магнетичната любов. Втората проява на любовта е приятелството. Третата проява на любовта почива на сродството на душите. Когато двама души имат сродни мисли, чувства и постъпки, те не се привличат, нито се сприятеляват, но се свързват в името на

Божественото в себе си. Тяхната връзка е неразривна. Нищо не е в състояние да ги раздели. Така се свързват само сродните души.”

„Силата на всички неща не седи в голямото, грандиозното, но в малкото, едва доловимото начало в тях. Това малко начало аз наричам свещен огън. Само свещеният огън е в сила да реализира копнежите на човешката душа и човешкия дух. Този свещен огън е любовта.

Светлината е свещеният огън на природата. Тя чертае границите на предметите и ги прави достъпни за човека. Силата на човека седи в знанието му за свещения огън. Човешките мисли, чувства и постъпки са форми, чрез които свещеният огън се проявява. В живота всичко се дължи на свещения огън.

Щом запалите душата си със свещения огън на Божията Любов, тя ще се облече с бял цвят и ще започне да свети. Белият цвят е емблема на чистотата. Божиите блага се събират в белия цвят. Като разложите този цвят, ще намерите тези блага, изразени в седем различни цвята. Само посветените знаят какво означава свещеният огън.

Запалването на свещения огън е духовен процес, при който сърцето се стопля, а душата се разширява. Свещеният огън превръща недоволството в доволство, обединява всички хора, примирява враговете. Той носи изобилието на живота. При него хората се чувстват братя.”

„Нулата е единственото нещо в света, което разрешава всички въпроси. Нулата не е нищо друго, освен любовта.”

„Нулата сама по себе си няма съдържание, но дава съдържание на другите числа. В това отношение нулата е подобна на точката, която сама по себе си няма никакво измерение, но като се движи в известна посока, образува права линия, която има вече измерение – дължина. В такъв случай, кое е по-добро: да има човек нещо в джоба си или нищо да няма? За предпочитане е нищо да няма. Ако няма стотинка даже в джоба си, човек е сиромаш в пълния смисъл на думата. В това положение подтикът да придобие нещо е по-голям, отколкото, ако бе имал нещо в себе си.”

„Според мене, обичта е глад. Без обич, всичко остава неразбрано. Без обич нищо не се постига.

Ядеш един плод, усещаш сладчината му. Това е любовта на плода. Ако разбираш сладчината, това е животът.”

„Силата на човека не е в неговите мускули, а в онова деликатно и нежно чувство, което може да развие всички други сили. И Бог така е направил света, че природата се подчинява на една слаба наглед сила – любовта.”

„Щастието се обуславя от закони, които не зависят от материалните условия. В идеалния смисъл на думата щастливият човек е абсолютно доволен от живота. Каквото и да му се случи, той не губи щастието си. Никаква сила не е в състояние да отнеме щастието на човека.”

„Любовта в живота се ражда при следното положение: когато видим едно слабо същество, сърцето ни се отваря, в нас се заражда любов. Когато се намерим

пред някое силно същество, ние не можем да се смилим над него, не можем да го обичаме. Обичат се само слабите същества, защото те не заемат никакво време, нито пространство.”

Любовта е финото, което съдържа разумността, цялостта, силата.

„Любовта се проявява в малките неща – един поглед, едно движение, една дума, или в мълчание, но трябва да си овладял изкуството и да проявиш тези неща.

Великото в природата започва с нещо микроскопично. Като имаш една микроскопична придобивка, тя ще се увеличи.

Любовта се усилва при кротостта и въздържанието. Кроткият човек е силен и издръжлив. Сила без кротост няма устой и постоянство.

Любовта, която носи съвършения живот е над всякакви контрасти. Тя се проявява извън времето и пространството и само сянката ѝ функционира във време и пространство. Тя само за малко се появи в човека, и пак се изгуби, но той остава с хубаво и красиво разположение, с едно разширение на съзнанието си и с вечен копнеж към великото и непостижимото.

Само за момент ни посещава любовта и си заминава, но ние си оставаме с онова, което е извършила в нас.”

„Обичта седи в малките работи. Жаден съм, казвам: Да има някой да ми донесе вода. – Няма вода. Минава един човек, носи една стомна с вода, налива ми една чаша. Това е любов. Аз съм гладен, нямам нищо да ям. Минава един човек, носи пълна торба, изважда и ми дава хляб. Това е любов!

Който каже една дума на място, който ти прави най-малка услуга, но навреме и на място – това е законът на любовта.

Съвършените хора правят всяко нещо навреме и на място. „ (Вътрешният господар, с.360)

„Всеки, който е пожелал голямата любов, не е могъл да я постигне. До любовта се дохожда по пътя на най-малките постижения. Аз наричам най-малката любов идейна, божествена любов.”

„Благодарете и за малките желания, защото божественият живот започва с малките величини. Реализирате ли малките желания, те стават господари на големите. Като се стремял да реализира големите си желания, човек прескочил едно стъпало от стълбата на развитието си, поради което днес егоизмът, гордостта, алчността са взели надмощие в него.”

Единственото нещо, с което се отличава любовта е, че тя изисква най-малкото. Тя изисква от човека, като срещне своя ближн, да го погледне мило.”

„Любовта прави малките работи велики.”

„Какво значи да даде човек първо място на Божественото в себе си? Това значи да спре вниманието си и върху най-малките величини, в които Бог живее.

„Който очаква големи работи, цял свят да му се поклони, той е изгубен.”

„Който не обръща внимание на малките величини е разсипник – от него нищо добро не се очаква. Правилно е да се върви от малкото към голямото, а не обратно.

Пороците са величини, които се намаляват и водят към смърт.

Добродетелите са величини, които растат и водят към вечния живот.”

„Радвайте се повече на малкото, което расте и се развива, отколкото на голямото, което се смалява и изхабява.

Не се стремете най-първо към външни резултати и големи постижения, защото в природата има един закон, според който ще трябва да започнете от най-малките величини.”

„Щом идват страдания, значи се движите към абсолютно малкото, за да определите същността на вашия живот. Тази абсолютно малка, божествена величина, с която трябва да се мерят всички неща, с тази абсолютна мярка ще разбирате смисъла на живота. И когато разберете тази абсолютно малка величина, вие сте господари на всички положения.”

„Като стигнеш до абсолютно малкото, Бог ще те посрещне, ще те спре в този момент на крайно отчаяние, когато ти искаш да се самоунищожиш, Той ще те запита: „Ти разбра ли безкрайното величие на твоето съществуване?” Ти ще кажеш: „Разбрах!” Тогава Той ще те вземе в другата посока и ще ти покаже абсолютно великото.”

„При абсолютно малкото ще страдаш. Когато дойдеш до крайния предел и минеш от абсолютно малкото към абсолютно голямото, веднага твоето състояние ще се измени. На земята абсолютно малкото произвежда всички нещастия, а на небето, обратно – великото произвежда страдания, а крайно малкото произвежда щастие. Следователно, туй, което за нас е най-голямо нещастие, за небето е най-голямо щастие и туй, което за земята е най-голямо щастие, за небето е най-голямо нещастие.

... един велик дух в небето става нещастен, когато е богат. Тогава в него се заражда желание всичко, което има, да го раздаде.”

„Може ли абсолютно малкото да изпълни волята на Бога? – Не може. То може да я прояви. Бог влага средства да разшириш колибката си, дава ти план, начин за работа, а ти ще почнеш да реализираш Неговия план.”

„Вие искате Бог да гради вместо вас. Не, абсолютно малкото всякога гради камъче по камъче, а Бог в своята премъдрост наблюдава градежа, както става и в космичния живот.”

„Да се удовлетвори човек, това значи да се движи по пътя на величини, които се намаляват. Започнеш ли да погрозняваш, не чакай времето да станеш свинар, нито да те погребват и опяват, но започни да мислиш право, докато решиш въпроса си разумно. Правилното разрешаване на въпроса показва, че човек се движи по пътя на величини, които растат. Тези величини са Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта.”

„... ако на човека се отнемат духовните елементи и се заменят с материалистични, той ще се превърне в корен, т.е. ще стане материалист. В него ще се развие симпатичната нервна система за сметка на умствената. Това е забелязано в българите. Ако някой българин – сух, слаб, като чируз го изберат кмет на селото, след година-две той надебелява, развива благоутробие и всяка сухота изчезва. Надебеляването говори за развиване на симпатичната нервна система, където са корените на живота. Щом се дадат условия корените да се развият, човек надебелява. Отнемете ли богатствата на човека, той започва да мисли и отслабва. Слабият, сухият човек повече мисли, а пълният – повече чувства.”

„Несъвършенството е свят на светлини и сенки. Съвършенството е свят на виделината.”

Виделината е непроявеният Бог, същината на светлината. Тя е нераздвоеното, финото, разумното отвъд всякакво трептене

Виделината е първичната реалност, която създава мислите, чувствата, волевите сили.

Всяко раздвоение е товар. Колкото по-голямо е раздвоението, толкова по-голям е товарът.

Грехът е отклонение от законите на финия свят, което товари човека. Колкото по-голямо е това отклонение, толкова по-натоварен с болести, проблеми, ограничения е човек.

В този смисъл, огрешеният живее в свят от гъста материя, която му оказва голямо съпротивление.

За да се спаси, той трябва да се разтовари, минавайки през кръста на изпитанията и страданията, и следвайки законите на финия свят, докато се освободи от всякакъв товар и влезе във виделината – свръхпроводимия свят, където всичко се реализира мигновено.

„Истинската наука седи в разтоваряне на човешкото съзнание.

Човек трябва да знае как да разтоваря съзнанието си от ненужния багаж, който иде от три места: от неговия личен живот, от обществото – хората, с които е заобиколен, и от природата.”

”Излишекът създава злото. Щом се изчисти злото, остава доброто.”

„Всяко богатство, придобито по неправилен начин, не се благославя. Всеки човек и всеки народ, който придобива богатството си по неправилен начин, ще изчезне, спомен няма да остане от него.”

(Все що е писано, с.85)

„Излишното всякога се взима.”

„Материалното богатство е товар за човека. При това богатство, той непременно ще бъде неспокоен.”

„Щом човек е спокоен, идеята му се реализира лесно.”

„В България атмосферата е много тежка. Българският народ се е свързал много с материални работи. За да се повдигне, трябва да го развържем от материята.”

„Който иска много, живее в човешкото и сам създава робството си.”

„В умствения свят трябва да бъдете активни и спокойни. Леността е признак за сгъстяване на течението.”

„Никаква лъжа и никакъв товар да няма. Да имаш само най-необходимото.”

„Трябва да се знае, че всяка мъчнотия може да се разреши по пътя на най-малкото съпротивление. Мъчнотията има за цел да събуди човешките способности към дейност, да застави човека да мисли право.”

„Ако мислиш лошо за някого, в сгъстено течение си и страдаш. Не се осъждайте и не осъждайте другите.”

„Страшна е отровата на пресищането, което може да дойде дори от най-хубавите неща. Пресищането произвежда втръсване, втръсването – отвръщение, отвръщението – бездействие, бездействието – смърт.”

„Трябва да вникнем в материята, да я владеем отвътре. Разреждаш материята на лицата и тя изчезва, после я сгъстяваш и тя се появява.”

„Разреждайте материята си чрез любовта и доброто, да се издигнете в по-добри условия.”

„А като забелязваше как поканените избираха първите места, каза им притча: кога те покани някой на сватба, не сядай на предно място, да не би някой от поканените да бъде по-почетен от тебе. ...

Но кога даваш гощавка, кани бедни, маломощни, хроми, слепи и ще бъдеш блажен, задето те не могат да ти се отплатят, понеже ще ти бъде отплатено, кога възкръснат праведните.”

(Лука 14: 7-14)

„Те мълчаха, понеже из пътя бяха разговаряли помежду си, кой е по-голям.

И като седна, повика дванайсетте и им рече: който иска да бъде пръв, нека бъде най-последен от всички и на всички слуга.

И като взе едно дете, изправи го посред тях, прегърна го и рече:

Който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема, а който Мене приема, приема не Мене, а Тогова, Който Ме е пратил.” (Марка 9: 34-37)

„Иисус му рече: ако искаш да бъдеш свършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси, и ще имаш съкровище на небето, па дойди и върви след Мене.”

(Матей 19: 21)

„... по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие.

Като чува това, учениците му твърде много се чудеха и думаха: кой тогава може да се спаси?

А Иисус, като погледна, рече им: за хората това е невъзможно, ала за Бога всичко е възможно.”

(Матей 19)

„Свали силни от престоли и въздигна смирени.” (Лука 1:52)

„Но ако не се покаете, всички тъй ще загинете.” (Лука 13: 5)

„Смисълът на живота е в малките работи, в тънките линии, а не в дебелите. Кои линии са по-красиви: тънките или дебелите? Всяка линия има изходна точка, отдето излизат енергиите. Красивите линии, т.е.тънките нямат излишък, но дебелите имат много излишъци. Всяка линия говори за себе си. По нея може да се чете.”

„Всяка нечистота, всяко недоволство, всяко роптание и оплакване се отразява болезнено върху съществата от духовния свят.

Напредналите същества работят усилено за превръщането на грубата материя във фина, мека материя. И вие трябва да работите с божествени методи, за да превърнете неблагоприятната материя в благоприятна.”

Фините неща са есенциалните, съществените, мощните, в тях има енергия и импулс за растеж. В светлинния спектър най-фини и най-мощни са виолетовите лъчи. Те имат мощ да разклатят устоите на атома – творителя на света на формите.

Фините мисли, чувства, идеи са семена на прииждащата нова действителност.

Възвишените същества прибират пръсти не за да удрят, а за да съхранят това най-финото, от което израстват вселени.

„За оня, който отива към небето, материята се разрежда, условията на живота се подобряват, там има повече светлина; за оня пък, който отива към ада, материята се сгъстява, той отива надолу, дето има тъмнина и пътят му е труден. И на едното и на другото място обаче живеят разумни същества. На небето живеят светлите духове, а в ада – тъмните духове. Според това движите ли се от небето към ада и обратно, във вас се създава известно раздвояване. ... Някой ден вие сте радостни, настроението ви е повдигнато, вие преживявате живота на ангелите. На другия ден вие сте тъжни, настроението ви е понижено, вие преживявате живота на тъмните духове. Това са две различни състояния.”

„Като основа за новия морал ще турите закона на най-малките неща. Например във вас се зароди едно малко желание или една малка мисъл, дребни като житно зърно. Какво трябва да правите? – Ще ги отхранвате, ще ги пазите свещено в себе си. От тях ще се родят велики работи. ...Когато у човека се роди някое дребно желание или някоя малка мисъл, това са нежни божествени проблясъци в съзнанието ви. Не ги отблъсквайте, но ги реализирайте. Ако не изпълните най-малкото си желание, може да развалите цялата работа.”

„Забележете ли, че сте пропуснали една работа, колкото малка да е тя, върнете се да я поправите! Нека това бъде за вас едно важно правило в живота ви.”

„Бързината на движение на едно тяло зависи от неговата интелигентност. Колкото по-бързо се движи, по-интелигентно е. От този закон се определя движението на планети, слънца, галактики, йерархии, същества. Колкото повече интелигентността ти нараства, толкова повече ускоряваш движението си.”

„Извън класа ученикът възприема особен род материя, различна от тази, която той приема в клас. Защо? – Защото материята има различни свойства, различни вибрации – груби, по-фини и най-фини. Колкото по-високо е издигнат човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема зависи неговото състояние и разположение. Ако това може да се каже за физическата материя, колко повече може да се каже за духовната.”

„Спасението започва от храната. Новото поколение трябва да се създаде от фина материя.”

„Колкото човек е по-разумен, по-фина и деликатна е материята му.”

„Стремете се към онази основна, чиста и светла мисъл, и към онова основно, красиво чувство, с които да работите като с най-устойчива и фина материя. Те представят основа на вашия живот. Докато работите с тях, никаква изненада няма да срещате на пътя си. Който не иска да работи, гледа да прекара живота си леко, без мъчности. Това не е истински живот. Ще живеете съзнателно, за да придобиете онази първоначална материя, с която можете да работите.”

„Дръжте се за старите правила, без да пренебрегвате новите. Старо правило е: Цени росните капки. Цени всяка добра мисъл, колкото и да е малка. Тя е свещена мисъл. Ценете най-малкото чувство и най-малката постъпка и отдавайте им нужното почитание. Някое дете вижда един паднал лист от дърво, навежда се взема го и го туря в джоба си. От това дете добър човек ще стане. Листът е част от Божествената книга. Друго дете вижда лист на земята, бутне го с крака си и върви напред. Това дете не е умно, от него не може да излезе нещо добро.”

„Ти дишаш, приемаш диханието на Господа и питаш де е Господ. Той те е оживил, а ти Го търсиш, не знаеш де е. Дойде една светла мисъл в ума ти, а ти питаш де е Господ. Той е твоята светла мисъл. Слънцето е в своите лъчи, а ние питаме де е слънцето. Ние не познаваме тези лъчи, но те ни познават. Те са божествените лъчи, които действат в света. Влезе едно приятно чувство в сърцето ти, а ти питаш де е Господ. Той е в приятното чувство, в неговата топлинка. Постъпиш добре и пак питаш, де е Господ. Той е в твоята добра постъпка. Всяка добра постъпка е проява на Господа. Вън от светлите и възвишени мисли, чувства и постъпки, никъде не може да намерите Господа.”
(Новият светилник, с. 45-46)

„Казвам: ако вие се заемете с реализиране на тия малки, скромни мисли, за в бъдеще те ще създадат характера на човека, а не големите, грандиозните.

Затова заемете се с проучване на вашия характер, на вашето тяло, лице, очи и пр.”

„Човек смуче сокове от дървото на живота, преработва ги и като кръв ги изпраща в дробовете за пречистване. Така той минава от физическия към духовния живот и оттам към умствения. Пречистената кръв влиза в мозъка, дето се превръща в умствена енергия, която наричаме плод на живота.” (Великите условия, с.42)

„Възходящите сили се дължат на възвишената мисъл на същества с висока култура, а низходящите – на мисълта на същества с ниска култура. И едните и другите същества са силни. Природата е пълна с такива същества. Съзнателно или несъзнателно човек се намира под тяхно влияние. За да се освободи от влиянието на нисшите същества, човек трябва да работи върху себе си, да се повдига.

Всяка мисъл и всяко чувство, които идат от висок свят са мисли и чувства на вечността. Те се движат с голяма бързина. Ако мислите и чувствата на човека се движат с малка бързина, това показва, че идат отблизо, от по-нисък свят. На същото основание казвам:

Морален човек е онзи, на който мислите и чувствата се движат бързо и каквито препятствия срещнат на пътя си, минават и заминават край тях, без да накърнят цялостта си. Неморалният човек не може да се справя с препятствията. Като мине край тях, те все ще го засегнат и ще го отбият от пътя му.”

„Доказано е, че колкото е по-разреден даден разтвор, толкова по-ефикасно действа. Такова малко число, т.е. такава малка част от материята представляват радостите и скърбите в живота на човека. Но макар и да е микроскопическа тази част от материята, тя моментално внася промяна в психиката на човека.

Казвам: Малките, микроскопически идеи в живота са по-силни, отколкото великите. Този, който започва с малките работи, винаги има по-добри резултати от онзи, който започва с големите работи. Забележете, всички ония, които започват с големи работи, свършват в живота си с фалит; тия пък, които започват с малки работи, винаги успяват.

По същия начин действа и природата. Тя започва с микроскопическото и постепенно го увеличава. Така е расла Земята, така израстват и растенията. Ето защо, всички ще се стремите не само да мислите така, но да прилагате този велик закон в живота си, да си служите с него.”

„Ценността на човека седи във фиността на материята, от която е направено неговото тяло и организираността на тялото му. Тялото на добрите хора е от фина и добре организирана материя, подчинена на разумната воля, а в обикновените хора има много неорганизирана материя, която не е подчинена на волята на индивида, а е подчинена на някаква друга воля и като така човек не може да разчита на стабилност и опора от нейна страна при неговия градеж. Тук е голямата опасност, на която са изложени съвременните хора. Хората, колкото по-скоро се проникнат от тази идея, толкова по-скоро ще се освободят от изненадите и противоречията в живота, а също и от болестите и смъртта.”

„Днес учените хора правят опити да чуят гласа на ангелите. С помощта на микрофони, които усилват звука три милиарда пъти, те са успели да доловят гласа на атомите. По същия начин ще чуят гласа на микробите. Един ден, с още по-усъвършенствани микрофони учените хора ще успеят да чуят мелодичния глас на ангелите, на светиите, на гениите от другия свят.

Казвам: Всеки човек трябва да развива своето вътрешно радио, да бъде в пряк контакт с невидимия свят.”

„Каквото и да ти говорят отвън, хвалят ли те или корят, работите ти не се оправят, ако ти не се смалиш.”

„В Царството Божие се влиза чрез външно материално سماляване и вътрешно духовно разширяване.

Сврѣхчовекът познава законите на съгъстяване и разширяване, т.е. на смирението и възвисяването.

Когато иска да се приближи към Бога, сврѣхчовекът оставя всичкия си багаж на земята, отказва се от материалните си блага и започва постепенно да се разширява, докато стигне крайната цел на своя живот – сливането с Бога. Така той може да каже като Христа: „Аз и Отец едно сме.”

Сврѣхчовек и ученик на Христа, това са синоними. Когато ученикът придобие способността да се смалява и разширява по свое желание, той се слива с Учиеля си и става едно с него. Той се развива по особени закони, и се освобождава от ограничителните закони на живота.”

„Колкото енергиите са по-фини, толкова и движението е по-свободно.”

„Близо сме вече до Царството Божие. Междината, която дели този от онзи свят е една милионна от милиметъра.”

(Това е границата между атомния и субатомния свят).

„С каква бързина се движат големите тела и с каква – малките? Колкото по-голямо е едно тяло, толкова по-бавно се движи. Малките тела се движат с голяма бързина. Земята се върти около себе си, около оста си, а се движи и около Слънцето. Какво прави воденичното колело, като се движи? – Мели брашно. – Какво прави момъкът, като обикаля около някоя къща? – Търси красива мома.”

„Закон е: Човек, който иска много, живее в човешкото. И ангелите искат много, но се задоволяват с малко. Най-малко иска Бог. Не можеш да разбереш Любовта, ако не искаш най-малкото.

За да бъдеш ангел, трябва да си красив. За да бъдеш божествен, трябва да взимаш най-малкото.”

„Малките неща са непроявени. Те крият мощна, динамична сила, могат да направят човека гениален.”

„Това, което прониква, то владее. Висшите същества и тела проникват понисшите. Малкото живее в голямото, а голямото го обгръща.

Етерът има четири състояния. Слънцата са центрове на етерни енергии. Налягането на етера образува слънцата. Където има слънца, налягането на етера е най-голямо.”

„Колкото по-динамично е трептенето на частиците, толкова по-леко е тялото.”

„Пазете се от груби, грозни образи. Събирайте и преживявайте красотата.”

Възвишената красота, пред която всички утихват е финото – израз на един високо нравствен, идеен живот. Тя е изградена от фини черти, фини величини, които отразяват висши трептения на светлината.

Изфинването е издигане на обикновеното съзнание до фазата на космичното, божествено съзнание.

Космичното съзнание, финото Цяло, прониква човека и регулира енергиите му.

„Човек се стреми към финото вътрешно единство, което внася в него мир и равновесие. При това положение той спокойно устоява на всички външни промени.”

„Цялото пространство е проникнато от космичния човек, който се движи неимоверно бързо и е едновременно навсякъде.”

„Човек трябва да прави добро. Защо? – Защото той е извор или река, която тече и каквото срещне на пътя си, напоява. Не дава ли нещо от себе си, тя няма бъдеще и скоро ще пресъхне. Значи кой каквото изкуство знае или добродетел има, трябва да го прилага. Прилагането подразбира правене на добро. Човек прилага своето благо, както за себе си, така и за своя ближен и по този начин закрепва връзката си с Божествения организъм. Кажете ли, че не дава от своите блага на другите, т.е. откаже ли се да прави добро, той се отделя от Цялото и сам подписва своята смъртна присъда. Отвори ли човек сърцето си за по-долностоящите от него, възвишеният свят пък ще се отвори за него. За да проникнат слънчевите лъчи в цвета, първо той трябва да се отвори за тях. Ако цветът, т.е. пъпката не се отвори, няма да цъфне. Щом не цъфне, не може да се оплоди – живот без плод е подобен на живот в пустинята.”

„Най-красивите неща в живота ни са малките добрини, които можем да направим. Някой човек е изпаднал, гладен, самотен, никой не му е казал сладка дума, никой не му е дал мил поглед. Ти минаваш покрай него, кажи му една сладка дума. Това ще се запечати в неговия ум.”

Човек, ако не приложи любовта и доброто към себе си, не може да ги приложи и към другите.

Първата задача на човека е да обикне тия малки милиарди и билиони същества в себе си, които безкористно и всеотдайно творят неговото бъдеще, неговото светло, космично естество.

Те са души по-напреднали от него, които владеят до съвършенство своята работа и са дошли да му служат заради любовта си към Космичния Човек.

Човек със своята неразумност постоянно пречи на тяхната работа, не ги зачита, не им обръща внимание.

Клетките са разумни същества, които разбират какво им се говори и се насърчават от любовта и вниманието на човека.

Това се отнася до всички вътрешни сили на човешкото естество.

По думите на Учителя, моралът на новия човек се заключава в това, всяка сутрин да се разговаря с атомите на своя организъм. И ако между тях се е насъбрала излишна енергия, излишно напрежение, да отиде да направи едно малко добро и така да ги освободи.

Най-финият, любящият, единственият наш приятел – Господ, непрестанно работи в клетките и ги преобразява. Кога? Когато вярваме в Неговото присъствие и Го обичаме.

„Там вътре, в невидимото, в дълбочините на Битието, Господ работи тайно в човешките сърца и умове. Той работи във всяка клетка, и поправя всички охкания, стенания в света. Един ден Той ще докара всичко в ред и порядък.”
(Разпнататаго търсите, с.94)

„В клетките на тялото действат космични, разумни сили.
Всяка клетка на тялото е свързана с една звезда.”

„Клетките тъкат плат от светлина.”

„От всяка ваша клетка да излизат лъчи на мир, радост и любов.”

„Импулсирайте в съзнанието си мозъчните клетки да работят за създаване на безсмъртното ви тяло. Те трябва да се справят с млечната киселина в мозъка, която разбърква ума, мислите се прекъсват, забравят се имена и числа.”

„Новите хора се създават от нова материя, която се отличава, както материята на скъпоценния камък от обикновения.”

„Нервната система на добрия човек има повече разклонения и е от по-фина материя. Кожата на интелигентния човек има повече клетки, които по структура са по-сложни и разнообразни.”

„Молекулите и атомите са живи единици. Разговаряйте се с тях. После с будно съзнание ще минете зад материалния свят.”

„На земята има същества с по-ефирни, по-свещени тела. Преди да седнете някъде в планината, ще запитате дали можете да седнете, свободно ли е.”

Да се обърнем към Словото Христово, Който взе на гърба си товара на човечеството, за да му подпомогне за бъдещата трансформация.

Той непрестанно учеше за новото изкуство на разтоварването, за новия стремеж, ценност и наука, за финото. Защото финото е синоним на Силата.

Онзи, Който няма в себе си нищо външно, механично, чуждо, е Всесилният, Всеомогъщият – Бог. Толтеките биха го нарекли Нагуалът, Великият Дух,

учените биха го нарекли физически вакуум, обикновеният човек би го нарекъл глад, жажда, задушаване, стремеж, копнеж.

То е все едно и също: финото, разумното, единното, извор на всяка сила, инициатива и проява.

”От невидимото произлезе видимото.” (Евр11:3)

„Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.”

„И тъй, смирете се под крепката ръка Божия, за да ви въздигне, кога дойде време.” (1Петър 5:6)

„Блажени бедните духом, защото тяхно е царството небесно.” (Матей, 5: 3)

„Истина ви казвам: между родените от жени не се е явил по-голям от Йоана Кръстителя; ала по-малкият в царството небесно е по-голям от него.” (Матей 11: 11)

„Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце и ще намерите спокойствие на душите си.” (Матей 11: 28-29)

„И казваше: На какво да оприличим Царството Божие, или с каква притча да го изобразим?

То е като синапово зърно, което, кога се посее в земята е най-малко от всички семена земни, а кога се посее, пониква и става по-голямо от всички злакове, и пуска големи клони, тъй че под сянката му могат да се подслонят птиците небесни.” (Марка 4: 30-32)

„Истина, истина ви казвам, ако житното зърно, паднало в земята не умре, остава си само; ако ли умре, принася плод много.” (Йоан 12: 24)

„Който обича душата си, ще я изгуби, а който мрази душата си на тоя свят, ще я запази за вечен живот.” (Йоан, 12: 25)

„Блажени бедните духом, защото тяхно е царството небесно.

Блажени кротките, защото те ще наследят земята.

Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.

Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Синове Божии.” (Матей 5: 3-9)

„Господи, малцина ли са, които се спасяват? Той им рече: Подвизавайте се да влезете през тясната врата; защото казвам ви, мнозина ще искат да влязат и не ще смогнат.” (Лука 13: 23-24)

„Влезте през тесните врата, защото широки са вратата и просторен е пътят, който води към погибел и мнозина са които минават през тях.

Защото тесни са вратата и стеснен е пътят, който води в живота, и малцина ги намират.”

(Матей 7: 13-14)

„Истина, истина ти казвам, ако някой не се роди свише (от горе) не може да види Царството Божие.” (Йоан 3:3)

Грубото е долу, финото е горе – в центъра, същината. Земята е долу, Слънцето е горе – в центъра. То е есенцията. Динамичното е винаги горе, вътре, в основата, същината, висината. – Как да отида на Слънцето? – Като се изфиниш. Това е метода на сърцето. – Как да се разбира? – Като обича, човек се идентифицира с нещата, влиза в тях. Така можеш да влезеш в Слънцето, във възкресението, в Дома на Бога. - Какво е условието да го постигна? - Чистота. Няма да те пуснат с кални цървули върху килимите на Божия Дом. - Има ли и друг начин за пътуване и постигане? – Методът на ума – вярата. В средата на чистотата можеш да отидеш където искаш чрез тези два метода. Под чистота се разбира пълно безкористие.

„Истина ви казвам, тая бедна вдовица пусна повече от всички; защото всички тия от излишъка си пуснаха приноси за Бога, а тя от немотията си пусна цялата си прехрана, що имаше.” (Лука 21: 3-4)

„Истина ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: Премести се от тука там и тя ще се премести; и нищо няма да бъде за вас невъзможно.” (Матей 17: 19-20)

Големите напъни са на физическото поле. Вярата е фината увереност на детето, което си взело чадър, като се събирали възрастните на молебен за дъжд.

„И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем или какво да пием, или какво да облечем?

Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият небесен Отец знае, че имате нужда от това.

Но първом търсете Царството Божие и Неговата правда, и всичко това ще ви се приложи.”

(Матей 6: 31-34)

„Царството Божие няма да дойде забелязано и няма да кажат: ето тук е или на, там е. Понеже ето, царството Божие вътре във вас е.” (Лука 17: 21)

Трябва да научим изкуството на изфинването – пътеката към това царство, за да се издигнем в душите си; във финото, всежертвено, любящо, неразделимо съзнание, просторно и необятно да приеме всички.

„Та вярата ваша да се утвърждава не на човешка мъдрост, а на силата Божия.” (1Кор 2: 5)

Най-фините идеи в съзнанието са най-мощни, най-продуктивни, най-успешни. Те са любимото, свещеното, което изцяло мобилизира нашите души.

„Царството Божие не е в думи, а в сила.” (1Кор 4: 20)

„С много по-голяма радост ще се хваля с немощите си, за да се всели в мене силата Христова.

Затова добре ми е в немощи, в обиди, в нужди, в гонения, в притеснения заради Христа, понеже кога съм немощен, тогава съм силен (2Кор 12: 9-10)

„А като свика дванайсетте свои ученици, даде им сила и власт над всички бесове и да лекуват болести и ги разпрати да проповядват Царството Божие и да изцеряват болни.“ (Лука 9: 1-2)

Силата е в чистотата, в Духа. Само Той може да дава власт.

„И като беше още далеч, видя го баща му и му домиля, и като се завтече, хвърли се на шията му и го обцелува.“ (Лука 15: 20)

„А трябваше да се зарадваме и развеселим за това, че тоя ти брат мъртъв беше, и оживя, изгубен беше и се намери. (Лука 15: 32)

„И ще дойдат от изток и запад и север и юг, и ще насядат на трапеза в Царството Божие.

И ето, има последни, които ще бъдат първи и има първи, които ще бъдат последни.“

(Лука 13: 29-30)

Когато дойде новият цикъл, полюсите се сменят, службите и приоритетите се сменят, полярностите преминават една в друга.

Ония, които се разпореждаха с бащините си ниви и се подгордыха, ще бъдат изпъдени навън. Които изнемосяха, намериха смирението и закопняха за безкористно служене, пред тях ще се отворят всички възможности. Защото днес целият свят става Божия трапеза, на която скромните, пробудени души, ще опитат Божия Хляб.

Приберете всичките си сили в Дома на смирението, да намерите Духа, да проявите пълнотата на своето божествено естество, да послужите за повдигането на душите с Божиите таланти, вложени във вас за всеобщо благо.

Сега нека хвърлим поглед върху малките неща отвън, защото те ще ни дадат образ.

„Искаш ли да познаеш човека, виж как се държи в малките работи.“

„Според мене, разумният се занимава с малки работи. Ако види, че две мравки се бият за една трошица хляб, той ще се спре пред тях и ще ги примири. Ще извади от джоба си няколко трошици и ще им ги даде, за да се задоволят. Виждаш, че два клона на дървото се преплели. Минаваш и казваш: Не се занимавам с дребни работи. В това време нещо отвътре ти казва: Дървото принадлежи на Бога. Помогни на това дърво, разплети клоните му. Дървото е част от цялото, а в природата действа закона на цялото. Ако помагаш на цялото, ти си свободен човек; ако не помагаш, не си свободен. Щом е добре на цялото и на тебе ще бъде добре. Кракът е свободен, когато върши службата си добре. Това показва, че цялото тяло е добре. Ако цялото тяло не е добре и частите не са добре. Хората не мислят за цялото, а искат цялото да мисли за тях.“

(Новият светилник, с.71)

„Ако искаме да имаме приятели на небето, трябва да слугуваме на тия малките и техните бащи, ангелите, ще ни приемат и угостят.“

„Задачата ни е да обръщаме поглед към слабите хора и дребните същества и да не презираме никого, но всички да търпим.“

„Външно голямото не е всъщност голямо. В действителност големите работи са малки, а малките – големи. Слънцето, наблюдавано от земята изглежда малко, а микробата под микроскоп – голяма. Разместване е станало. Турете микробата на мястото на слънцето и слънцето – на мястото на микробата, за да имате ясна представа за тях. Докато мисли за себе си, че е голям, всъщност човек е малък. Щом започне да мисли за себе си, че е малък, той се приближава към голямото.“

Истински мощно в света е малкото, а не голямото. Голямото се смаява, за да може да се схване и разбере. Малкото се увеличава, за да бъде видимо и разбрано.“

„Отърсете се от това презрение към малките работи и ги обикнете, за да се свържете с техните ангели на небесата.“

„Най-малките наглед работи, на които отдаваме най-малко значение, имат най-голямо съдържание в себе си.“

„Не чакай някое добро общество, че да се изправи живота ти. Слънцето, което грее за тебе е едно общество, звездите, земята, дърветата, горите са също общества.“

„Изправянето на света става от малките работи.“

„Малките същества търсят най-хубавите неща и ги намират. Ето защо трябва да взимате пример от тях. Голямо постоянство има пчелата. Според някои, за да изкара един килограм мед, пчелата трябва да посети около 500 000 цвята.“

„Много от вашите погрешки се дължат на това, че вие не сте доволни от малките неща. Вие казвате: Аз искам нещо голямо, ако ще е, да е. Не, в природата няма такъв закон. В природата всички неща започват с микроскопически проявления.“

„Невидимият свят е много строг: Големите ви грешки прощава, но малките – никога.“

„Бъди доволен на малкото. Едно семенце е толкова ценно, колкото и милион семена. В Божествения свят и малките и големите неща са еднакво ценни. Големите неща са проявени вече във времето и пространството, а малките крият в себе си вътрешен потенциал. Те изглеждат малки, понеже не са поставени при условия да растат и да се развиват. Една малка мисъл след време може да се превърне в гениална. Една малка мисъл може да направи човека гений или светия.“

„Малко ще говорите и малко ще пишете. Многословието е качество на съществата на тъмнината. Ако говорите много, вие се свързвате с тях и им помагате. Малко ще говорите, но ясно, кратко, точно и разумно. Така вие се свързвате с Белите Братя и им помагате. Ние се нуждаем от есенцията на нещата, а не от отпадъците.“

„Използвайте енергията на дъждовните капки да се домогнете до първичната материя, която алхимиците са използвали.“

Онова, към което трепва сърцето ни и към което изпитваме всеотдайност, е детето. Чистите, красивите, възвишените неща, които срещаме или изпитваме, са децата на Бога.

Нечистите, грозните, грубите неща са обременени с присадка от другата сила. Учителят много рядко говори за обикновения ум, нарича го „нисш ум и го слага по-долу от разумното сърце.

Под ум по същество – принцип, върху който се крепи всемира, той разбира Духа.

Духът и душата са бащата и майката, които възпитават и облагородяват своите деца – ума и сърцето.

Духът и душата на човека са чистите, съвършени, свещени деца на Бога.

Зад образа на детето се крие една велика идея – финото, финия свят, небето, Божието Царство.

Докато не разберем идеята, която се крие зад формата на детето, не можем да влезем в новия свят, в новата култура, в новото човечеството.

„Законът на небето се символизира в децата, в тяхното безкористие. Под думата „дете“ Христос разбира да бъдеш в съгласие, във връзка с духовния свят, с всички сили, с всички същества. Започнеш ли да мислиш, че си някое велико същество, ти изгубваш тези връзки. Когато един велик ангел от небето, който е живял милиони и милиарди години, който има опитност по-голяма от тази на човечеството и чията история е по-велика от тази на човешкия род, реши да слезе на земята и да се въплъти, той ще вземе формата на детенце, ще се смири; оттам той ще започне своето развитие, за да разбере величието на Бога. Каквото и величие да си, за да влезеш в Царството Божие, трябва да се смириш, да станеш като дете; да добиеш свойствата на детето – пластичност на ума и сърцето.“

„Светът страда от велики хора и идеи – от крокодилската любов. Хората ще се изправят, когато заобичат като децата. Величието на човека е да стане малък като децата. Само тогава Бог ще бъде на негова страна.

„Истина ви казвам, който не приеме Царството Божие като дете, няма да влезе в него.“

(Лука 18: 17)

„Оставете децата да дойдат при Мене и не им пречете, защото на такива е Царството Божие.“

(Марка 10: 14)

„Гледайте да не презрете одного от тия малките. Защото казвам ви, техните Ангели на небесата винаги гледат лицето на моя Отец Небесен.

Понеже Син Человеческий дойде да спаси погиналото.” (Матей 18: 10-11)

„И като повика Иисус едно дете, изправи го посред тях и рече: Истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно; и тъй, който се смири като това дете, той е по-голям в царството небесно, и който приеме едно такова дете в мое име, Мене приема.” (Матей 18: 2-5-)

„А който съблазни одного от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре, ако му надянат воденичен камък на шията и го хвърлят в морето. И ако те съблазнява ръката ти, отсеци я, по-добре е за тебе без ръка да влезеш в живота, отколкото да имаш две ръце, и да отидеш в геената, в неугасимия огън, дето червеят им не умира, и огънят не угасва.” (Марка 9: 42-44)

„Ако навредиш на детето, ти ще изчезнеш. В него е бъдещето.”

Онзи, който е осквернил в себе си детинското, чистото, по-добре да се покае на земята, да се смири и посвети в служене на Божественото още тук, за да може доколкото е възможно да се очисти. Отиде ли отвъд с нечистотата си, той ще бъде непрестанно терзан от нея.

Ако загърби големите си планове, илюзии и користи, вгълби се в себе си, в Духа, и напълно се предостави в служене Нему, в послушание на Неговото ръководство, само тогава при всички случаи човек може да намери спасение. Ако се покаем, смирим и посветим в служене на Господ, Той ще плати за нас и ще ни избави. Първичната чистота, детето в нас, е Духът.

„Има детинско състояние, което е състояние на Божия Дух.”

„Душата е детето, а Божият Дух – майката.”

„Истинският човек има сърцето на дете.”

„Ако не станете възприемчиви като децата, няма да влезете в царството небесно, защото децата имат желание да изучат нещата, а възрастните казват: това не ни трябва, онова не ни трябва.”

„Ако не се смалим като децата, не можем да влезем в царството небесно. Детето е потенциална енергия в спящо състояние, която едновременно съдържа всички условия за развитието си.

Потенциалната и кинетичната енергия постоянно се превръщат една в друга. Кинетичната енергия има по-голяма сила на активност, но нейните размери са по-малки. Потенциалната енергия има размери на безгранично развитие.

Ако дървото не се обърне в малка семка и не се посади наново в почвата, то не може да започне своето развитие. Когато растението е от семка, то съдържа в себе си по-голяма сила от онова, излязло от издънка. Христос казва: „Ако се не обърнете на семе в живота, няма да влезете в Царството Божие. Там се садят само семки. Господ няма нужда от стари хора. В Царството Божие няма стари хора.

Старият е безсилен, а децата са богати по ум и сърце. Ако нямате ума и сърцето, т.е. невинността и чистотата на детето, вие не можете да влезете в

Царството Божие. Условието за растене изискват умът и сърцето да съдържат божествения живот в себе си.

Големството, че можеш много да направиш е най-голямата спирачка на развитието.

Щом поставиш някоя мисъл в ума си като дете и не се тревожиш, тя има десет пъти по-голяма активност. Само цъкваш ключа и светлината идва – никакво философстване.”

„Който тръгва с големи крачки или с тичане, няма да успее. Но ако тръгне полека и постепенно ускорява хода си, той е в положението на дете. Затова не започвайте работите си с бързане, а започвайте с малки крачки, като децата и постепенно ускорявайте хода си.”

„Детето, като стане, прегръща майка си. То представя Любовта на Бога.”

„Казваме, че децата са свободни. - Защо са свободни? – Защото възприемат правилно и предават правилно майчината любов. Възрастните не са свободни, защото, когато възприемат любовта, мислят. Те казват: Този не заслужава моята любов, онзи не я заслужава.”

„Снемете раниците си и станете като децата – дивни, т.е. чисти.”

„Искате ли да разберете любовта, идете при децата. Само те могат да ви кажат какво нещо е любовта. Аз имам предвид ония деца, на които никой не е проповядвал за любовта. Искате ли да разберете любовта, живеете в чистота. Казано е в писанието: „Само чистите по сърце ще видят Бога.” Само чистите по сърце ще познаят любовта. Който разбере и познае любовта, той живее в рай, който не я разбере, живее в ад. За да не изгуби любовта, човек трябва да я пази, като зеницата на окото си.”

„Гласът на детето е магически. Всеки тича да му послужи.”

„И най-лошият човек, ако стане дете, всички ще го обичат.

Дванадесет месеца повтаряй и мисли върху тази мисъл: „Аз искам да стана малко, божествено дете. Помогни ми, Боже, да реализирам тази мисъл.” Така за 12 месеца животът ти ще се измени.

Да бъдем малки, божествени деца, ето бъдещия идеал.

Малките капки принасят полза на света. Малките деца не знаят страх.

Пожелай и ти и твоят народ да станете малки, божествени деца.”

„Станете деца – красиви, чисти и светли. Всеки обича детето за светлия ум и чистото му сърце.”

„Детето трябва винаги да остане дете – да остане неопорочено, да бъде идеал. Постижимото е да бъдеш майка или баща. Детето е непостижимото. Детето е идеалът, пред който всички трепват и полагат живота си за него.”

„Децата ни учат на истина и смирение.”

„Като дойдат децата, всичко в света ще проговори и ще дойде спасението.”

„Светът ще се оправи, когато дойдат на власт децата, те да го управляват.”

Като оприличаваме Агнеца Божи на Младенец, на космично дете, ние разбираме свещеното, което не се интересува от мъже и жени.

И когато всички разумни деви се състезават за ръката на Младенеца, те трябва да знаят, че Той има една единствена възлюбена във Всемира – Чистотата.

Това трябва да бъде порива на човечеството: душата му да стане онази чиста и свята дева, за която да дойде Младенецът – космичното дете.

Космичното дете е Духът. Той идва в Светата Дева като едно ново съзнание и си остава дете – Младенецът на Девата.

И всички мъдреци от изток и запад ще дойдат при този Младенец, за да приемат законите на новата култура.

Който се смири: прибере и вложи всичките си сили в утробата на душата, той ще приеме благодатта на младенеца.

Затова най-свещената дума днес е „Майка”

Всички трябва да станем майки на Новото.

Да приеме човек в утробата на душата си. Новото, това е законът на жертвата.

За да се сподобиш със скъпоценния бисер на Новото, трябва да пожертваш всичките си стари разбирания, навици, копнежи, страсти и възжелания, целия си хилядолетен товар, който си трупал отвън.

„Жена, кога ражда, на скръб е.” И ако вие сега скърбите, причината е, че раждате великата идея, която е дълбоко скрита във вас. Като родите, няма да помните скръбта си. Това подразбира, че ще имате един завършен плод. Това подразбира още и закона на безсмъртието. Който придобие безсмъртието, той ще стане ученик на Божествената Школа, или приятел на Бога, както се е наричал Аврам.”

„Слънцето осветява земята, а Божественото съзнание – душата. ...

Ако в твоето съзнание е родено детето, усещаш, че има нещо в теб, което живее и ти се радваш на живота, не се обезсърчаваш, има нещо, за което ти живееш, чувстваш една непреодолима радост в себе си. Всичките жертви, всичките страдания са на място, чувстваш, че има защо да страдаш. Сега си бездетен, няма защо да страдаш, да живееш. ...

Писанието казва: „Ако не се родите изново от вода и дух.” Казвам: Ако във вас туй новото, божественото не се роди във вашата душа, ако вие не се почувствате в положението на една майка, че да имате нещо, за което да живеете, то няма да бъде една проста мисъл, едно просто чувство, една проста постъпка, то ще бъде нещо реално. Тогава вашето лице ще се освежи, ще имате мощ. Даже в природата, онази страхливата кокошка, която и от сянката бяга, когато има дечица, тя се опери на някой вол, като подскочи, клъвне го по носа и волът се отбие, върне се назад. Казва: „Деца има тази кокошка. Ако не щадя децата, лошо ще пати главата ми.”

Всички хора, които са пострадали в света като мъченици, те имаха деца. Когато Христос беше на кръста, имаше дете в себе си.” (Вземи детето с. 20-21)

„Казвам: Във всеки човек е вложена една идея, за развитието на която непременно трябва да дойде ангел Господен, който да го напъти какво да прави. Този ангел представя Божественото в човека, което му говори, напътва

го как да работи, как да се развива. От Божествено гледище, явяването на ангел Господен в човека означава пробуждане на висшето съзнание в него, с което се създава връзка между невидимия свят, който е извън човешкото съзнание и физическия свят. Следователно, когато съзнанието на човека се пробуди, неговата душа може да пътува с по-голяма бързина из пространството. ... Душата може да стане толкова малка, че с никакъв микроскоп да се не вижда. Същевременно тя може да стане толкова голяма, че нищо да не е в състояние да я обгърне. Значи в своето развитие душата се движи между тия два полюса, т.е. тя изучава законите на крайното смаляване и крайното увеличаване. Ако питате защо сте дошли на земята, ще ви кажа, че сте дошли тук да изучаване законите на смаляването и увеличаването.” (Мнозина казваха, с.123)

Та казвам: Онова, което осмисля живота ни, то е онзи вътрешен , божествен живот. Човек ще стане силен, като придобие това съзнание. Само тогава може да се предаде тази наука. Има една наука, която може да се предава само на хора, които имат деца. Ако вие нямате деца, по никой начин онази Истина не мога да ви кажа. И да ви я кажа, ще бъде неразбрана за вас. ... По същия закон: един цигулар може да е най-големия виртуоз в света, гениален човек може да е, но няма цигулка, няма лък, с какво ще свири? Това е мощното, то е инструментът. Този цигулар, когато има цигулка, тогава всички ще разберат, че той е първият цигулар, като тегли лъка, изкарва такива тонове, че на всички хора се отваря сърцето. Такова нещо е човекът. С твоята цигулка – с твоето дете, като теглиш лъка, в цялата природа, дето идеш, и камъните ще оживеят, и ще проговорят. Христос казва: „Ако те млъкнат, камъните ще проговорят.” Казвам: Когато децата в света дойдат, камъните ще проговорят, дърветата ще проговорят, вятърът ще проговори, светлината ще проговори, всички ще проговорят. Като проговорят, ще дойде спасението на света. Това е нещо реално, не е нещо отвлечено.. ... онзи, който има дете, той не умира вече. На такъв е Царството Божие.” (Вземи детето, с.25, 26)

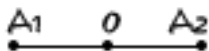
„... Когато жените и мъжете, женският и мъжкият принцип се съединят в едно тяло, както са били първоначално, само тогава може да се роди дете. Детето е противоположният принцип на бащата и майката. То е отражение на онова, което се крие в душата на майката и бащата. Детето отразява и двамата до известна степен. Детето винаги трябва да остане дете. Вие казвате: Детето става мъж, или туй малко дете става мома за женене.” – то не е дете вече, изгубва се свещеното. Във вечния живот онова красивото дете, то е идеал, то е неопорочено. Туй дете през цялата вечност трябва да остане неопорочено. Детето трябва да бъде идеал. Този идеал е непостижим. Всяко нещо, което може да се постигне, то ще бъде майка, то ще бъде и баща. Непостижимото е детето. Сега дали го разбирате това или не, аз не искам да го разбирате. Аз искам да го видите, че като го видите, да ви трепне вътре. Майката, като види детето, трепне. Това дете го наричат велик идеал. Това е смисълът. Единственото нещо, за което бащата и майката работят, това е детето в света. Когато Писанието казва, че ние сме чада на Бога, не казва, че сме бащи и майки, но казва: вие сте синове и дъщери – деца; не казва: вие сте слуги и господари – вие сте царе на Бога живаго. Но всички тия царе имат смисъл

само, ако се родите изново. Христос казва: Царството Божие е за децата – за чистосърдечните.

Казвам: Нашият живот за в бъдеще ще се осмисли, когато имаме туй, Божественото, което трябва да се роди. Родил ли се то, целият живот ще се осмисли; понеже целият свят е разумен и в цялото битие, навсякъде има стремеж да се запазят децата. Тъй се обяснява магическата сила на думата „дете“. Като извика детето, бащата и майката тичат веднага да му услужат. Даже външни хора, като чуят гласа на детето, веднага тичат. Има неща магически. Като заплаче някое дете, у всички се събужда милост към него. Някой стар човек като заплаче, никой не му обръща внимание. Ако ние плачем с гласа на детето, ще ни слушат; ако ние плачем с плача на старите хора, ни глас, ни усещане. Смешно е да видиш, че плаче някоя жена, смешно е да видиш, да плаче някой мъж, но когато детето заплаче, всички слушат. Когато Христос плака, Той беше дете и каза: „Колко пъти исках да ви събера, да ви покажа смисъла на живота, да дойдете при Мене, да разберете туй, което искам да кажа, но вие не рачихте.“ (Вземи детето, с.21-22)

„... как така мъже и жени ще примирят интересите си. Е, хубаво, ако жената престане да бъде жена и ако мъжът престане да бъде мъж и станат нещо ново, тогава няма ли да се оправи светът? Сегашният мъж ще се измени и сегашната жена ще се измени. Сегашният мъж и сегашната жена ще останат само за архаизъм в музеите, и който ги види, има да се чуди, какво нещо са били хората. Ще се учудват, ще ги гледат, както сега гледаме големите риби. Ами представете си, че един ден вие стигнете до такова едно състояние: тъй както сега сте остарели, изведнъж да се превърнете на едно малко детенце. Може вие сами да направите мислено това. Някой път ви стане скучно в живота, между хората. Имате силата да станете невидими. Скривате се, събирате енергия и после отново ще се проявите в света.“

„В раждането на едно дете, или в раждането на „аз“ в нашата душа взимат еднакво участие сърцето и умът; туй „аз“ го наричам Божественото съзнание, туй, което определя нашето битие като човек; в раждането му вземат участие нашият ум и нашето сърце. Те са слугите, които служат на това дете. ... Ние хората от любовни работи умираме. Твоят възлюбен отвън няма да те спаси, ти ходиш да гониш Михалю. Това, което те спасява е твоят Господ вътре, туй, което е родено в твоята душа. Че възлюбената е някаква жена или възлюбеният някакъв мъж, това са заблуждения. Ще се жениш за една жена, за втора, трета, четвърта, и най-после ти отиваш, свършваш с тях заедно. Питаш Христа: „На кого от тези седмината братя ще бъд детето?“ - „Не разбирате. Във възкресението нито се женят, нито за мъж отиват.“ Идеята е детето, което трябва да се роди. Душата ми ще бъде майката, а отвън - това са временни отношения, не се лъжете. Ако вътре няма брак, външният е лъжлив. Ако вътре няма дете, и външните деца са лъжливи. Ти вътре нямаш нищо родено, отвън имаш. То са кукли.“ (Вземи детето, с. 20)

Правата A1A2 означава отношение между майката, бащата и детето. A1 или единицата представя бащата, A2 или двойката – майката, а нулата в средата – детето. A1 е Божественият свят, A2 – физическият, а нулата – духовният. Когато бащата застане пред нулата, имате числото 10. Когато нулата застане пред

единицата или пред двойката, имате числата 0,1 0,2. В научно отношение нулата представя условия, при които единицата и двойката могат да се проявят, да се родят, да покажат какво се крие в тях. Значи, енергията, която майката и бащата съдържат, може да се прояви само при условията, които нулата им дава.

Защо човек слиза на земята, на физическия свят? – За да придобие свободата си. Това се постига чрез ограниченията. Понеже физическият свят ограничава всички същества, човек изучава ограниченията, които среща на пътя си, и така преустройва организма си и се освобождава. Това не се постига в един живот.” (Отворени форми, с.124)

„Доброто и любовта се добиват трудно, трябва да бъдат износени с любов, както майката износва детето в утробата си. Тя познава и обича детето си, заради онова, което е вложила в него.” (Новият светилник, с.124)

„Божественото подрозбира човек да бъде вечно млад. Постоянно да се подмладявате, това е Божественото, а постоянно да остарявате, това е да бъдете в светското. Да нямате нито пет пари, но да считате, че имате всичкото богатство. ... да сте радостни и весели. ...

Ще се подмладявате. Представете си как живеят децата, момченцата и момиченцата, как си играят те, как се забавляват. Това ще внесе обнова във вас. ... Във вас има опасност да остарееете преждевременно. Трябва да избегнете тази опасност, но ще я избегнете, като любите Бога. Бог е всичко. У Бога няма смърт. Той е вечно млад, вечно жив, у Него е вечният живот. Смъртта е остаряване, а животът е подмладяване. Та под „вечен живот” разбирам пълното, жизнерадостното. Старайте се да бъдете жизнерадостни.” (Движение нагоре, с. 50-51)

„... вашите скрити способности трябва да се пробудят. Без тях нищо не можете да разберете.”

„Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества на него. Дето и да го носите, на врата на гърба, в утробата си, в ума си, в сърцето си – носете го с радост, кротост и смирение.”

„Благородните зародиши, които майката влага в кръвта на детето си, са ценна есенция, която отсетне се разлива и разнася благоухания навред. Отподире нищо не може да се вложи и посее в човека. Това е възпитание, а не дресировка.”

„Всяко нещо, което не ражда, не образува плод или зародиш в себе си, е грях. Една жена, която сводничи, блудства без да ражда, прави грях. Зачатието изкупува греха. Всяко действие, което не носи живот в себе си, е престъпно пръхосване на божествена енергия.”

Майката предава мекота на сърцето; а бащата – светлина на ума и сила на волята. Ако не чува гласа на баща си, детето ще бъде лист, носен от вятъра.”

„Майката може да възпита детето си при корена. Всяко външно възпитание е безпредметно.”

„Мидата казва на пясъчето: „Ти си мой неприятел, но аз ще те възлюбя и ще те направя ценно.“ И Христос казва: „Възлюбете враговете си!“ Вие бихте изхвърлили това пясъче навън, но мидата създава от него бисер, за който плащате скъпо. Хората се оправдават за безделието си с това, че нямат условия. Мидата не разполага с човешките условия и възможности, но прави бисери.”

„Душата е, която ще роди, а външните отношения са временни...
Любовта е майката, най-възвишеното, която всичко жертва. Да се жертваш, значи да се проявиш като майка.”

„Децата ще дойдат като съединително звено и ще повдигнат жената, а жената и децата ще повдигнат мъжа.”

„Майката ражда светия или престъпник според качеството на материята, с която разполага. Качеството на материята зависи от чистотата на съзнанието.”

„Раждането е вътрешен процес в ума и сърцето. Когато Истината се роди в тебе, ще почувстваш свободата. Нямах ли Истината в себе си, ти не можеш да наследиш божественото богатство. С Истината ще бъдете богати и по-лесно ще прекарате своя живот.”

„Христос слиза всяка сутрин и посява в нас една мисъл, която трябва да оценим. Благата, които Христос дава са по-съществени от тия, които искаме – слава, богатство, знание.

Христос иска да ни постави господари на живота и смъртта. Милиардите духове, които разрушават, създават смъртта.

Раждането на някоя мисъл в ума става с големи страдания. Трябва подобно на майката да дадем нещо на своята рожба – да дадем живот и сила на някоя своя благородна мисъл.”

„Когато произнесем думата Отец, чувстваме пулса Му, който движи света. Чувстваме го така, както майката чувства пулса на своето дете. Така разбираме и мислите на своя Отец.”

„Майката и бащата трябва да бъдат мобилизирани, да предадат положителните си качества на детето, още докато е в утробата.”

„Само в утробата си майката може да превъзпита детето си.”

„Малко е детето, но докато живее в Божествения свят, то заповядва на родителите си. Детето създава майката, то я заставя да работи. Никой няма по-голям чин в дома от малкото дете То е генералът на семейството.

Майката и бащата, видими и невидими, са изворът, от който човек черпи. Майката е акумулатор на любовта от Божествения свят, бащата е акумулатор на енергията на Мъдростта от Божествения свят. Детето трябва да се роди от любовта на майка си и на баща си. Дете, родено с любов е родено в присъствието на Бога. Дете, родено с любов, е дете на новото време.”

„Като носи детето с кротост и смирение, майката внася тия велики качества в него. Без кротост и смирение никаква идея не може да се реализира.”

„Всички гениални, талантливи, свети хора са имали подобни на тях майки.”

„Идете при Бога, както детето отива при майка си. Той е ваш Баща и ваша Майка. Ще видите, че няма да се мине една година даже и живота ви ще се подобри. Щом направите опита, нови мисли ще дойдат в главата ви и вие ще прогледате.”

„Земя на санскритски означава същество, което зачева и ражда.”

„Възпитание значи да нахраниш някого.”

„Всяка мисъл може да се сгъсти, да се въплъти, да се обективира.”

„Щом обичаме любовта, истината, свободата; значи имаме деца.”

„Свързвайте детето си от най-ранна възраст с Великото Разумно Начало, за да се развият в него дарбите.”

„В бъдеще хората ще се раждат не от мъже и жени, а от Божественото, т.е. чрез вселяване.”

Истинската майка е дете.

Истинската душа е дете на Бога.

За да станете истински майки и да родите ново, божествено поколение, нови идеи, нова култура, станете първо деца – пробудете детското – Духа в себе си.

„Не мисли, че носиш велики идеи, че си някой от великите хора. Съзнавай, че величието е в това да станеш малък като дете.

Никоя майка не носи в утробата си стар дядо, но носи малко дете, защото то носи в себе си велики блага. Всяка божествена идея, колкото малка да е, като дойде в човека носи мир, радост, величие.”

„Който се обижда, пред Бога е стар човек. Господ досега никога не се е обиждал. Желай винаги да бъдеш дете. Само това подмладява.

Пеперудите са деца, затова Господ добре ги облича. Някои хора са деца, затова Господ се грижи добре за тях, дава им благословения. На старите хора Господ дава нещастия

За да бъдеш обичан от Бога и хората, трябва да възприемеш идеята да бъдеш малък пред Бога, да имаш ум и сърце отзивчиви.

Ценните неща са малки по обем, но скъпи по цена. Много енергия и материя е пресирана във всеки атом. По същия закон и ти искай да се смалиш, да бъдеш малко дете, защото велик е само Бог. Малкото зрънце има в себе си сила и мощ да стане голямо дърво.”

Новото

Новото подразбира живот на изобилие, на непрестанно, вечно разнообразие.

Това е динамичният вътрешен живот на светлината, на финия свят. Новото подразбира простор, свобода, необятност; богатство, пълнота и замах при изразяването.

Някой живее в палат с големи дувари и копои в него. Животът му е открай докрай еднообразие зад гърбовете на бодигардове.

Човекът на новото е пътешественик – още в този миг отива където си иска по земята, във вселената и в по-горните светове на светлината.

Човекът на новото е приятел и благодетел на човечеството, отдето мине, среща любов и усмивки.

Съществата на любовта, на новото са братя и сестри в едно божествено, райско семейство.

Новото е живот на душата и духа. Там няма вчера, днес и утре; там има само бистра, планинска, буйна вода от извора на вечно новия живот.

Днес Христос идва от този вечно нов свят и кани всички готови души да излязат от разваления, гнилия, умиращ свят и да влязат във вечно новото, безсмъртното.

Какво значи вечно нов свят? Това е фин, нежен, безмълвен свят, но с извънредно голяма вътрешна динамика и будност. Там скоростта е толкова голяма, че за миг си навсякъде във вселената и я чувстваш като свое аз. Това е импулсивен свят. В следващия миг си навсякъде в съвсем друга вселена.

При все това, ти си в един свят на дълбок мир. Под това се разбира свят на извънредно фина, неопишимо красива музика от нюанси на тонове и багри.

Заслужава си човек да пожертва всичките си богатства в сегашния свят, всичките си знания, зубрени от хилядолетия, за да влезе в красивия свят на щастие, изобилие, благодат и всеотдайност.

Само като влезе в света на душата и духа, човек ще намери живота на изобилието и ще стане благодатен извор за благо на всички.

„Всеки се стреми към реалността на живота. Тя се отличава по това, че никога не повтаря нещата. Това, което не се повтаря е реално, това, което се повтаря е нереално и преходно.”

„Еднообразието, повтарянето на нещата убива човека. Ето защо, учи ли, работи ли, моли ли се, човек трябва да внася нещо ново в себе си.”

„... красивото в живота, това е разнообразието. Докато вие се стремите към божественото разнообразие, ще имате най-красивите чувства. Станете ли еднообразни, във вас ще се яви дисхармония или във вас ще влезе грехът. Красивото в света е първата стъпка в живота.”

„Възприемането на новото учение е процес на пробуждане на съзнанието, при който възприемаме новата вълна, новата сила, която сега влиза в живота – възприемане на Духа, т.е. на Христа.

Първо трябва да продадем старите мехове, да се освободим от всички желания и пороци, които ни спъват при възприемане на новото учение.

Мойсеевият закон е стар мех. Той казва: Око за око, зъб за зъб. Христовият закон е новият мех: „Ако те ударят от едната страна, обърни и другата.” Това учение изисква да любим и враговете си Христовото учение казва: „Да направим противниците си приятели, да ги обезоръжим и да ги накараме да ни служат.”

Ако мислим, че сме разбрали всичко, ние сме стари мехове, спрели сме развитието си на Земята.

Които нямат нови мехове, да стоят настрана, ще дойдат нови хора и в тях ще се налее новото учение.

Майките, които искат да имат добри деца, трябва да се проникнат от нови идеи. Ако те се държат за старите идеи, по-добре да не раждат.

„Който иска да придобие вечния живот, да вземе кръста си и да Ме последва.”

Кръстът това е новото вино. Реакции стават, които ни активизират.

Старите хора са стари мехове, младите са нови мехове.

Не слагайте новото вино в себе си, докато не се пригответе, т.е. да се очистите. Всяко учение или философия може да ни ползва само тогава, когато сме чисти.”

„Новото иде отвътре, а не отвън.”

„Ако в ума си човек не внася всеки ден по една нова мисъл, той ще се задуши. Ако и в любовта си не внася всеки ден нещо ново, той ще се подпуши. Любовта е закон за велико разнообразие.”

„Начало съществува само за онзи, който разбира нещата. За онзи, който не разбира нещата, има само край. Началото на всяко нещо е блаженство, краят – нещастие; началото е любов – краят – омраза; началото е истина – краят – лъжа. Всяко нещо, което има край, не е вечно, не е истинно. Краят на една работа се определя от началото.”

„Какво ще стане с детето, което току що се ражда? – Ще живее. Новороденото дете подразбира начало на живота. Който се ражда, той слага начало на своя живот. Началото подразбира истината.”

„Всяко нещо в началото си е непорочно.”

„Всички хора говорят за новото. В какво се крие новото? – В противоречията. Дето няма противоречия, там новото е изключено. Значи, дето са противоречията, там е новото.

Когато един се ражда, друг умира от това новото. Старото умира, новото се ражда.”

„Стремете се към новото, в което няма остаряване. – В какво се заключава новото? – Новото подразбира ум светъл, пълен с добродетели; сърце чисто – пълно с добродетели и тяло здраво, пълно с добродетели.”

„Като живее, човек се ръководи от свои мисли и чувства, които обаче са резултат на неговия минал живот. Задачата му в сегашния живот е да се откаже от старите си разбирания, които му са причинили ред страдания и да се стреми към новото, което единствено може да съгради неговия бъдещ живот. Страданията са резултат на миналото, радостите – резултат на бъдещето. Искате ли да живеете в радости, изменете посоката на живота си. ... Болестта, сиромашията показват, че човек се е свързал с един низш, неорганизиран живот, който се движи в посока диаметрално противоположна на истинския живот. Влезе ли в неорганизирания живот, човек трябва да познава законите му

и да знае как да ги избягва. Не ги ли избягва, той непременно ще попадне под техните удари и ще носи последствията им: сиромашия, болести, страдания и смърт.”

„Закон е: човек всеки ден трябва да ражда нова мисъл, нови идеи в себе си. Слънчевата система се движи с 270 км/сек около един космичен център на Вселената. Пространството е живо, населено със същества от различни култури и поради голямата скорост на движение все ново и изпълнено с нови сили, идеи, и затова човек има условия всеки ден да приема нови мисли, чувства, да има нови прозрения, открития, каквито досега не е имал. Това е наредено от Божествения Промисъл, за да има вечна обнова, вечно опресняване на човешкия духовен живот.

Човек всеки ден трябва да ражда по една нова мисъл, за да се оправдае живота му през този ден.

Освен това, Бог всеки ден говори отвътре на човека и това, което Той говори е винаги ново. Бог не повтаря нещата.”

„Под думата „нищо” се разбира създаване на условия за започване на нещо ново, за създаване или започване на някаква работа.”

„Само по себе си, новото е свързано с вярата, която го подкрепва.”

„Новото в света, това е изгряващото слънце, а старото – слънцето, което залязва. Това е закон в природата.”

„Човешкият живот се нуждае от нещо ново, което всеки ден да се влива в душата му като струя.”

„Днес всички хора търсят нещо ново в живота. Какво представлява новото? Ново е онова, което може да предаде нещо на човека, да започне вътрешно да расте.”

„Новото ще приложите отвътре. Ще говорите само за онова, което можете да приложите.”

„Всеки ден, всяка минута трябва да се прилага нещо ново в живота. Ако не се прилага нищо ново и това, което имате, ще загубите.”

„Сегашният свят се нуждае от нови неща: нов живот, нови разбирания, нов морал.”

„Човек трябва да постави новото като основа на своя живот. Затова казвам: поставете за основа на живота си нови мисли, нови чувства и желания.”

„За да дойдете до духовното начало на нещата, вие трябва да мислите и да чувствате по нов начин. Каквото предприемете, във всичко влагайте нов елемент. Ако четете Свещената книга или беседите, вложете ново разбирание.”

„Нова култура се ражда, ново сближение става между хората и народите.”

„Смисълът на живота е в новото Важна е сегашната философия, която се налага на хората. Това е природната философия, която дава обяснения на всички явления в живота. Тя носи новата култура в света.

Геометрически ние изразяваме думата „култура” с права линия. Правата линия пък подразбира почва. Следователно, за да имаш култура, трябва да имаш почва в която да сееш.”

„Ако поне три пъти на ден, сутрин, на обед и вечер не се прераждаш, ти преждевременно си остарял. Сутрин ще се прераждаш за ума, на обед за сърцето, а вечер – за душата. На другия ден пак ще се прераждаш. Прераждането подразбира непреривно подмладяване или постоянно увеличаване светлината на ума, постоянно увеличаване пламъка на сърцето и постоянно разширяване полето на силите, които действат в нас.”

„Всяка сутрин, като стане от сън, човек трябва да мисли, че е новороден, че не е вчерашният. Всеки ден да вижда нещо ново в себе си, както малкото дете, което се стреми да научи нещо ново.”

„Човек не трябва да изпуска нито един ден, да не внесе нещо ново в съзнанието си, колкото и малко да е то. – Защо се обезсмисля живота ни? – Защото сте престанали да внасяте новото в съзнанието си. Красотата и смисъла на живота се заключава в това, всеки ден да правите някаква реформа в своето съзнание.”

„Задачата на всеки човек е да използва настоящия момент. Той е най-важен, върху него се гради бъдещето. Всеки момент носи нещо ново за човека, което постоянно го обновява. ... Всеки ден, всеки момент човек трябва да се чисти, да се обновява. Иначе той е осъден на преждевременна смърт.”

„... за да подобри съдбата си, човек трябва да се роди отново. Може ли да се роди отново, човек може да измени условията на живота си. Не може ли да се новороди, той ще остане при старите условия, дете ще се мъчи, ще страда, ще пада и става и в края на краищата нищо особено няма да постигне.

Казано е в Писанието: „Ако не се родите изново, не можете да млезете в Царството Божие.” Следователно, ако не се родите изново, сиромашията, гладът, мъчението, страданието ще вървят след вас. Родите ли се изново, вие ще се съблечете от всички несгоди, както змията съблича кожата си. Не може ли да се освободи от несгодите на живота, човек ще остане в стария живот.”

„Когато човек се новороди, той се свързва с все по-висши йерархии.”

„Не дадете ли път на великата Любов в себе си, ще видите, че това, което наричат любов, не е нищо друго, освен любовна каша. Любовната каша на хората е стария живот, а великата Любов – новия живот. Човек не трябва да прави компромис с новото. Той трябва да постави старото за почва, а с новото да гради. Новият живот е живот на изобилие. Любовта ражда изобилието. Да живеете в изобилие, това значи да живеете при Вечния Извор, откъдето можете да черпите колкото искате.”

„Докато сам не се роди, човек не може да говори за раждането. Докато не се слее с Битието, човек не може да говори за Любовта. Общението между двама млади не е още Любов. Любовта подразбира преминаването на великата разумна енергия на Битието от едно състояние в друго. Съвременните хора трябва да изменят своите възгледи и разбирания за Любовта. Дойде ли човек до истинското понятие за Любовта, умът и сърцето трябва да изпитат свещен трепет към всичко живо. Като говорим за Любовта като велик космичен процес, имаме предвид Любовта, която ражда живота. Само новороденият, само онзи, който сам се е родил, разбира тази Любов. Новораждането е процес на новата култура. Значи само новородените хора, само хората на шестата раса ще разберат и приложат Любовта. Хората на шестата раса са хора на свободата и безсмъртието. Те са носители на Божественото в света, в което няма измяна, нито промяна. Затова, стремете се към онази Любов, която носи истинското знание, истинската свобода на човека.“

„В света трябва новото. Новото, което обхваща младите, е Любовта.“

„Нов човек не може да е сегашния човек, защото е човек на плътта. Новият човек трябва изново да се роди, не от плът и не от тези условия. Бъдещият човек ще е човек на Любовта, човек на Духа. Духът работи, за да повдигне плътта.“

„Всичко онова, което е ново, което носи живот в себе си, е божествено.“

„Аз наричам божественото „девствения живот“, нещо, което за първи път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти е човешко. Туй запомнете! Като станеш сутрин, ако ти дойде някоя нова мисъл, в нова форма, в нова фаза, това е божественото. Мисли за него!“

„Докато не сте се домогнали до новия живот, дръжте се за стария. Старият живот е за предпочитане пред новия, който още не сте придобили. Новият живот изисква нови разбирания, нов морал. Новият живот работи с реалността. Живот, който произтича от душата, който не се нуждае от доказателства е живот на реалността. ... Само разумният, само съвършеният човек живее в реалността на нещата.“

„... след като се откажете от стария, т.е. от грешния живот, трябва да приемете новия живот, който сега иде. ... Откажете се от стария живот и приемете новия! Откажете се от скръбта и приемете радостта! Откажете се от сиромашията, за да приемете богатството! Откажете се от невежеството, за да приемете знанието! Откажете се от слабостите, за да приемете Божията сила в себе си! Откажете се от външното, от привидното благочестие и смирение, за да приемете истинското смирение, което ще послужи за основа на любовта и разумността. Това е новото, което сега иде в света.“

„Аз искам да бъдете свободни в своите възгледи, да носите любовта в сърцата си, мъдростта в умовете си, а истината – в душите си. Като се стремите към това, вие постепенно ще се освободите от старите си дрехи. ... Всяка година човек трябва да се освобождава от старото и да приема новото. Всяка година трябва да давате по един хубав плод, както ябълката и крушата принасят своите плодове. Всяка година плодовете ви трябва да бъдат все по-хубави.”

„Всичко зависи от първата стъпка. Ако първата стъпка е права, всички останали ще бъдат прави. Вземете ли първата стъпка в живота си криво, всички останали стъпки ще бъдат криви. Бъдете внимателни да вземете права стъпка, да разберете живота, който ви е даден.”

„Казвам: Влезте в хармония с цялото Битие. Ще ударите с нож да прережете всички стари връзки и да кажете: Всичко отнотво! ... благодарете за всички страдания, които сте минали. Целунете ръка на оня, който ви е мушнал с нож. Целунете ръка на оня, който ви е взел парите. Който ви е мушнал с нож, искал до изтече кръвта ви, за да не извършите голямо престъпление. Който ви е взел парите, той ви е освободил от разврат.”

„Само в многократните процеси човек расте и се развива. Защото в тях всякога има нещо ново. Напредналите същества се учат от тези процеси. И за тях има нещо ново, което не знаят как да стане. За това, което не знаят, те мълчат. Мълчанието е вътрешен процес. Напредналите същества външно мълчат, а вътрешно говорят. Обикновените хора постъпват тъкмо обратно: отвън говорят, а вътрешно мълчат.”

„Има един живот, в който човек никога не остарява, един живот на вечните промени. Във вечните промени седи младостта. Когато вие дойдете при един извор, във всеки следващ момент този извор не е същият, водата не е същата, която е текла преди една секунда. Всичко е ново. ... И човек сам по себе си в своя живот е един извор.”

„Като ученици вие трябва да се стремите към новия живот, който иде сега и да ликвидирате със старото. Ако търсите Бога, ще го намерите в новия живот, а не в стария, който представлява замъждялото човечество. Казано е в Писанието, че човек твори нова земя и ново небе. Значи старият човек трябва да си замине, да отвори път на новия. Бъдещето е в ръцете на новия човек. Ако искате да познаете, кой е стар и кой нов човек, вижте каква храна употребяват, с какви мисли и чувства се хранят. Старият човек се храни с отрицателни мисли и чувства – завист, користолюбие, страх, съмнение и т.н. Новият човек се храни с положителни мисли и чувства. Новият и старият човек се отличават един от друг и с методите, с които си служат: новият човек си служи с методите на светлината, а старият – с методите на тъмнината.”

„Ако имате в едно шише малко развалено вино, вие оставяте десетина капки от разваленият вино и туряте новото. Не смесвайте старите работи с новите,

старите и новите идеи не ги смесвайте. Тия стари идеи, този празен морал оставете го и приежете новото, Божественото, което сега иде.”

„Хората със стари идеи и чувства не могат да живеят при нови условия. Господ иска да се подмладим, да се преродим в нови форми, в които да вложи живота ни.”

„Трябва да се освободите от всички досегашни форми. Те са изпълнили предназначението си.”

„Защо този генерал е толкова груб с войника, а тъй мекичък и нежен с младата мома? ... Генералът е мек спрямо момата, защото тя внася нещо ново в неговата душа. Следователно, когато не можем да внесем в душите на хората това, от което те се нуждаят, ние имаме обратни резултати.”

„... вечно творчество, вечно подмладяване, вечно прераждане. В тия думи се крие смисъла на живота. Човек трябва да се подмладява вечно, постоянно. Това подразбира вечен интерес към новото.”

„Старото са грешките в нас. Новото – вложеното добро.”

„Старо и ново трябва да се отделят. Те не могат да живеят заедно.”

„Трябва да видим в какво се състои старото и да го изнесем от себе си до дъно.”

„Бъди готов всякога да възприемеш новото! Никога не настоявай за старото, което носи смърт. Новото подразбира разумния, съзнателния живот, който носи радост и веселие за човека. Новото изключва смъртта от себе си. Смъртта е случайно явление в живота.”

„За всичко старо, което спъва вашето развитие трябва да умрете.”

„Старият е земя, осветена от месечината, а младият – земя, осветена от слънцето.”

„Големият брат е старото в света, а малкият – новото. Следователно, старото и новото трябва да се отделят. Те не могат да живеят на едно място, да се хранят с една и съща храна. ... Според индусите това е карма, а според окултистите – борба между старото и новото.”

„Старият отправя ума си към центъра на Земята, вместо да държи в ума си светли мисли, които подобряват духа му, ободряват и водят към възкресение.

Трябва отново да повярваме, че можем да възкръснем, да оживеем, да се родим изново. Смъртта и живота са неща относителни. Ако си в разрез с природните закони, ще бъдеш смачкан, ако си в съгласие с тях, ще бъдеш възкресен. За да дойде възкресението, трябва да се освободим от известни

пречки, предадени по наследство в нашата душа. Ако лодката ти е завързана към колеца на старото, колкото и да гребеш, ще си останеш при старото.

Стремете се към висок идеал, който да ви тегли към Небето. Трябва да се откажем от всички стари мисли и чувства, които ни държат вързани към старото.”

„Има процес на осоляване – солта да те запази от гниене в хамбара; и процес на божествения огън – да минеш през посяване, ограничение, страдания, но да порастеш и родиш.

„Пожелайте като новородени младенци чистото словесно мляко.”

Като се храниш със словесното мляко, лицето ти се изменя, общественото ти положение се подобрява. Така възприемаме божествения метод на работа, който ни приготвя за новия живот – живота на небето. Като пожелаем още сега словесното мляко, ще влезем в положителната страна на живота. Когато умът е зает със стари мисли, идеи и чувства, новото не може да проникне в него. В старите форми не може да се прояви сила за някакъв велик подвиг.

За да се даде подтик на човешката еволюция, сила трябва. Тази сила е човешкият дух, разумната сила, която гради съобразно божествените закони. Целта на Бог е, всичко да расте и да се развива. Той не обича старите мехове.”

„Съвременното човечество е достигнало крайния предел. Ако направи още една крачка, всичко е изгубено. Като направи една крачка в обратна посока и нагоре, ще види, че и неговото бъдеще е велико.

Трябва да се замислим къде отиваме и да се откажем от преходното, което отива към падение. Да се откажем от поквареното мляко, от всички измамни неща, които покварят мислите и желанията ни, които тровят живота ни и да потърсим божествената Истина. Ако се наситим от живота мляко, никакви микроби не могат да се загнездят в нас.

Ако трябва да се самоотречем, да изгубим живота си, да го направим за ония същества, които стоят на по-високо стъпало от нас. Само по този начин можем да имаме печалби.

Като се храним със словесното мляко, приближанаме се при ангелите, а после и при Христос.”

„Човек е свободен само в момента, когато умира и когато се ражда. Умре ли веднъж, той вече е ограничен; роди ли се и започне да живее, той пак е ограничен. ...

Христос казва: „Ако не се родите отново, не можете да влезете в Царството Божие.” Новораждането подразбира освобождаване от ограниченията на живота. Значи само новороденият може да бъде свободен от ограниченията.

Раждането на човека е еднократен процес. Щом се роди, той влиза в света на ограниченията. Обаче новораждането е многократен процес. Човек се новоражда много пъти и при всяко новораждане се освобождава от ограниченията. ...

Какво представя Божествения свят? – Свят на абсолютна свобода. Минаването на човека от физическия към Божествения свят означава освобождаване; минаването му от Божествения към физическия свят означава ограничаване.”

„Със старите мехове не можем да влезем в Царството Божие, Царството на Христа.”

„Днес само старите мехове се бият. При новите мехове има музика и пеене, спогаждане. Това е Христовото учение.”

„И тъй, новите идеи не обхващат само благо на отделния човек или на обществото, но и благо на всички разумни същества.”

„Предстои ни велика задача – да оправим този свят. Зданието на сегашния живот се събаря и Господ ще ни повика да градим наново. Тогава Господ, като ми даде нова дреха, да бъда така готов, че да не я оцапам.”

„Възкресението е процес на новораждане.”

„Как се познава идването на новото? – Всички хора ще се променят. Всеки ще каже: Едно време бях спял, сега виждам.. Едно време мразех, а сега обичам. Едно време правех зло, сега правя добро. Едно време живеях в заблуждения, а сега умът ми е пълен със светлина. Едно време мислех само за себе си, а сега мисля и за своя ближен.”

„Вие говорете право и положително. Всичко вече е свършено на Земята. Новото идва! Ще видите. Новото ще изникне в една нощ; изведнъж ще дойде и Земята ще рухне. И светът ще има нов изглед. – За кои? – Само за съзнанието на ония хора, у които има чувство. Те ще видят новото. ... Нашето съзнание се пробужда. Иде новата култура в света. Тя е идейна, тя е положителна. ... Лицата на хората ще бъдат весели, няма да има грубости. Земята навсякъде ще бъде пълна с благородни хора и във всичко ще се вижда култура.”

„При новото съзнание, всички хора ще образуват едно семейство и всеки народ ще бъде орган на това велико тяло, и народите ще се уважават взаимно и ще се почитат, както сега се почитат краката и ръцете. Това ще бъде култура на братство и сестринство. Когато говорим за новата раса, новата култура, , подразбираме любовта, проявена по новия начин, за който сегашния свят има смътна идея. И тогаз няма да има никакви противоречия. И това бъдещо, живо верую ще обедини всички хора в едно цяло.”

Учителят даде Новото учение. Под „ново“ се разбира божествено, творческо, което непрестанно, всеки момент се ражда. То е вечно откривателство, вечно новораждане, вечно освежаване, вечно нова реалност на извиращия миг. Това учение изисква непрестанно обновяване и задълбочаване на разбирането.

Ново разбиране

„Не можеш да имаш живот, ако нямаш знание; не можеш да имаш знание, ако нямаш разбиране и усет към нещата.“

„Въпросът не седи в това да имаме много знания, но да имаме правилни разбирания за живота.“

„Време е хората да се преобразят. Възгледите и принципите, вълху които е изграден живота им трябва коренно да се изменят.“

„Хората се нуждаят от нови разбирания, които да внесат радост и веселие в живота им.“

„Разбирането прави човека доволен, а не голямото място и многото имане.“

„Когато не разбирате живота, питате: Защо Бог не оправя света? – Няма защо да го оправя. Светът е оправен. Вашият свят не е оправен, вашите разбирания са криви.“

„Правилната философия се отличава по това, че когато човек живее според нея, животът му е оправен и всички задачи са разрешими.“

„Сегашните хора могат да се освободят от страданията си, само, ако изменят мисълта си. Старите мисли трябва да се заменят с нови. Като мисли право, по нов начин, човек разбира, че това, което вчера му е причинявало страдание, днес може да му причини радост. Че изгубил имането или общественото си положение, това не го плаши. Богатството му, достойнството му зависят от него. Той носи в себе си условията, за да бъде богат, силен и здрав.“

„Новият живот сега хлопа при вас. Той иде отвънка, както слънчевите лъчи. Ако във вашето съзнание, за една година само, а не за цял живот, турите в ума си мисълта, че всички хора по естество са добри, че майка ви е добра, баща ви и прочие, не че сте родени добри, но че сте по естество добри, тогава ще се измени и вашето схващане за живота.“

„Човек в разбирането си трябва да бъде безпощаден, абсолютно да не допуска никаква погрешка, да се изчисти абсолютно, съвършено, до дъно. Разкривай всяка погрешка, която направиш. Тогава животът ти е радостен и весел. Тогава, ако е остарял, човек ще се подмлади.“

„Разумният живот не е в изобилието и охолството, но в правилното разбиране, в разбирането на природните закони и правилното им прилагане.“

„Сега хората искат да разрешат мъчнотиите в живота. За глупавите – мъчнотиите и противоречията няма никога да се разрешат. Туй да го знаете всички.“

„Преди всичко, хората трябва да изменят своя начин на мислене. Докато разглеждаме нещата от лично или национално гледище, все същия резултат ще имаме. Трябва да застанем на гледището на човешината.“

„Любовта идва и си отива поради кривите разбирания на хората. Докато гледа чисто на своята любов, човек се ползва от нея. Дето е любовта, там всичко цъфти и връзва. Ако любя, както Бог люби, ще изправа всичките си погрешки, ще възкреса умрелия. Който изправа погрешките си, има любов.“

„Ако съвременните народи не вземат новата насока, те ще бъдат заставени за това, поради изтощението на тяхната нервна система. Ще станат всички неврастеници и тогаз ще бъдат принудени, щат не щат, да напуснат старите понятия и стремежи и да тръгнат по новия път.“

„За човека със старите разбирания животът е тежък и непоносим; за човека с новите разбирания животът е много приятен. Грехът, страданията и противоречията хората ги създават със своите стари разбирания и по такъв начин разпиляват, изгубват силата си и живота им става тежък. Досега хората са искали да станат силни по механически начин, затова винаги са губили силата си. Силата на човека седи в най-слабите подбуждения, които той има. Силата на човека седи в неговите най-слаби мисли, най-слаби чевства и най-слаби постъпки. Тъй гласи великият закон в света.“

„Време е вече, всички съвременни хора да бъдат носители на новите идеи. Те трябва да възприемат и приложат всичко ново, което идва от невидимия свят. От всеки човек се изисква приложение, а не само теория. Не е важно какво знае човек, важно е какво той прилага.“

„Всяко общество, което приема новата струя, ще се повдигне, нему принадлежи бъдещето, то ще има всички благоприятни условия.“

Всеки народ, всяко общество, което не приема новите схващания, новите веяния във всички отрасли на обществения живот, няма бъдеще.“

„Всяка мисъл трябва да роди нова мисъл, всяко желание да роди ново желание, и всяка постъпка – нова постъпка. Установените неща не водят към естествения път на живота.“

„Неразбраните работи произвеждат шум; те не са музикални. Разбраните работи са музикални. Дето има разбиране, там има музика. Правилният говор е музика. Ако не говориш добре, ти не си музикален.“

„Какво значи Божи съд? Когато повече светлина влезе в умовете на хората, те започват да виждат ясно всичко, каквото са направили. Те се намират вече пред нова задача, да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки.”

„Ако хората не добият ново разбиране, ако не внесат Божествената Любов, Мъдрост и Истина в света, иде катастрофа. Нещата са поправими само в Божествения порядък.”

„Щом се изменят вътрешните разбирания на хората и целият живот и целият строй ще се измени.”

„Скончанието на века подразбира край на старите възгледи на човечеството и началото на нова ера на светлина и любов, край на насилието и начало на мир и свобода, край на стария свят и начало на новия свят, който ще продължава с хиляди години в бъдещето.”

„Под „блаженство” се разбира разумност. Блаженството се крие в разумното схващане.”

„Любовта е магическа сила, която всичко преобразява. Тя заличава погрешките, противоречията и заблужденията на хората и създава от тях нови хора, с нови разбирания.”

„Дето е любовта, там има знание, разбиране и живот.”

„Ако искаш да промениш действителността си, промени начина си на мислене.”

”Щом животът на космичното съзнание влезе в нас, придобиваме друга философия, друго разбиране.”

„Когато в религиите се говори за възкресение, посветените разбират един висок стадий в развоя на живота, т.е. един живот недостъпен за сегашния човек, защото е извън неговото съзнание. Сегашният живот на човека по отношение на възкресението е затвор и робство. Възкресението подразбира освобождение от този затвор. При сегашното състояние на живота, хората са като пилето в яйцето. Възкресението подразбира човек да пробие черупката на яйцето и да излезе да живее в широкия свят под прямото въздействие на светлината. Само тогаз човек ще разреши всички противоречия – индивидуални и социални, които го смущават днес. Възкресението, това е новото разбиране на живота, в което съществуват нови отношения между човека и природата, съществуват нови отношения между хората, които са отношения на любов и братство. Новото и старото не могат да се примирят. За да се примирят младият и старият, трябва старият да се подмлади. А за да се подмлади човек, любовта трябва да започне да действа в него като един жив извор, който да внесе вечния, безсмъртния живот в целокупното му битие.”

„На какво се дължи безсмъртието? – На добродетелите и способностите на човека. – Защо? – Защото само те го следват във вечността.”

„На стар език ви казвам, че той ще възкръсне, а на нов език ви казвам, че в живота му ще има едно вечно зазоряване.”

„Под Царство Божие разбирам истинския живот. Влезе ли този живот в човека, той е вече възкръснал.”

„Задачата на новото учение е да направи човека безсмъртен.”

„Възресението е идването на новото космично съзнание в човека. Във всички ще проблесне нова светлина и те ще съзнаят, че са братя.”

Пробуждане на космичното съзнание

Навлизането в космичното съзнание е осъзнаване на космичните измерения на разумния живот.

Това е състояние, в което човек съзнава себе си и всички същества не като форми, но като души.

В съзнанието на душата всичко е жива, разумна енергия, т.е. светлина с милиони и милиарди разумни същества – нюанси.

Човек трябва да се очисти и приготви за този ярък, красив, многообразен свят, за да издържи на неговите високи вибрации. Светът на душите е свят на Любовта, в който душите се преливат красиво, възвишено, свещено.

Това е любов с космични измерения, непонятна за съзнанията на формите.

Съзнание, което трепти с такава любов, съзнава истинската природа, есенция, същност на нещата – тяхната реализирана душа.

Във физическия свят съвършенството се случва в далечното бъдеще, а в причинния свят е сега. В този свят на вяра и любов нещата стават мигновено – мигновено са.

Истинската будност произтича от присъствието на духа на човека, тя е състояние на будическото поле на духа.

Като погледне тревичката, духът вижда нейните бъдещи проекции – човекът, геният, мъдрецът, ангелът, Христа, защото всичко е Едно, всичко е едно в друго.

Зад всеки предмет пробуденото съзнание вижда едно високо разумно същество, което крепи неговата форма.

Няма форма, няма отделност – всичко е върховното, красиво и съвършено Същество.

На изток говорят за будическото състояние като за дълбок, безмисловен покой.

Всъщност, то е дълбока, фина активност – съзнание за вътрешно изобилие, всеотдайност, общност.

„Какво означава будическо състояние? То е състояние на унес, на забрава. Това е криво тълкуване. Аз си послужих с вашето разбиране. Аз познавам това състояние. То е състояние на голяма активност. В това състояние изпада само онази душа, която обхваща всички същества – от най-малките до най-големите. Тя излива любовта си върху тях, за да ги издигне. Това означава „будическо съзнание”, а не както индусите го разбират.”

„Присъствието на Бога е онова великото, мощното в света, което събужда човешкия ум и човешкото сърце. От това човек става мощен и в него се раждат нови идеи. И ние сега сме в тази епоха, когато Бог присъства в света.

Бог, Разумното Начало живее в света. То е навсякъде – в камъните, в растенията, в животните и в хората. То живее във видимия свят толкова, колкото и в невидимия. Работата е там, че човек не разбира видимия свят. Достатъчно е да погледнете през очите на Любовта, за да видите красотата навсякъде.”

„Който има чувства и способности да разбира същността на нещата, в него е пробудено висшето съзнание. Само той може да изпълни Божията Воля. Божията Воля, това е разумният живот, който има отношение към човека.”

„Връзката с нечисти духове спъва човека и той престава да мисли правилно. Само будното съзнание може да го спаси. Мислете за светлите, възвишени, разумни, красиви същества.”

„Великата наука, която трябва да изучавате, седи в това, как трябва да се пробуди съзнанието или как трябва да се култивира това съзнание. Ето въпросът, който стои за разрешение пред всички.”

„Всички нещастия и страдания идват, защото съзнанието не е будно.”

„Ако съзнанието е будно, няма да се грижим за ядене, а всеки ден ще имаме специфична, идеална храна.”

„Ако съзнанието на човека е будно и внимава къде стъпва, той ще намери щастието. Който има будно съзнание е съсредоточен, не се отклонява от правия път. Пътят към високия връх е път към щастие.”

„Човек трябва да има будно съзнание – да не внася дисхармония в живота на разумните същества. Една груба дума се отразява зле на техния високо музикален слух. Те възприемат отдалеч и най-малката дисхармония и веднага я изправят в своя свят.”

„Докато съзнанието на човека е будно, никаква болест не е в състояние да го хване. Обаче, при най-малкото прекъсване на съзнанието, при най-малкото колебание, равновесието на твоят организъм се нарушава. Следователно, докато съзнанието на човека е будно, той има известен имунитет към всичко отрицателно. Той е обиколен с малка магнетична обвивка, която го пази от заболяване и простуда. Тогава никакво чуждо вещество не влиза в организма. Той има филтър, който го пази от нечистотиите. Яви ли се най-малката пукнатина в съзнанието, веднага навлизат чуждите вещества. Ако само за момент в ума на човека влезе една лоша мисъл, след години ще се видят нейните лоши резултати.”

Изфинването води към чистотата, към завръщането на човека с неговите аспекти (ума, сърцето, сетивата) в душата, духа, Бога, финия свят – у Дома.

Чистота, чистене

Думата „чистота” (единство без примес) дава добра представа за есенциалното Начало на всички неща. В известен смисъл тя е синоним на Първоначалото.

Чистотата е вътрешна, съкровена същина, за която всичко външно е примес.

Тя е онова вътрешно единство и цялост, което наричаме съвършено здраве.

Следователно, чистенето е освобождение от всякакъв външен примес и товар, докато се постигне състояние на чисто съзнание и органично здраве.

Под чисто съзнание се разбира абсолютно позитивното жизнерадостно, детинско състояние на Духа, способно да трансформира всичко в добро.

Чистотата е еталон на финия, вътрешен свят.

„Ученикът е като гъба, всичко поглъща, затова трябва да се пази от отровите на света. Той трябва да се свързва с положителните сили на Любовта, за да се привлича само от доброто. Като придобие Любовта, ученикът става силен, може да издържа и на положителните и на отрицателните сили в света. Всеки човек трябва да се изучава, да познава силите си, да знае кое е за него и кое не е, от какво трябва да се пази, и от какво не.”

„От външната чистота човек постепенно отива към вътрешната, към чистотата на ума и на сърцето.”

„Не се разрешава на ученика приятелство с преходното.”

„Отрицателните мисли привличат отровни вещества, а положителните – здравословни вещества.”

„Всеки човек трябва да стане художник – да вижда красивото в хората. За да не се каляте, не се спирайте върху нечистото в човека.”

„Да се занимава човек с недъзите на хората, това е зараза, която разрушава организма. Той не трябва да разрушава чистотата на своя живот, да не внася нечисти и изопачени образи в съзнанието си и да се излага на смърт.“

„За да бъдеш здрав, никога не говори за злото. То е отрова, в която нищо не расте.“

„Не се занимавай със злото, защото то извратява, внася в човека анормални, чужди елементи.“

„Човек не трябва да се занимава със слабостите и недъзите на хората, за да пази свещено чистотата на своя живот.“

„Патологията е вметната, не се занимавайте с нея. Занимавайте се със здравословния живот.“

„Не критикувайте, за да не плащате чужди дългове. Абсолютно никога не мислете за погрешките на хората. Този е начина, по който можете да се облагородите.“

„Не се спирай да критикуваш – цапаш ума и губиш енергия.“

„Премахни лошите мисли, преди да те осакатят.“

„Лошите мисли оставят отпечатъци в психичния живот. Човек трябва да изчисти ума и сърцето си, да не остане никакво петно по тях. Който не може да се очисти, задигат го на онзи свят.“

„При всяка неправилна мисъл, лишена от любов, в мозъчните клетки се натрупват сажди, които пречат на божествената светлина да прониква в тях.“

„Като те обидят, веднага прости и изхвърли отровата. Ако част от отровата остане в теб, значи имаш някакъв недъг в астралното тяло и не можеш да простиш. Учете този закон на чистене, на прошка.“

„Трябва да се освободите от старите терзания, за да ви останат само опитностите.“

„За да се подмладите, освободете се от инертната материя, която носи недъзите на миналите векове.“

„Всяка погрешка е присадена отвън, не е качество на душата. Изхвърлете лошите мисли, за да станете цялостни вътрешно. Те не са ваши.“

„Негативната мисъл, допусната да влезе в нашето физическо тяло, тлябва да излезе през порите. Всяка морална грешка води до натрупване на утайки. Не премахвай тази скръб, но бъди герой да изучиш нейната причина.“

„Чистенето на съзнанието е освобождаване от всички низши мисли, чувства и желания, останали от миналото.“

„Както паразитите изяждат растенията, така низшият живот изяжда хората. Нечистите мисли, желания и постъпки са паразити, които изяждат човека.“

„Няма болести в света, но има носители на нечистотии.“

„Който е покварил ума си е загубен за живота – светлината не прониква в неговия ум.“

„Ще гръмнеш върху своя порок и ще го убиеш. Смелост се иска. Порокът е мъртъв труп, който се разлага, внася проказа в човека.“

„Развратният има дупки, през които изтича божествената енергия и той се демагнетизира. Болестите и безсилието вървят подир такъв човек. За да не обеднеете като развратния човек, стремете се към чистота и молете Господ да ви магнетизира.“

„Атмосферата е пълна с ненапреднали души – елементали, които се промъкват към вас и вие изпитвате неприятност, недоволство. Трябва да се отърсите от тях, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.“

„Ако ви нападнат тъмни, мрачни мисли и желания, кажете си: „Това неразположение не е мое, то се дължи на гостите в мен.“

„За психическото пречистване на човека служат психическите филтри: семействата, обществата, народите.“

„Отрицателните качества изсушават източниците на живота, не дават възможност на човека да реализира желанията си.“

„Всичко непотребно и нечисто, цялата алчност на хората, всичко събрано от векове, ще се запали и ще изгори.“

„За всеки съзнателен човек чистотата е магическа пръчица. Той става от сън с идеята за чистотата. Той ляга да спи пак с тази идея. За него тази идея е тъй желана и любима, както идеята за красивата мома в ума на младия момък. Момъкът очаква, търси красивата мома. За нея той е готов да отиде на другия край на света. Нека идеята за чистотата бъде възлюбената, за която всеки човек е готов да отиде на другия край на света! Който придобие тази чистота, той се свързва с онзи велик свят, дето цари постоянство и устой. За човека са важни постоянните и устойчиви неща. Какво по-голямо благо за него от това да знае, че има едно разумно същество, което го обича, като спящ и буден, като беден и богат, като учен и прост, като болен и здрав. Който иска да го обичат с тази неизменна любов, той трябва да служи на Бога.“

„Ако виждаш хубавите неща, ти си в Божествения свят и всичко около тебе е божествено. Човешкият свят е нечист и трябва да се очисти. Очистете света, в който живеете.”

„Без чистота, не можете да впрегнете никоя природна сила да работи за вас или ако я впрегнете, тя ще произведе обратно кармически резултати, които с векове трябва да изкупвате.”

„Всяко нещо от единия до другия край трябва да бъде издържано в чистота. Всяка мисъл, всяко чувство, всяко действие във всички свои прояви трябва да бъдат абсолютно чисти. Взимате една мисъл и я туряте в нечиста чиния на сърцето. От там прехвърляте същата мисъл в нечиста чиния на волята, и след това предлагате тази мисъл на хората. – Не, тази мисъл е нечиста вече. Следователно, вие нямате право да предлагате нечисти мисли на света. Чиниите на вашите мисли и чувства, чиниите на вашите постъпки трябва да бъдат абсолютно чисти. Това се изисква от всички съвременни хора.”

„Само чистите мисли се реализират, защото в тях е вложена божествена сила.”

„Защо трябва да бъде човек чист? – За да се кали. Чистотата придава устойчивост на характера, единство, мир.”

„Щом се върнем към първичния живот, живота на чистотата, животът се изправя.”

„Праведните хора са живи, динамични сили, проводници на Бога.”

„Колкото повече издържа човек огъня на страданията, толкова по-чиста е материята, от която е направен. Според чистотата на тази материя му се дава съответна служба.”

„Пречистването на човека е свързано с процесите утаяване, прецеждане и дестилиране.”

„Страдате ли от някаква опасна болест, не казвайте, че ви е сполетяло нещастие, но кажете: „Благодаря Ти, Господи, че си решил да ме очистиш.”

„От божествено гледище, микробите, бацилите са метли, с които разумните същества чистят нечистотиите по къщите и дворовете на хората.”

„Чистотата е естествено, праволинейно състояние на материята. За да премине от един свят в друг, енергията на чистотата трябва да се трансформира. За това се изискват специални условия, които наричаме духовни методи и закони. Който знае тези методи и може да си служи с тях, той се ползва от енергията на чистотата и става чист във всяко отношение.”

„Съществуват два начина за чистене на човешката кръв: чрез мисълта и чрез чувствата. Чувствата се пречистват чрез даване. Когато дава с любов, сърцето

на човека се разширява. Колкото по-широко е сърцето на човека, толкова по-лесно се пречиства. Ако някой е беден и не може да дава, той трябва да прави умствени упражнения – да си представя, че разполага с голямо богатство и раздава всичко на бедните и страдащите. Като остане без нищо и бъде доволен от положението си, той е изчистил сърцето си. Яви ли се най-малкото недоволство в него, сърцето му още не е чисто. Изобщо недоволството показва, че в сърцето на човека се крие нещо нечисто и користоно. ...

Помнете, че колкото по-чисти са човешките мисли и чувства, толкова по-чиста е неговата кръв. Чистата кръв пък носи здраве и веселие.”

„Всеки, който иска да промени живота си, да създаде в себе си подем към красивото и възвишеното, той трябва да внесе в ума си белия цвят, като емблем на чистота.”

„Чистотата е вътрешната, а красотата е външната страна на физическия свят. Разумността ражда едновременно външната красива форма и вътрешната чистота. Човек не може да бъде красив, ако не е чист и не може да е чист, ако не е красив и разумен.”

„човек трябва диаметрално да измени посоката на своите стремежи: да обикне съвършено чистото, божественото в себе си.”

„И ако вие искате да бъдете красиви, непременно трябва да дойде чистотата във вашето сърце. Тази чистота ще се изрази във вашето лице и вие ще придобиете красотата. Красотата е резултат на чистотата. Ние трябва да бъдем красиви.”

„Та първото нещо, което е необходимо за вас е филтрирането, пречистването, за да придобиете ония елементи, които са нужни за създаването на един мощен характер, за явяването на един светъл ум и за съграждането на едно благородно сърце. Няма друг начин. Този е правилният път за развитие.”

„Онова, което дава ценност на човешката душа ... е чистотата. Докато човек е чист, всеки може да го обича; стане ли нечист, всеки го отхвърля. Следователно, чистотата е една необходимост, за да може да се прояви във вас разумната Любов. Вън от чистотата Любов и разумност не могат да съществуват. Вашите погрешки не могат да ви направят нечисти. Докато аз действам принципално, докато сърцето ми не е разделено, докато имам само една свещена мисъл – да любя Бога и чрез тази любов да обичам всички, аз имам чистота в себе си.”

„Каквото и да ви направят, отминете си тихо. В море дупка не се прави. Божественият принцип, същественото в човека, никой не може да го оцапа.”

„Пътят за придобиване на щастието е много прост и естествен – да бъдеш чист по ум, сърце и дела. Законът на чистотата е един от основните закони на Битието. ...

Да види човек Бога, това значи да бъде щастлив.”

„Бог е една съвършена среда. Всички ония хора, у които съзнанието е пробудено, те живеят и се движат в Бога. Ние още не се намираме в същинските условия на живота. Ние се намираме в условия, които според източната философия се наричат закон на карма. Ако вземем кого и да е и го присадим при божествените условия, той ще може да се развива добре. Значи разширение става в него.”

„Стремете се към чистота, за да видите Бога и да Го познаете. Не може да познаете Бога, ако не Го видите. Да видиш Бога – да се качваш между разни същества и да слизаш между низши същества, без да се поддаваш на тяхното влияние, без да се заразяваш от техните слабости и пороци – това значи да бъдеш чист по ум, сърце и тяло.

Философията на живота се заключава в слизането и качването. Това е съдържанието на героизма. Не се позволява никакво спиране, нито нагоре, нито надолу. Всяко спиране води до ожесточение и ред аномалии.”

„Чистотата се състои в любовта към Бога. Тя е възприемчивост към Божественото.

Щом Любовта произведе чистота, ще имаш най-великия импулс. Като види Божественото лице, душата се събужда и в човека се явява импулс за живот, за работа. За него в света няма нищо невъзможно, всичко е възможно. Любовта расте при абсолютна чистота. Който не е чист, не може да обича, нито да бъде обичан.

Степента на любовта определя степента на чистотата.”

„Това, което Бог ви изпраща, вие го разваляте с нечистотата си и така се излагате на смърт.

Бог и Възвишените Същества говорят само на оня, който е чист във всяко отношение и затова е силен, мощен и способен да прави чудеса.”

„Трябва да бъдете абсолютно чисти в мисли, чувства и постъпки, за да заслужите, спечелите и задържите любовта в себе си.”

„Христос пребъдва в чистия човек и се проявява като светлина, топлина и сила.”

Светлина и виделина

Човешкото естество е такова, че за да познае нещата, трябва да има известен образ и преживяване за тях.

Човек е създаден по образ Божи като светлина, и по подобие Божие – като топлина.

Светлината на Мъдростта ни дава известен образ за Бога, а топлината на Любовта – вътрешно познание за Неговото естество.

Истината пък е Синът на Любовта и Мъдростта – висшето естество на човека.

„Възлюбил си Истината в човека.” – това е душата, индивидуалността – неповторимата сред безбройните монади на Всемира. На тези безбройни, неповторими монади се дължи неизчерпаемото многообразие на Божественото естество.

Човек е не тяло, но душа – велика необятност, съкровищница на всичко ценно във вселената.

За да познаем Виделината – Славата Божия, ние трябва основно да проучим светлината – проявения Бог. Затова светлината, като носител на живота, познанието и космичното единство е основен обект на бъдещата наука.

Като придобива все по-задълбочени знания за светлината, човек ще разбере своето космично естество, което е естество на мирозданието, и ще научи принципите, методите и пътищата за връщане в него – в своя космичен Дом.

Светлината е превозно средство – както навън във Всемира, така и навътре – към висшите измерения на действителността. Космичните измерения на живота и съзнанието се проявяват чрез музика от нежните багри на светлинните висши октави.

Виделината е жива, разумна същина на светлината, хиляди пъти по-реална от нея и от физическия свят. Казано е:

„Христос – виделина на света.” Това е висшето естество на проявеното. Тази виделина формира и защитава мислите, чувствата, сетивността и другите по-висши измерения на живота. Неописуема е красотата от фините нюанси на багрите на виделината, невъобразимо е щастието от вътрешното преживяване на нейното естество.

Като гледате рано сутрин известно време слънцето, ще осъзнаете, че светът, в който живеем е тъмен, безжизнен, безсъдържателен.

За съзнанието на предметния човек светлината е безинтересна област. Всъщност, тя е най-красивия и съдържателен свят, за който природата подготвя човечеството.

„За ония, които виждат, всичко в живата природа е светлина. Всички предмети на земята, всички минерали, растения, животни, както и телата на хората не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите разнообразни прояви.

За ония, които виждат, светлината не е мъртва, тя не се състои само от трептения, както днес се твърди.

Светлината произтича от живота. Щом се прояви любовта, ражда се живота. А щом животът се яви, явява се и светлината.

И тъй, великият принцип на живота е, който е проявил светлината. А светлината от своя страна е произвела всички живи форми в природата. Тя е най-великият деец в творческата ѝ работа.

И затова е казано: Бог е светлина. Бог сам по себе си не е светлина, но произвежда светлината и се проявява в нея. Неговият Дух носи пълна светлина.

Душата схваща Бога, като необятна светлина без сенки. Тя схваща Неговото единство в изявената светлина.

Тази светлина има много степени на проява. Затова светлината, която възприемаме във физическия свят се различава от светлината, която озарява духовния свят, както и от светлината, която озарява Божествения свят.

Светлината, това е творчески акт на великата Природа. Тя разграничава Битието от небитието, временното от вечното, реалното от преходното.

Светлината, това е първият акт на пробуждане в природата. Под думата „пробуждане” ние разбираме: минаване от безграничното състояние на природата към граничното състояние, от свръхсъзнанието към подсъзнанието.

Степента на развитие на всички същества зависи от качеството и количеството на светлината, която те притежават.

Тази мярка се отнася и до човека. Човек от човека се отличава по степента на своята светлина. За характера на човека, за неговата интелигентност, за неговата духовна висота се съди по качеството и количеството на светлината, която той възприема и проявява.

Ето защо, човек се познава по светлината на своя живот. Когато един човек влезе в разумния свят, по светлината му се познава откъде иде и какъв живот живее.

Проявите на разумния живот се отличават всякога с появата на светлина. И ние различаваме степента на разумността по степента на светлината.

Колкото светлината, която изхожда от едно разумно същество е по-сияйна и по-интензивна, по-мека и по-нежна, по-мощно осветлява и осмисля живота, толкова на по-висока интелигентност е носителка тя.

От това гледище, светлината, която съществува в пространството показва, че в природата съществува разумност.

Всички светли тела, които виждаме в пространството са живи, разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.”

„Светлината е свещеният огън на природата, който се проявява в нашите мисли, чувства и постъпки.”

„Ясновидецът вижда какво ще стане след 20 години. – Де се вижда това? Разбира се, че не в това пространство около вас. В друго някакво пространство. Има едно пространство близо до вас, което не е осветено, но ако го осветите, всички можете да виждате. Светлината разкрива и най-тъмните области в света.”

Слънце

Слънцето е образът, който природата ни е дала, за да познаем Божественото естество.

Човек има в центъра на мозъка си едно живо, разумно Слънце, което резонира със Слънцето на нашата космична система.

Слънцето е жив, цялостен, разумен организъм, който излъчва светлина от целия спектър на живота и така създава условия за функционирането му на планетите.

Слънцето е обиталище на най-издигнатата част от човешката раса, високо разумни и интелигентни същества, с космични възможности и измерения, които живеят там в етерна форма.

Ако човек отиде на Слънцето с физическото си тяло, той би тежал няколко тона. Затова той може да го посещава с по-висшите аспекти на своето естество.

Една слънчева година е равна на сто милиона земни години, затова еволюцията на едно слънчево същество на възраст една слънчева година надминава тази на човечеството. По тази причина, най-напредналите хора на Земята са като бебета пред слънчевите същества.

Слънцето е обиталище на ангелите и душите от нашата система. Някои от тях посещават някои области на Земята с първия лъч на изгряващото слънце, който дава импулса и програмата за деня на всяко земно същество.

Първият лъч на изгряващото слънце е изявление на Духа, на Аза. Ако посрещате това изявление една година, това е условие за гениалност. Това посрещане е високо разумен, съзнателен процес. Механичното гледане на слънцето не постига онзи разумен контакт, който води до споменатия резултат.

Първият лъч на изгряващото слънце е онзи импулс на Божия Дух, който пробужда душата и космичното съзнание на човека. Затова съзнателното му възприемане води до бърза еволюция и пробуждане на пълния потенциал от вътрешни способности, дарби и творчески проявления на човешкото естество.

Изгревът на слънцето е най-мощният космогоничен момент на деня, в който се изявява и проявява Божият Дух – Божественото естество на Всемира.

Затова посрещането на първия лъч на слънчевия изгрев не е кланяне на някакъв физически идол, а вътрешно преживяване на Всемогъщото Начало.

Законът на Бялата ложа и културата на светлината е даването, а на Черната ложа и културата на тъмнината – вземането.

Кой е първият подтик на добрия човек? – Да даде. Кой е първият подтик на злия човек? – Да вземе.

Първият човек е от културата на светлината и доброто, а вторият – от културата на тъмнината и злото.

Затова основополагащ принцип на метода Паневритмия е движенията да започват с разширение – даване, защото самата светлина е импулс за разширение, за даване.

Учителят нарича съвременната култура: култура на тъмнината, механическа култура, култура на крадци.

Ученикът преживява изгрева на Бога, на Духа в душата, а не някакъв механичен процес отвън.

Пробуждането на съзнанието е Изгрев на Слънцето на Духа в него.

Според нас, има аналогия между упражненията „Пробуждане” и „Изгрява Слънцето”. Възгледите и мненията по този въпрос се разделиха. Разрешаването на този въпрос остава за бъдещето.

В какво се състои проблемът?

В упражнението „Изгрява Слънцето” има един важен акцент, при който ръцете трябва да започнат с даване или с вземане.

В 70те години, през забранените времена, когато съставителят посещаваше скришната Паневритмия при телевизионната кула в София този акцент започваше с „вземане”. Но това нищо не значи. Тогава малцина участваха и

методът беше забравен от мнозина. Трябва да се отговори ясно, коя е причината, която налага да се наруши основополагащия принцип на учението и метода, за да се предостави той фактически на противоположната сила.

Аналогии между двете упражнения:

С вдигането на ръцете нагоре, Слънцето на Духа изгрява и пробужда импулса на Любовта в нас. Това движение започва от раменете – духовния свят и е възходящо, както при „Пробуждане”. След това ръцете се разширяват – човек иска да даде нещо ценно, радостно, светло на любимото същество. Това произтича от естеството на самата светлина – първо да даде. После ръцете се прибират – човек изпълва сърцето си с радост от направеното добро. От тази радост започва да блика „сила жива, изворна, течуща” – човек естествено проявява естеството си като извор на доброто и Духа. Ръцете са преизпълнени с енергия и извършват възходящи тласъци – импулси на тази енергия. Изпълнителят вече е влязъл в Божествения процес – той е изпълнен с изобилие и способен да дава с любов и приема с благодарност.

„Сила жива, изворна, течуща” – човек е пълен с изобилието на Слънцето и Духа, което напират да даде.

„Зун мезун”:

Това движение още от времето на Учителя се е обръщало от мнозина обратно – (първо взимане), което произтича от съзнания, свързани със света на формите, които се противопоставят на всеотдайността и безкористието на светлината.

През 1935 година Учителят прави строга забележка след Паневритмия.

Учениците и досега не осъзнават, че методът не е механичен процес, а работа в света на причините, боравене с енергиите и принципите на Духа и живота, което има отражение върху битието и съдбините на човечеството.

Строги са думите на Учителя, споделяме ги по памет: „С неправилното изпълнение на движенията вие предизвиквате отрицателно движение на силите в природата и те именно разбъркват кашата в света, а виновни за нея сте вие.”

Този хаос и тия войни на вас се дължат, им казва той. Вие обръщате движенията и създавате всички хаос в света. Вие обръщате оръжието ми срещу Бога, но Той е способен само с мисълта си да ви заличи от лицето на Земята.

Внимавайте! Оръжието ви е дадено. От вас зависи как ще го използвате.”

1933 година Адолф Хитлер узурпира властта в Германия и постепенно я доведе до една фашистка диктатура. Бъдещите поколения трябва да осъзнаят

важността на разкриването на истината и недвусмисленото разрешаване на този паневритмичен проблем. Сега няма условия това да стане – хаосът и двоуменето ще предизвикат повече вреда - затова в момента е излишно да се разисква подобна дилема. Такива важни въпроси се решават чрез допитване до Духа, а не от авторитети и гласуване, както е наложено сегашното положение.

Ученикът на духовната пътека съзнава изгрева на слънцето като акт на Космичния Човек, на Божия Дух, на Извора на безсмъртния, вечен живот, който носи в себе си диамантената бяла светлина на виделината, на Христовото съзнание, на изобилието от пълния спектър на живота.

Благословение е да посрещне човек първия лъч от морския бряг или от висока планина, т.е. в неговата чистота. Импулсът на този първи лъч е първата вибрация, Божият Син, Христос. Учителят го нарича „царският лъч“. Този първичен импулс, който идва от космичното Слънце на Божия Дух, е Божественият импулс на Духа, който всяка сутрин изпраща програмата на деня.

„Енергиите, които Земята приема от Слънцето, значително се преобразяват, проникват в земните пластове, оставят там хранителни елементи и вече преобразени, наново отиват в космичното пространство, после на Слънцето, после на централното Слънце за преработка, за да придобият първоначалния ритъм. От полунощ до обяд Земята е отрицателна, приема повече, а от обяд до полунощ е положителна, затова дава повече.

Сутрин, при изгрев Слънце, Земята е най-отрицателна, приема най-много; тогава човек най-много приема прана, жизнена енергия – този прилив на енергия е най-силен и животворен. Един час преди изгрева, Слънцето има психическо влияние върху клетките на тялото, обновява тяхната енергия и създава нов импулс за работа. Преди изгрев слънце слънчевата енергия най-много действа за подобряване на мозъчната нервна система. При изгрев слънце уяква дихателната нервна система, а от 9 до 12 часа уяква стомахът. След обяд вече слънчевите лъчи не са полезни.”

„Псалмопевецът казва: „На ранина Господи ще те потърся, на ранина Господи, ще Те намеря.” Този стих изнася в поетична форма момента, когато животът иде, т.е. когато иде специалната за всички същества светлина.

В Слънцето има един голям трансформатор, който изпраща слънчевата енергия по цялата Земя. Освен това, в Слънцето има и специални трансформатори за всеки човек на Земята, чрез които трансформатори всеки човек възприема изпратената специално за него слънчева светлина и енергия.

У всеки човек има един трансформатор, който възприема специалната за него светлина от Слънцето и ако той е зает с някаква работа и не може да възприеме тази светлина, тя се връща обратно, без никакъв резултат за самия

човек. Щом тази светлина се върне назад, човек през целия ден чувства в себе си едно голямо лишение, като че е изгубил нещо много ценно.

Вие трябва да възприемете изпратената специално за вас светлина и ако разбирате закона, ще изпратите тази светлина обратно до Слънцето чрез трансформатора, който е у вас и с това ще покажете на Слънцето, че сте поумнели.”

„Божественото трябва да дойде първо в отделния човек и после в света. И растението първо възприема светлината от слънцето, а после извлича соковете от земята. На приетото количество светлина отговаря количеството сокове, които растението извлича от земята.”

„За да придобие истинското, т.е. слънчевото учение, човек трябва да потърси онзи Учител, който може да го научи да превръща лошото в добро и горчивото в сладко. В слънчевото учение се забелязват два процеса: разлагане на светлината и усилване на светлината. За да се създадат всички камъни, растения, животни и хора, светлината трябва да се разложи на съответните си елементи. От съчетанието на тези елементи зависи устойчивостта или неустойчивостта на телата. Неустойчивите тела ферментират, а устойчивите се запазват за вечни времена. Цветовете с различна гъстота също така променят състоянието на нещата, особено на живите.

И думите, с които човек си служи имат цветове, които оказват известно влияние върху нервната система.”

„Любовта на Христа отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ. Като почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли.”

„Както се греем на слънцето, тъй трябва да живеем в Божествената Любов.

Любовта на това велико Същество, Кое то озарява целия Всемир трябва да грее и в нас.”

Когато човек започне да мисли за първия лъч на Любовта, тогава се пробужда. Любовта представлява пробуждане на съзнанието. Може да ви събуди само онзи, който ви обича.

Събуждането на Любовта е новораждане. Когато Любовта се пробуди в човека, животът му вече не изгасва. Той влиза в по-висока гама на живота. Светлината на това място е голяма, вследствие на което той вижда нещата ясно.”

„Когато очакваме Божественото, трябва да бъдем като цветята, които очакват слънцето.”

„Ако се грее на светлината, без да я възприемате в себе си, тя нищо няма да ви ползва. Обаче, ако при всеки изгрев на слънцето вие мислите за Бога, искате да Го намерите, да Го познаете повече, отколкото вчера сте Го

познавали, този изгрев придобива смисъл за вас. Не е достатъчно човек да вижда нещата, но той трябва още да ги разбира. По същия начин, трябва не само да възприема светлината, но и да я разбира.

Зад светлината е скрит Бог. Без светлината ние не можем да видим Бога.”

„Когато слънцето ви говори, слушайте го. За предпочитане е него да слушатне, отколкото кой и да е философ или учен. Това, което виждате, когато слънцето грее, това, което ви дава то и това, което усещате от слънчевата светлина и топлина, то е истинското знание. Всичко друго е механично пособие или превозно средство. Важно е да дойде приятелят ви при вас, да поговорите, да разберете, че ви обича и мисли за вас.

Помнете: Над всичко е Любовта, която ни говори във всеки даден момент.

В даден момент човек трябва да се интересува от това, което е най-съществено в живота.

Най-същественото е Любовта. Щом придобиеш Любовта, всички възможности ще дойдат. Щом изгубиш Любовта, изгубваш и възможностите.

Човек трябва да търси най-ценното в света. Другите неща идат сами по себе си. Като изгуби най-ценното и другите неща се губят.”

„Излез да посрещнеш първия лъч и ще почувстваш Божията Любов. Прочети първата дума на писмото, което Бог ти е написал тази сутрин.”

„Движенията ни трябва да наподобяват изгряването на слънцето.”

„Въодушевявайте се от Слънцето.”

„Строежът на Слънцето и строежът на клетките е подобен. Слънцето има в себе си три области: една от тях приготвя енергиите; втората ги акумулира (събира и трансформира, а третата ги препраща към Земята. Също и в клетките има три области: външна, която възприема слънчевата енергия; средна, която я акумулира в себе си и вътрешна, която я преработва и превръща в жизнена сила. Тези три области ги има и в организма в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата външна, зачатъчна обвивка се нарича ектодерма; средната се нарича мезодерма, а която е в центъра, вътрешната се нарича ендодерма.”

„Сутрин, на зазоряване, при изгрев слънце и после до към десет часа слънчевата енергия е най-полезна. На обяд точно е най-силна, тогава ще искате благословение, а след обяд тази енергия е вредна, а два часа преди да залезе слънцето, вие трябва да сте си вече у дома.”

„Какво правят сегашните хора нощем? По балове, по барове, по концерти, театри, по разни забавления, а когато Господ изгрява – спят. Всички хора, които

спят сутрин до късно и през деня, са подложени на страдания. Щом се пукне зората, трябва да сте на крак.. Ще постоите известно време прави, докато се покаже слънцето – ще почерпите от него сила, енергия, здраве и после си вършете работата.”

„На онези, които са изгубили смисъла на живота си, препоръчвам всяка сутрин да излизат преди изгрев слънце, да го гледат как изгрява в продължение на един месец. Само да гледат как никнат цветята, как растат.”

„Който желае да се свърже с природата, нека всяка сутрин, особено през месеците април и май, да става сутрин много рано и да излиза на разходка преди да е изгряло слънцето. Така ще се ползвате от целебността на ранните слънчеви лъчи. Ставайте сутрин преди зори, да приемете благословието на зазоряването и на изгрева на слънцето, и след това започнете работата си.”

„Бъди буден, когато слънцето изгрява, за да възприемеш божествената светлина и топлина. Любовта ни дава възможност да четем; Мъдростта ни дава възможност да разбираме, а Истината – да прилагаме. Любовта носи семената на живота, Мъдростта – условията за тяхното посаждане, а Истината – условията за възрастването им. Ако нямаш семе, не можеш да садиш, ако не си го посадил, не може да израсте. Който само говори, без да сади, той живее с теория без практика. Такъв живот остава безрезултатен.”

„Когато слънцето изгрява, Любовта се проявява в нашата душа.”

„Ако си гневен или мразиш някого, изложи гърба си на слънце, отпрати погледа си към земята, и тя ще отнеме отровата, която се е вмъкнала в кръвта ти. Слънцето и земята са незаменими лекари.”

„Хубавата част от нашето тяло, с която мислим, живеем, чувстваме и действаме е изтъкана от лъчите на слънцето. Тя ще помогне на ученика да се осъзнае като лъчисто същество.”

„Само Слънцето носи благословение на Земята. Само слънцето на живота е в състояние да оплоди земята и възрасти семената на твоята душа, да развие твоята мисъл.”

„Ако слънцето отнеме любовта си от хората само за момент, те веднага ще почувстват студа и безлюбието, веднага ще почувстват отде иде живота, развитието и културата.”

„Слънчевата енергия е жива, на нея всичко расте, цъфти и зрее. Тази енергия идва само сутрин, когато слънцето изгрява, но тя не идва от самото слънце.”

„Да бъдеш проводник на Божественото, това значи да изгрее слънцето на живота в нашата душа. Свързвайте се с Божественото. Това е задачата на всеки човек.”

„От Слънцето идва всичкото богатство.“

„Моралната светлина от слънцето храни в мозъка клетките на моралните чувства.“

„Слънцето, което не залязва е висшият ум.“

„Дето и да идете, в която църква и да влезете, Истината е една. В която къща и да влезете, слънцето еднакво грее. Разликата стои в това само, че някъде прозорците са по-големи, някъде – по-малки, вследствие на което в някоя къща влиза повече светлина, а в друга – по-малко.“

Всички хора имат възможност още сега да намерят извора на своя живот.“

Светлина – съзнание

„Човек сам по себе си е един божествен лъч. Той е изтъкан от светлина.“

„Зад обикновената светлина стоят други енергии от по-висок род, а зад последните стои нещо разумно.“

„Когато заболее мозъкът, съзнанието го лекува; когато ни заболи ръката, пак съзнанието я лекува. И доколкото съзнанието е ясно, дотолкова човек е здрав. Всичко зависи от светлината на съзнанието.“

„Само светлината е в сила да донесе знанието. Знанието ще приготви пътя на живота, животът ще приготви пътя на любовта, любовта ще приготви пътя за идването на Божия Дух. Духът ще приготви пътя за Вечното Начало – за Бога. Щом зърнеш това Начало, съзнанието ти ще се проясни и ще кажеш: „Сляп бях едно време, но сега прогледах.“

„Не е лесно великите истини да се преведат на език, достъпен за обикновения човешки ум. Един ден те ще бъдат достъпни за умовете на хората. Това ще стане, когато хората изучат законите на светлината и влиянието ѝ върху човешкия организъм, както и влиянието на различните цветове.“

„Стане ли въпрос за светлината на съзнанието, ние разбираме онази светлина, за която Христос е казал: „Аз съм виделината на живота.“ Колкото повече имаме от тази светлина, толкова повече съзнанието ни се разширява. При това положение умът, сърцето и волята на човека се намират при благоприятни условия за развитие.“

„Светлината, която се явява като резултат на прави мисли, тя е мека, приятна, бяла на цвят. Тази светлина предизвиква разширение на съзнанието.“

„Без съзнанието като светлина нищо не се постига. Живите същества се отличават едно от друго по степента на своята светлина. Колкото на по-долно стъпало е едно същество, толкова по-малка е светлината на неговото

съзнание. Щом дойдем до човека, там тази светлина е голяма. По тази светлина ще познаете гения и светията от обикновения човек.

Ето защо, като видите някого, казвате: Светло е лицето на този човек. За друг казвате: Тъмно е лицето му. Това се дължи на степента на развитието, до което е стигнало съзнанието на човека. Когато съзнанието потъмнее, човек може да извърши най-големи престъпления.. Когато съзнанието се пробуди, човек може да извърши най-големи добрини. Той е човек с добродетели.”

„За да не стане някакво прекъсване в човека под напора на света – светлината на съзнанието у човека постоянно трябва да се усилва. Каквото и да върши човек навсякъде той трябва да вижда Божията интелигентност, сила, любов, мъдрост, знание. Мисълта за Божественото в човека трябва да тече у него непрекъснато, като електрически ток. Всички трябва да държите в ума си мисълта за връзка с Бога, за да можете постепенно да усилвате светлината на вашето съзнание.”

„Добро е желанието на човека да знае нещо за онзи свят, но той трябва да развие специфични органи, особени дарби и способности, с които да влезе във връзка с другия свят. Главата, мозъкът, целият му организъм трябва да се измени и преустрои. В човешкия мозък има доста неорганизирана материя, която е причина за мозъчните смущения. Тази материя трябва да се организира, да оживее, да стане съзнателна, да се повдигне, да стане самосъзнателна, подсъзнателна, свръхсъзнателна. Не само мозъчната материя да оживее, но всяка клетка на тялото трябва да се развие, да мисли. Забелязано е, че в очите на ясновидеца има особена светлина – тя идва от невидимия свят. Ако лъчите на тази светлина попаднат точно под ъгъла на човешкото зрение, той започва да вижда неща, които по-рано не е виждал.”

„Както огънят топи всичко, така светлината стопява тъмнината, любовта стопява омразата, истината – лъжата. Ако доброто във вашето сърце не може да стопи злото, какво добро е то?

Любовта се справя със страданията, , а знанието и светлината – с противоречията.”

„Първобитната материя, от която е направена вселената, струва почти колкото цялата слънчева система, без слънцето. Тази материя е много скъпа, понеже интензивността на движение на частиците ѝ е много голяма. Оттук можете да си представите каква светлина трябва да има съзнанието, за да издържа на интензивността на тази материя. За да придобие човек тази светлина на съзнанието, той трябва да премине през страдания. Страданията, които хората преживяват, представят ред алхимически процеси, а човешкият дух е алхимикът, който прави опити в лабораторията на човешките мозъци.”

Светлина – мисъл

„Що е светлина? – Тя е емблема на великата, възвишена човешка мисъл. Следователно, само възвишеното, благородното, чистото може да влезе в непроницаемия чертог, дето Бог живее. Затова всичко трябва да се обърне на светлина. И ние също трябва да станем светлина. Който не може да отиде при Бога, той е направен от вода и въздух. Щом може да отиде при Бога, той е направен от светлина.”

„Какво ще стане с нас? – Най-после ще влезете в безсмъртието на слънчевите лъчи. Като дойдете до това положение, няма да мислите какво е мнението на хората за вас, но ще гледате да дадете добри плодове. Човек е плод на великото дърво на живота, затова всеки ден трябва да облагородява своите мисли и чувства, като храна на своя живот.

Това се доказва на опит.”

„Ако обичате светлината, трябва да знаете какво нещо е тя, да се разговаряте с нея. Ако те боли гърба и го изложиш на светлината, болестта ти постепенно ще изчезне. Това е говорът на светлината.

Всички болести на ума са от недоимък на светлина, а на сърцето – от недоимък на топлина. Болестите на душата са от недоимък на истина.”

„Божественото е светлина, вечна хармония, ред и порядък.”

„Хранете се със светлина, възприемайте светли мисли.”

„В живота на ученика сенките са отвън, а вътре е пълна светлина.”

„Разумният живот ражда светлина, която е толкова по-ярка и мека, колкото по-голяма е разумността.”

„Заблужденията се дължат на слаба светлина.”

„Лошите мисли ти пречат да възприемаш светлината.”

„Мине ви някоя лоша мисъл през ума ви, усилете светлината си и тя ще изчезне.”

„Със светли мисли привличаме от заобикалящия ни разумен свят полезни вещества.”

„Всяка мисъл, която внася светлина е божествена.”

„Божественото в нас излъчва светлина и радост.”

„Като почнете да изправяте погрешката си, светлината ви се увеличава.”

„Светлината се привлича от тяло или от съзнания, които са високо организирани. Кротките и смирените хора носят светлина, с която земята се обработва.”

„Като размишлява, човек произвежда светлина.“

„С придобиване на знание се излъчва светлина.“

„Щом мислиш божествено, започваш да светиш.“

„Светли мисли – светли лица.“

„Във всяко същество разпалвайте неговия специфичен огън, светлина, искра на екстаза.“

„Невъзможно е мислите, чувствата и желанията на човека да не се отразят на организма му. Колкото по-низши са те, толкова по-тъмен, по-черен е цветът на лицето. Черният цвят показва, че човек е навлязъл дълбоко в гъстата материя. Колкото по-дълбоко е навлязъл в гъстата материя, толкова по-голямо е отклонението му от правия път. ... Колкото повече се подобряваше живота на хората, толкова и цветът на лицето ставаше по-светъл, докато се създаде бялата раса. След нея ще дойде шестата раса, която ще има светли лица. Днес бялата раса работи усилено за създаване на типове от шестата раса.“

„Мисълта започва с вътрешна светлина. Само при светлината има знания. Напредналите същества живеят в непреривна светлина. Бог е светлина без сенки. Светлината води към знание, а знанието към простор и свобода.“

„Средата на слънчевите същества е светлината, както за нас въздуха. Те са господари на светлината и енергията, които изпълват съзнанието им.“

„Ангелите живеят без правила и закони, защото живеят в светлина.“

Тъмнина

„Тъмнината в човека е груба сила, която го разрушава. Затова той непрестанно трябва да осветява тялото и пространството си със своята светла мисъл.“

„Културата на тъмнината е механическа култура, преходна, несъществена, взема повече, дава по-малко – „култура на крадци“.

„Тъмнината е крадецът. Светлината дава топлина, в която е скрит елементът на живота, а тъмнината поглъща тази топлина.“

Светлина – Любов

„И тъй, смисълът на живота се заключава в любовта към Бога. Ще възразите, че не можете да любите Бога преди да Го видите. Ако мислите така, никога няма да Го възлюбите. Бог е светлина, как ще Го видите? Какво се разбира под „светлина“? – Освобождаване на човешкото съзнание от всички ограничения и заблуждения, от всичко отрицателно; от болести, бедствия, старост и др. Това значи вечен живот – живот на безсмъртието. – Не може ли да се живее без Бога? – Не може. Ще намериш Бога вън и вътре в себе си. Не Го ли намериш,

ще изгубиш всичко красиво и ценно, което ти е дадено. Красивото в твоя живот е божественото, ценното в живота е също божественото. То трябва да расте и да се развива, да се прояви в пълната си светлина. В това се заключава философията на живота.”

„Светлината е едно изявление на Бога, на Любовта.”

„Дето е светлината, там е любовта.”

„Любовта внася светлина. Като обичаме, живеем в светлина.”

„Напредналите същества, живущи на Слънцето, изпращат към нас заедно със светлината и своята любов. И когато човек приеме светлината, заедно с нея приема и любовта им.”

Зазоряване и пробуждане на съзнанието

„Зората дава на човека такива енергии, каквито никоя друга сила не може да му даде.”

„Зазоряването е опитване благостта на Бога.”

„Ученикът трябва да се стреми към зазоряване на своята душа. Няма по-красив момент в живота на човека от зазоряването. Псалмопеецът казва: „Господи, на ранина Те повиках!” Действително, човек най-добре размишлява сутрин, преди изгрев слънце. Щом слънцето изгрее, вниманието му се отвлича на разни страни.

Който иска да развие Божественото в себе си, да стане гениален, той всяка сутрин трябва да излиза вън, да наблюдава зазоряването, да посреща изгрева на слънцето. Той трябва да се свързва с тия мощни сили на природата, да остави те да работят върху него.”

Сол и виделина

„*Вие сте солта на света.*”

„*Христос – виделина на света.*”

„Солта е един елемент на равновесие и повдигане. Този елемент индусите наричат „прана”, т.е. сила, която носи живот. Праната се намира във въздуха, водата, храната – оттам се извлича.

Когато организмът изгуби солта си, изгубва своята основа, а вследствие на това се явяват ред болести. Казвам за неврастеника, че той си е изгубил солта, в него енергията безразборно изтича, нервите, артериите са попукани, от които пукнатини изтича нервната енергия. Неврастеникът е слаб, защото е изгубил божествената сол, която е основна сила за крепене живота на земята. Причината за изгубване на тази сол са необузданите човешки чувства и

страсти. След всяка страст от какъвто и да е характер, човек се чувства слаб отпаднал. ... Страстите не са потребни за хора, които имат сол. Всяка мисъл, всяко желание, което не служи за съграждане на човешката душа, което руши, то не е необходимо, то е обезсоляване. Човек, който има сол в себе си, изпитва нещо приятно под лъжичката си, винаги е нежен, разположен, внимателен.”

„Думата „виделина” означава знание. Думата „светлина” означава проявения Бог. Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, което може да прояви. Бог е същината на нещата. Пътят на праведния е път на зазоряване.”

„Светлината е външната страна на мисълта, а виделината – вътрешната. Бог е виделната на света.”

„Виделината е вътрешен процес. Тя е, която създава човешката мисъл, тя е проводник на духовния свят и съществува във вид на етер, тя е обвивка на човешкия дух и ум и без виделина никой не може да мисли и чувства. Виделината прояснява. Ако вие нямате виделина, не може да учите, да възпитавате, да пишете, не може да проявите любовта и истината. Солта е закон на равновесието, а виделината въздига и възраства нещата, всичко в нея се развива правилно.”

„Когато виделината проникне във вашата душа, лицето ще стане красиво, изразът светъл и благороден, ще излъчвате приятност, мекота, няма да миришете и няма да става нужда да се пръскате с есенции, за да убивате естествената си миризма, защото тогава ще ухаете.”

„Светлината е Дух, Който слиза от Слънцето и има пряко съприкосновение с нашия дух. Всичко, което притежаваме се дължи Нему.”

„Ако вие приемате мъчението с разбиране и радост, светлината ще дойде у вас, т.е. божественият дух, който е у вас ще се събуди и ще повдигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърце. Органически клетките на ума и сърцето ще се обновят и видоизменят, а с това ще се измени и съзнанието.”

„Логическата връзка има отношение само към ума, а не към душата и духа. Умът прави връзка и поставя нещата в стройна система. Но духът придава други качества на мисълта. Той внася истината в нея.”

„Хората, които живеят във виделина, не се карат. Имаме ли светли мисли, живеем в мир и съгласие, щом дойде малко помрачение, готови сме да сменим нашите отношения. Злото произлиза от помрачаването на нашия ум. Ако бяхме живели в постоянен мрак, той щеше да атрофира всички наши удове, очи, уши и прочее, но Бог е изпратил Духа на светлината, да реагира върху нас, върху нашите мисли и чувства, върху тялото ни, за да не се случи това.”

„Гордостта, алчността, егоизмът, гневът, сладострастието са спънки за виделината.“

„Тази виделина в духовния свят има свои краски – те могат да бъдат пасивни и активни. Пасивна е краската, която е отражение, а активна е, която идва направо от самия източник. Всяка мисъл, която във вашия ум произвежда раздвояване, не е божествена, тя е само отражение на виделината. ... Според мен, всички болести, които сега съществуват се дължат на дисхармонията, която се явява в божествената виделина.“

„Енергията, която идва отгоре и се спира във вашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог.“

„Божественото излъчва светлина и радост. Влезе ли в човека, тази светлина се изявява като интелигентност. Всичко в света се движи около светлината. Тя е крайната цел на Битието. Да се слее човек със светлината, която излиза от Бога, това е смисълът на живота. Малцина придобиват тази светлина. Христос носеше Божията светлина в себе си и я изяви като мъдрост и знание. Той дойде между хората, да им покаже как да живеят, за да постигнат идеала на своята душа.“

„Когато Божият Дух проговори на човека, в неговия ум се явява светлина, а в сърцето - широта и той обиква всички хора, всички животни, цветя, мушици, дървета, листа. За него всичко е красиво.“

„Човек за вас е форма, но той съществува и като светлина. Колкото по-интелигентен е човек, толкова неговата светлина е по-ясна. Ако интелигентността се намалява, светлината придобива слабо синкав цвят, после бледо жълт и т.н. По цвета се съди за интелигентността. Сърцето, любовта имат нежно розова краска. Бялата светлина е на добродетелите и волята. Преплитането на всички цветове дава човешката аура. По аурата се съди за степента на развитието на човека.“

„Груб си, защото нямаш вътрешна светлина. Когато има вътрешна светлина, човек е мек, нежен, топъл. Щом изгуби тази светлина, става студен и груб.“

„Бог е светлина. – Той е най-възвишения, светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на божествената светлина.“

„Храненето, растенето, развитието на тялото е невъзможно без светлина. Също така е невъзможно за душата да расте, да се развива и да даде плод без виделина. Както светлината прозтича от Слънцето, така и виделината пада върху душата от Бога.“

”Какво е състоянието на човека, когато Бог посещава? То е подобно на зазоряването. То е все едно, че сте излезли рано сутрин на някой планински връх и оттам наблюдавате зазоряването и посрещате първите слънчеви лъчи.”

„Казваш: „Бог съществува”, значи твоето съзнание е пробудено, имаш светлина. Когато се интересуваш от светлината, Бог съществува за тебе. Щом престанеш да се интересуваш от светлината и Бог престава да съществува.”

„Да отворите радиостанцията си за посланията на Първоначалото, това е будно съзнание. За да се пробуди съзнанието ни, ние трябва да станем на светлина

Будното съзнание на светлината ни огражда от злото. То се отличава с непрекъсната радост

Пробуждането на съзнанието е настройване за енергията на възкресението, която идва от Слънцето.”

„Ще дойде ден, когато съзнанието на хората ще се пробуди и те ще влязат от един живот в друг, и ще разберат, че няма смърт, че животът е вечен и непрекъснат.”

„Възкресяването е идването на новото, космично съзнание в човека. Във всички ще проблесне нова светлина и те ще съзнаят, че са братя.”

„Пробуденият човек съзнава всичко като безпределна светлина.”

Светлина и храна

„Само когато възприемаме храната си направо от Слънцето, ще имаме възможност да бъдем безсмъртни. И сега можем да бъдем безсмъртни, но се искат неимоверни усилия.”

„Образувай си храна от слънчевите лъчи, за да станеш безсмъртен.”

„За в бъдеще храната ще се приема от цялото тяло, от порите, от всяка клетка, без да се дъвче.”

Живот в Цялото

Цяло и части

Проблемът, който разискваме в тази книга е метаморфозата между Цялото и частите и между частите и Цялото.

Цялото е финото, единното, неразделимото, от което се обективират отделностите.

Цялото съдържа пълната светлина и топлина, пълното съзнание и единство, вечния живот без начало и край.

Съдържанието на Цялото е щастие, а видът му – слава.

Задачата на съвременния човек и съвременния свят е, да трансформира личността в индивидуалност, личните и групови чувства и интереси в безкористен, идеен, братски живот в служба на Цялото.

Цялото е закон за здраве, щастие, изобилие и благоденствие.

Цялото е свят на извори.

Щом влезе във финия свят на Цялото, човек се изпълва с вътрешно изобилие и започва да блика като буен извор своите оригинални ценности за общо благо.

Цялото е свят на неизчислими монади, оригиналности. По тази причина то е място на неизчерпаемо разнообразие. Това неவிжданo разнообразие създава неизразимата красота във вътрешния живот на Цялото.

Цялото е място на взаимност, любов и добро. В него всяка душа блика и дава на всички нещо неповторимо.

В Цялото няма закон, но има любящи сърца и вдъхновени идейни умове.

Цялото е хармонично, задружно семейство, в което няма организации, ръководители, началства, но има души, устремени към съвършенство, които служат и дават пример.”

Велико е бъдещето на човечеството, поради науката за влизане във финия свят, в живота за Цялото.

„Казвам: В света съществува една единствена Първа Причина, Която съединява всички явления и всички същества в едно цяло.”

„Цялата вселена е един жив и съзнателен организъм, жива и съзнателна душа, в която царува един мощен и жизнен Дух. ... Всички сме едно. Да правим зло на другите, значи да правим зло на себе си.”

„Всички хора, които психологически не приемат Божественото Съзнание, те са извън Него и привидно само са свободни, но нямат съответствие с другите хора. Те сами се осъждат на вечни страдания и недоволства от живота и казват: „Нас никой не ни обича; за нас никой не мисли.”

„Възможно ли е един разумен, един любящ човек да не намери някой да го обича? Щом няма кой да го обича, това показва, че такъв човек се е откъснал от Божественото съзнание.”

„Цялото никога не се дели. То е вечно и неделимо. Делят се само частите. Цялото не се събира, не се вади, не се умножава, нито се дели. То е единствената реална величина, която нито се изменя, нито се променя. Дойдете ли до промените, вие сте в закона на частите. Само частите се менят.

Това, което се променя във вас са частите. Обаче, има нещо неизменно в човека, което от младини до старини остава едно и също – то е Цялото. То е Божественото начало. Като Цяло, то разрешава всички противоречия между частите. То е в състояние да възстанови нарушеното равновесие между частите. Недоволството се дължи именно на нарушеното равновесие между частите. Те се местят и докато дойдат на местата си, човек е недоволен. Частите постоянно се местят. На това разместване се дължи вечното движение в космоса. Само Цялото не се мести. И небесните тела се движат от едно място на друго. Те никога не се връщат на старите си места. И вие, като промените мястото си, никога няма да се върнете назад. При всяко разместване на частите става известно стълкновение, което води към грях и престъпление. Ако две тела дойдат близо едно до друго, те неизбежно ще се стълкновят. – Какво трябва за се прави, за да се избегне това стълкновение? – Да се използва пространството. Много пространство съществува във вселената.”

„Смисълът на живота седи в Цялото. Частите на каква и да е величина са израз на Цялото. Следователно, животът на частите зависи от живота на Цялото. Това е важно положение, което трябва добре да се схване, за да се осмисли целокупния живот. Ако животът на съвременните хора се е обезсмыслил, то е по единствената причина, че те искат да живеят извън Цялото, което е невъзможно. Ако човек се откаже от Цялото, което представя реалността или разумността в живота, той неизбежно ще дойде до положението, в което се намират съвременните общества.”

„Аз имам най-хубавото, най-доброто желание и най-великия стремеж да свържа всинца ви с Цялото, с Бога!

Това е най-хубавото, което искам да ви дам.

Аз не искам да ви уча как трябва да се обичате един друг.

На това могат да ви научат и други.

Аз искам да ви посоча пътя, начина, как да направите връзка с Първичната Причина на нещата, с Божествения свят – с Цялото.”

„Кое е най-великото в света, което интересува и ползва хората? Великото, това е Цялото, това е Смисълът. Цяло в живота може да бъде само това, което не се постига. Смисълът в живота може да бъде само това, което не може да се обяснява. Щом нещо се обяснява, то няма смисъл. Смисълът не може да се определя. Всяко определение е затвор.”

„Съществува ли връзка между видимото и невидимото? – Съществува. Връзката се заключава в това, че в невидимото се крие Първата Причина на нещата, а видимото представя последствие от дейността на Първата Причина.”

„Когато съзнанията на поети, художници, музиканти, учени, писатели се съединят в едно и влияят върху съзнанията на хората, не е ли това пак онзи свят? Онзи свят представя красивия, великия свят около нас.”

„Понятието за време е относително. То се определя от интензивността на нашата мисъл. За да схване нещата в тяхната абсолютност, човек трябва да живее едновременно в съзнанията на всички живи същества. – от висшите до низшите. Само така той ще си състави ясно понятие, както за животните, така и за хората.”

„... общият знаменател от всички вярвания на всички благородни и възвишени хора в света е по-голям от нашите частни знаменатели. Значи, твоето сърце има един знаменател; твоят ум има друг знаменател; твоята воля има трети знаменател, твоята душа – четвърти знаменател. Само така ти ще се домогнеш до общият знаменател. Само така ще намериш туй възвишеното, Божественото. Само така ще намериш Бога. Твой Баща е Той, Баща, от който си излязъл. Само така ти ще знаеш на какво си равен.”

„Не можеш да обичаш един човек вън от Цялото. Това е немислимо. Как ще обичаш пръста на ръката си вън от цялата ръка? Ако се отдели от ръката ти, той губи своята стойност. Ако ти се отделиш от Бога, никой не може да те обича. Ние обичаме човека дотолкова, доколкото той съставя част от Цялото, т.е. от Божественото. Щом се отдели от Цялото, никаква сила не е в състояние да ме накара да го обичам. Двама души могат да се обичат, ако имат общи идеи, общ център. Могат да се обичат две клончета, два листа, но ако са на един общ корен. Докато си в областта на любовта, ти ще бъдеш радостен и весел. Вън от любовта никаква радост не съществува.”

„Всеки човек, който има идея, трябва да излезе вън от слънчевата система, да мисли за целия космос. Защо? – Понеже всеки човек представя една малка клетка от Божествения организъм, който обхваща целия космос.”

„Страданията сближават хората в света или създават условия за проява на Божията Любов, която свързва всичко в едно цяло.”

„Говорим ли за Бога като Любов, ние подразбираме онова Същество, от което произтича всичкия живот във вселената, и което свързва всички живи души в едно цяло, без то да се измени.”

„Щом мисли за Цялото, за Великото в света, човек влиза в Божествения свят.”

„На съвременните хора се проповядва, че трябва да изпълнят своите задължения към семейството си, към обществото, към отечеството и най-хосле към цялото човечество. Не, най-великият идеал, най-великото задължение на човека е да служи на Бога. Който служи на Бога, той може да служи и на цялото човечество. Да служиш на Бога, това значи да служиш на закона на Любовта. Служенето на Бога изключва всякакво подаяние. Който очаква на подаяние, той

е извън закона на Любовта. Голяма е скръбта на любящия, на разумния човек, когато дойде някой при него да проси. Защо? Защото и без да искат от него, той дава изобилно на всички. Той е извор, който блика непрестанно и подканя всички да пият колкото могат.”

„Как ще говориш на невежия, който не разбира нещата нито по буква, нито по дух? Как ще проявиш любовта си към тия хора? – Там е въпросът. Ще проявиш любовта си, както Бог я проявява. Той се отнася еднакво с всички същества, в смисъл, на всички дава съответен урок.... На способния и трудолюбив ученик дава един урок, а на мързеливия – друг. Вътрешно отношенията му са еднакви към всички същества, а външно са различни. Той дава свобода на всички същества да се проявят според разбирането си.”

„Под думата „скиния” ние разбираме друго нещо. Това подразбира да се създаде един дом, едно жилище за човешката душа. Под жилище разбирам живо тяло, в което да има място за всички, да има място за Бога.”

„Кога човек е свободен? – Когато служи на Бога, т.е. на Цялото. Докато човек работи в името на Бога, всички са доволни. Щом направи нещо за някоя част, веднага се явява състезание, там любовта отсъства. Където любовта отсъства, там идват ограниченията. – Какво да правим, за да се освободим? – Дайте място на Божията Любов в себе си. Щом Божията Любов обхване човешката душа, любовта му минава в по-висока степен: от човешка в Божествена. Божията Любов прави човека силен. Тя му дава възможност да се справи със старите си навици, да изправи всичките си грешки.”

„Нека вземем хубавото от англичанина, от американеца, от италианеца, от китаеца, от руснака, от животните, от растенията – във всички има по нещо хубаво. И в животните има хубави работи. По някакъв начин трябва да добием хубавото и красивото в живота. Как ще го добием иначе?

И сега всички ние сме дошли до положението да съзнаваме, че в света има една велика разумна сила, която обединява всички хора.”

„Човек може да служи на Господа и при най-лошите условия, да Го вижда навсякъде, защото всичко е Бог. Вселената е форма на Господа. Човек, който служи на Бога е изцяло ангажиран с мисли и дела за Бога.

Бог е Дух и материя, в Него живеем и се движим”

„Нирвана е мястото, където хората се обединяват. Всеки живее за другия а и другите живеят за него.”

„Един лист трябва да обича и всички други листа на дървото, понеже той е в зависимост от тях. Между всички същества има вътрешна връзка. Вие трябва да имате вътрешно отношение към всички живи същества. Ние търсим ония отношения, които са съществували първоначално между душите.

Във всяко същество – растение, животно или човек, ще намерите поне една добра черта, заради която да го обичате. Докато едни хора са ви приятни, а други неприятни, вие разглеждате нещата въвн от Любовта.

И в най-малката форма се крие един ангел, който след хиляди и милиони години ще измени тази форма и ще покаже знанието, което носи в себе си.

Сега ще изучавате обичта към Цялото. Това е закон, на който Бог ще ви учи. Не може да научите този закон сами.”

„Щом се ограничите и започнете да работите. За Бога, Той ще ви се изяви в своята Любов. За да живеете в Божията Любов, тялото ви трябва да бъде хармонично. Това значи, да имате сърце, направено от фина материя, ум направен от организираните сили на природата, душа, произлязла от субстанцията на Бога, т.е. от Неговата същина, и дух, подобен на божествен лъч, който оживява всичко. Когато тези елементи се съчетаят хармонично, човек дохожда до съзнанието и живее едновременно във всички светове – на физическия, астралния, менталния, причинния и божествения.”

„Аз съм истинната лоза” в тези думи се крие единството в живота. Всички страдания и противоречия в живота се дължат на отсъствие на единство.”

„Любовта, това е Христос. Обичта, това е Христос. Звеното вътре, което ще обедини хората, тази светлина ще проникне във вашата душа, във вашия ум, във вашето сърце, във вашето тяло – това е присъствието на Бога.”

„Христос ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече човеците един към друг и ще ги обедини вътрешно.

Тези човеци ще бъдат човеци на светлината, човеци със звезди.”

„Онези, които дойдат в бъдеще, те ще насядат заедно с Аврама. Аврам е бил един от първостепенните адепти. А мързеливите, догматиците ще бъдат изпъдени навън.”

„Който знае, че временното и вечното и всичко са едно и също, той само може да прескочи пропастта на смъртта.”

„Гледайте на нещата с очите на Великото. Считайте, че възможностите на Цялото са и ваши възможности. Постиженията на едного са постижения на всички. Радвайте се на успехите на вашия ближен, за да се радва и той на вашите успехи.”

„Като работите за другите, и за вас ще работят. Така ще научите закона на Цялото и закона на частите.”

„Когато започнете да гледате на хората като части на едно Цяло, вие можете да разрешите всички въпроси.”

„Какво ще стане с човека, ако всичките му органи – ръце, крака, очи уши, се отделят и започнат да живеят индивидуално? Докато между органите на тялото съществува раздор, човек е осъден на смърт. Всеки орган трябва да бъде на мястото си и да съзнава предназначението си. Те трябва да съзнават, че са части на едно цяло, че интересите им са общи.“

„Кое е събрало хората в общества? Ако мислите, че те сами са се събрали, лъжете се. Бог, Любовта е събрала хората в общества. Докато между хората няма никакъв идеал, докато любовта не влезе между тях, те не могат да образуват общества.“

„Възможно ли е да обичаш всички хора? Възможно е, ако ги събереш на едно място. Но ако всички хора са разпръснати, това не е възможно. Значи, ако във всяко същество обичаш Цялото, Първичната Причина, тогава и любовта ти към всяко същество ще бъде израз на любовта ти към Бога.“

„Пробуденият човек гледа на всички хора и на всички същества като удовете на един организъм и е готов да им прощава, както човек не може да се сърди на нозете, ръцете, очите, ушите или устата си. Който пренебрегва интересите на очите или ръцете си, осакатява.“

„Вие трябва да знаете, че сте органи, чрез които Бог трябва да се проявява.“

„Всяко добро дело, всяко постижение е резултат на колективен труд. Ето защо, постиженията на Цялото са постиженията на едного, постиженията на едното са постиженията на Цялото.“

„При всички състояния, които преживяваме, ние сме свързани с Бога, със силата Му и възприемаме Неговите светли мисли. В една божествена работа трябва всички да вземат участие, кой с каквото може и каквото знае. Ще се молим за всички хора по целия свят. Нека Бог свърже и благослови всички добри хора, у които съзнанието е пробудено.“

„Следователно всички хора, като удовете на Великия Божествен организъм, трябва да се грижат едни за други, да не остане някой в лишение.“

„Не можеш да имаш права мисъл, докато не научиш законите на Божествения свят, дето съзнанията на всички същества са свързани едно с друго.“

„И тъй, дайте ход на любовта в себе си, да търпите всички хора. Каквито и да са убежденията и вярванията им, ще ги търпите, както и вас търпят. Какъвто и да е живота им, ще ги търпите.“

„Няма по-хубаво нещо от това, да имаш вътрешен мир, да бъдеш във връзка с всички братя по лицето на земята и да се разговаряш с най-умните хора.“

„Има закон: когато ти ограничиш Бога в себе си, не даваш да се прояви, разумната Природа те ограничава отвън.“

„Когато някой обича някого, ти мисли, че тебе обича, когато поливат цветята - мисли, че тебе поливат, когато изгряват звездите, мисли, че за тебе изгряват.“

„Като не разбират приложението на двата велики закона в света – законът за Цялото и законът за частите, хората изпадат в заблуждения и започват да мислят, че могат да оправят света. Оправянето на сдвета е работа на Бога. Работата на човека е да оправи своя малък свят. Как ще го оправи? Чрез страданията. Като страда, човек се изправя. Той се е объркал толкова много в себе си, че за да се разплете, трябва да мине през страдания.“

„С колкото по-различни хора се срещате – учени, добри, прости, лоши и пр., толкова по-добре за вас. Като четете интересни книги и това са срещи. Ще се срещнете с различни хора, но няма да искате от тях нищо. От Бог ще искате. Ти живееш в Бога, в Него са благата. Но трябва да търсим благата и в себе си. Това значи, да намериш един човек, който те обича, както ти обичаш себе си. Този човек ще събуди в тебе любов към Бога. Ако имаше друг начин, Христос не би дошъл да събуди Божественото във вас. Онези, които чуят гласа Му, ще оживеят, божественото ще се събуди, ще оживее в тях.“

„Ние идваме до закона за Цялото, според който всеки човек има право да живее за себе си, ако едновременно с това живее и за Цялото, за колективното съзнание.“

„Едно трябва да знаете: човек е дошъл на земята не като баща или майка, нито като син или дъщеря, но като брат или сестра. Само че някои братя и сестри са съзнателни, а някои – несъзнателни. На земята бащи и майки не съществуват. Христос казва: „Един е вашият Отец.“ Един Баща съществува и всички останали трябва да бъдат в единство с Него. Тази мисъл трябва да свърже всички хора в едно Цяло.“

„Човек по-лесно може да обича Цялото, отколкото неговите части. В Цялото влизат всички хора. Следователно, като обичате Бога, ще обичате всичко, което Той е създал. Когато обичате човека, вие обичате целия човек, а не само една или две негови части.“

„Започне ли човек да живее само за себе си, страданията неизбежно го следват. Мнозина мислят изключително за себе си и въпреки това искат да бъдат щастливи. Това е невъзможно. При това положение, не само не могат да бъдат щастливи, но ще минат през големи страдания. Защо? Защото щастието се обуславя от Божествения принцип в света, т.е. от закона на Цялото.“

„Докато разглеждате живота си единично, откъснат от Цялото, докато търсите вашето лично щастие, дотогава вие ще бъдете чужди, както за живота, така и за природата. Човек може да бъде щастлив само тогава, когато съзнае своите вътрешни връзки, вътрешни отношения с всички същества по земята и горе на небето. Абсолютно невъзможно е човек да живее сам в света! Когато се казва,

че Бог е единица, това не подразбира самота. Самотна може да бъде само някаква малка частица на Цялото, изостанала сама, без всякаква връзка с общото. При това положение само тази частица може да изпита ужаса от самотията, от своята слабост.”

„Никой не живее само за себе си. Освен за себе си човек живее и за Цялото. Тази идея трябва да проникне в умовете на всички хора, да стане естествена.”

„Да бъдеш в хармония с Бога, това подразбира хармония с целокупността на Битието.

Има един закон: щом възстановиш отношенията си с Бога, ще възстановиш своите отношения с другите, понеже, като дойде някой при тебе, ти ще виждаш Бога в него.”

„Казвам: Вън от Цялото частта не може да се прояви. За да се прояви, човек се нуждае от общество; обществото се нуждае от народ, народът пък се нуждае от цялото човечество. Ако човечеството иска да се прояви, то се нуждае от свят още по-висок от своя. Значи, в света съществува зависимост, както между всички явления, така и между всички величини. Разумният човек схваща тази връзка, тази зависимост, която съществува в Първичната Причина и в този смисъл всеки човек счита, че той представлява последната нишка, последната халка от общата верига. Оттук изваждаме следното заключение: когато съедините двата края на веригата, образува се едно вътрешно течение на сили. Ако съвременните хора разбираха този закон, те лесно щяха да изправят своя живот. Едно се иска от човека: да държи връзката си с цялата верига.”

„Бог е Цялото, в което се обединяват всички части.”

„Хората се различават до известна степен един от други, но трябва да преминат известни трансформации и в религиозно, и в политическо отношение. Ще ви приведа следния пример: когато евреите пътуваха през пустинята, те носеха своята Скиния, разделена на части. Всеки народ или всяко племе носеше по една от тия части. И когато ги запитваха из пътя, какво носят, те отговаряха, че носят Скинията. Когато всички тия племена се събираха, всяко племе слагаше своята част на едно определено място и по този начин съграждаха Скинията. По същия начин и всяка политическа партия носи по нещо божествено в себе си. Също тъй и всяка религия носи нещо хубаво в себе си. ... Някои носят нещо по-хубаво от другите, но все таки никой още не носи изключително Божественото. Когато обаче Христос дойде на Земята, или когато Бог дойде да живее на Земята, тогава всички хора ще се съберат на едно място и ще видят благо, което се съдържа у всеки едного, и от това благо ще направят един великолепен храм, в който ще могат да се поклонят на Бога в Дух и Истина. И Словото ще бъде у нас живо, въплътено Слово.”

„Всеки орган трябва да бъде на мястото си. Те трябва да съзнават, че са части на едно цяло, че интересите им са общи.”

„Човек трябва да разбира отношението си към природата, не само към себе си като част от Цялото, но и към Цялото. Ти си лист на едно дърво, следователно имаш отношения към другите листа, но имаш отношение и към дървото. Между частите съществува една вътрешна връзка, която наричаме любов. В любовта има вътрешен стремеж – към Бога. Като душа, човек има стремеж само към Бога. Към хората той има отношение. Като не разбират този закон, хората сами се измъчват.”

„Докато живее само за себе си, човек се намира в ограничени условия на дейност; когато живее за хората, условията му се обогатяват, но все още не е дошъл до целокупния живот, дойде ли до идейното схващане на живота, до изпълнение на Божиите закони, човек влиза вече в целокупния живот, който обхваща всичко. Който е влязъл в областта на великия живот, той се свързва със съзнанието на разумните същества, които са готови всякога да му помагат. Ето защо, когато се говори за велики работи, ще знаете, че те са дело на целокупния живот. Те са дело на велики съзнания, които действат във всички обикновените форми, във всички обикновения живот.”

„Вие трябва да се слееете с общата хармония, да не се чувствате отделно. В света на пръв план стои Божественото съзнание, на което всички съзнания се подчиняват. Те са отзвук на Великото съзнание. То представя цялата нота, а вие – нейните части. Цялото звучи най-силно, а частите допълнят общата хармония. Факторът е Цялото, а частите – отглас и допълнение на Цялото. Стремете се да бъдете в съгласие и хармония с Цялото, да изпълните правилно своето предназначение. Всяка част трябва да работи съзнателно върху себе си, да се усъвършенства.”

„Цялото се проектира в своите части.

Съществува подобие между малкото и голямото. Всички звездни системи, които съществуват в безграничния живот, съществуват и в човека.

Всяка част има условията на цялото човечество.

Умът на Цялото не може да се побере в своята част.”

„Частта не може да се извади от Цялото. В природата не може да делиш частта от Цялото.

И всичката грешка се състои в това, че хората искат да излязат от Цялото.

Човек трябва да дойде до схващането, че частта не може да живее извън Цялото.

Човек е част от Цялото и трябва да живее в Цялото и за Цялото.”

„Човек търси приятел, за да даде място на Господа да се прояви между него и приятеля му. Човек се жени, за да даде място на Господа, да Му даде възможност да се прояви. Хората се обединяват в общества, в държави, за да дадат възможност на Господа да се прояви между тях.”

„Всеки въпрос трябва да се изяснява от гледището на цялото човечество, като общ, велик организъм. Значи, човечеството е велик организъм, държавите – негови системи, обществата – органи на тези системи, а индивидите – клетки на системите. Човекът се е отделил от общия организъм и мисли, че може да разреши въпросите на живота самостоятелно. Не, той трябва да разбере своето предназначение, като част от целия организъм, там да намери своето място. Какво ще стане с организма, ако всяка клетка поиска да живее самостоятелно?”

„Сега въпросът не е за спор, да се поставя едно учение пред друго. Когато става въпрос кое учение или коя религия е права, аз изхождам от следното гледище: в Природата има само една светлина. Всички огънове, всички светлини, които съществуват на Земята, са произлезли все от Слънцето. Коя е нормата, която определя силата на отделните светлини? Слънцето. Ако Слънцето би загаснало само за един момент, вие не бихте могли да запалите нито един огън. Следователно, щом вашето кандило гори, щом вашана свещ гори, щом вашият огън гори, бъдете уверени, че Слънцето е в нормално състояние. На това основание, когато вие мислите добре, когато сте разположени добре, трябва да знаете, че в дадения случай и много други същества мислят като вас. Не сте само вие, които мислите така. Разумната Природа е норма за всички неща.”

„За в бъдеще всички народи ще се побратимят, ще образуват свещената раса на Любовта. Тогава свещеният пламък на истинския живот ще се изяви във всичката си красота. Животът ще се изявява не в своите сенки, а в своята същина.”

„Да чувстваш в един момент всички живи създания като едно цяло – то е Любов. Когато почувстваш цялото Битие като нещо хармонично, като нещо цяло в даден момент – това е Любов.”

„Сила без любов носи нещастие на човечеството. Време е вече за всички ви да носите учението, че в света има един велик, съзнателен живот, има един общо разум, според който всички хора могат еднакво да се развиват, имат всички възможности.”

„Всички същества са клончета на едно и също дърво – дървото на живота.”

„Трябва да считате мислите и желанията на своите братя като ваши собствени и те да бъдат свещени за вас.”

„Братското чувство е най-висшата форма на любов – любов по сродство. Сродство между двама души има, когато те са отдадени на една идея, когато живеят в един ум, едно сърце и една душа.

Учениците в Божествената Школа са обединени по сродство. Да си край Учителя, не значи, че си приет в Школата. Приемането става отгоре.

Аз в България нямам ученици, нито един ученик, който да е издържал изпита си. Двама души има сега, които наполовина са изкарали изпита си, а 50 % още не са. Двама само!”

„Често се говори за сродни, за колективни души. Под понятието „сродни или колективни” души разбираме тези, които са излезли едновременно от Първоизточника на живота. Дето и да се намират, те чувстват нещо близко, сродно помежду си. Щом се срещнат, без да си говорят, те се разбират и обичат. Те не чувстват нужда да казват, че се обичат. Ако единият си позволи да каже, че обича своята сродна душа, той е внесъл вече известно стеснение, известно ограничение в сърцето ѝ. За да бъдете свободни, не изказвайте любовта си. Любовта не се нуждае от изложение, тя се чувства. Като обичате човека както трябва, той непременно ще почувства любовта ви. Любовта се чувства, а не се говори за нея. Това е божествен закон. Езикът, с който се изказва любовта е принципален, красив, поетичен.”

„Всички хора като части на едно Велико Цяло трябва да влязат в духовния свят, да образуват Великия Божествен организъм.”

„Помнете: законът за единството се отнася до славата Божия, а законът за общността – до доброто на човека. Мисли за славата Божия, за да мисли Бог за твоето добро. Да работи Бог у нас, това значи да станем оръдие Негово, Той да се проявява чрез нас. Това значи да бъдем проводници на Бога. Щом си проводник на Бога, ти ще се ползваш от Неговите блага. Доброто, което Бог прави чрез тебе, първо тебе ще ползва, а после другите.”

„Ако вие имате онова дълбоко разбиране за великото Битие, за великата интелигентност в света, за онази велика Душа, подразбирам Бога, която трепти с такава нежност, с такава любов за всички и в която душа се заражда великото желание да се притече на помощ на всяка форма, колкото малка да е, за да дойде един ден и тя в съзнание, да се развие, вие ще разберете и великия закон на съпоставянето.”

„Някои казват: Ама ти имаш за цел да образуваш някоя секта. Ония, които образуват секти са, според мене, много дребнави хора. Секти всеки може да образува – вземи брадва, нацепи дървото, ще направиш секта; или вземи чук и начукай камъка – ще направиш секта; влез между хората, скарай ги, ще направиш секта. Секти лесно се правят.”

„... животът се проявява между полюси. Както две окръжности с различни радиуси могат да имат общ център, така и хора с различни идеи и убеждения могат да имат общ център. Някои мислят, че материализмът е зло. Това е криво разбиране. Материализмът и идеализмът са полюси на живота.”

„Какво се изисква от съвременните хора? – Да извикат всички пророци от целия свят, да чуят направо от тях какво трябва да правят. Какво се разбира под думата „пророци”? Това са всички учени, мощни и велики хора по света.”

„Не е въпрос да търсите щастието. Човек трябва да се стреми към целокупния живот, да търси истинското знание, да разбере своето предназначение. Иначе ще живеете в личността си и ще бъдете недоволен. Ще живеете в обществените си чувства и пак ще бъдете недоволен. Докато човек е в личния живот, той всякога ще се обижда.”

„Ако ние трябва да се установим върху известни форми, ако трябва да ги възприемем и да ги считаме, че те са неизменяеми, питам тогава: защо природата не се спря върху първичните форми, които създаде и върху тях да прояви всичкия живот, ами създаде този почти безконечен ред от форми, докато дойде до човека? Защо създаде всички тия форми? – Тези форми представляват училище, през което е минал човешкият дух. Тези форми са листата на една велика книга.”

„Помнете, малкото клонче всякога се нуждае от големия клон. И големият клон има нужда от дървото. Аз не казвам, че мога да живея сам, че не се нуждаю от хората. Казвам: Всички имате отношения първо към Цялото, а после един към друг. Ако отношенията ни към Цялото са правилни, и към частите ще бъдат правилни. Ние се разбираме, докато Бог живее в нас. Щом не живее в нас, никакво разбирателство не можем да имаме. Където е неразбирането, там не е Бог. Той живее там, където е кротостта, въздържанието, смирението, любовта. Това се иска от вас.”

„Когато една част се отдели от Цялото, ражда се вече възможност за смърт, грях и страдание.

Когато хората умират, страдат, това е защото са се отделили от Цялото, от Разумното, от Бога.

Щом употребиш силите си за своето лично благо, ти си направил едно престъпление, ти си се отделил от кръга на общия живот.

Грехът е дошъл, когато човек е поискал нещо лично за себе си. Какъв е церът? – Да се върне към Цялото.

Ако съставлявате органи в Цялото, вие сте в добрите условия. Ако не сте такива органи, започва борба между вас.”

„Който познава свойствата на атома, той познава цялата вселена. Затова се казва в духовната математика, че частта е равна на Цялото. Това е законът на еволюцията, според който малкото се стреми към голямото. Обаче, според Божествения закон, голямото се стреми към малкото. Значи два закона действат в природата: закон на разширение и закон на смяляване. При смяляване човешката душа прониква в дълбоките тайни на природата. Смялява се смиреният и кроткият.”

„В живота съществуват три закона:

Закон за Цялото.

Закон за множеството.

И закон за частта.

Първия закон наричам закон за Бога.

Втория – закон за ближния.

Третия – закон за себе си.

Следователно, ако живеете за Бога, за Цялото, ще живеете за ближните и за себе си, защото двата последни закона се включват в първия.. ...

Когато започнем да живеем за Цялото, тогава всичко ще правим като на себе си.”

Последните думи илюстрират встъпителното паневритмично упражнение „Пробуждане”, което разискваме.

Само присъствието на Цялото пробужда съзнанието.

В дадения случай изразяваме стремежа към Цялото чрез процес на вглъбяване – прибиране на ръцете и пръстите (ум, сърце и сетива) във вътрешния фин свят.

Финото ни импулсира да обичаме – импулс на ръцете нагоре; любовта – да даваме – разширение на ръцете настрани. Разширението ни въвежда в света на ума и сърцето, доброто и злото – двойствения свят.

Обаче ние идваме от точковия свят на Цялото, който сме закрепили чрез проникновение във вътрешния, същностен, есенциален свят, пробудили сме го отново като наше чисто естество.

Това е човекът, чиято духовна плът и кръв засища гладните и утолява жадните. В присъствието на такъв човек, околните не огладняват и не ожадняват, защото черпят енергия на живот и вдъхновение.

Цялото е жива вода. В Божествения свят светлината е жива, разумна вода, животът – също.

Това е образ, за да разберем Цялото.

С никакъв нож не можеш да разделиш водата. Тя е високо разумна и интелигентна, блага, постоянна, укротяваща, побеждаваща. Макар, че съдържа в себе си огън, тя укротява огъня.

В божествената наука водата символизира „нирвана“ – свят на вътрешна фина, огнена свръхактивност и външен дълбок, укрепващ мир и покой.

В тази нирвана на Цялото, ние вече владеем двойствения свят. За нас няма вътрешен, няма външен свят. Всичко е живо, разумно Цяло, всичко е Едно, всичко е Аз.

„Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми, нямате живот в себе си.“ Тези думи се отнасят до Духа. Духът дойде в Мария, за да ни даде представа за себе си чрез човешката форма.

„Роденото от плътта плът е, роденото от Духа – дух е.“ Новите хора ще бъдат Дух, т.е. ще живеят в нирвана, във финото съзнание и реалност на Цялото. Те ще се съзнават като Цялото, ще бъдат неотделими от възможностите и потенциала на Цялото, неразделими от единния живот, на когото служат.

Такъв е финият свят на Божието Царство в нас, в който пробудените души се подготвят да влязат.

Макар да го наричаме „свят“, той е нашият вечен Приятел, който единствен обича нашите души. В Него всички сме заедно, защото Той ни е създал от себе си, дал ни е завинаги съзнание и живот.

Затова нашето призвание е да призовем, проявим и послужим на този наш Приятел - Цялото, да Го утвърдим в себе си като наше естество на съвършено здраве, будно съзнание, вътрешно творческо изобилие, свобода.

Специфично и общо

„Специфичните идеи са преходни величини, а общите – постоянни. За да придобиете хармония и единство между своя външен и вътрешен живот, изучавайте общите идеи и ги прилагайте в живота си.“

„Може да се разчита само на общите идеи, а не на специфичните. Човек може да разчита на общата вяра, на общото знание, на общата любов, които са вложени дълбоко в душата му. Общите идеи са като вековни дървета, които никакъв вятър, никаква буря не може да разклати.“

„Красотата символизира общите идеи, които са вечни. Грозотата пък символизира специфичните идеи, които лесно се раждат и умират. Когато сте слаби, хилави, грозни, никой нищо не ви дава. Проявите ли своята красота, здраве и доброта, всички са готови да ви дадат. Тъй щото, ако някой казва, че не обича да дава, това показва, че при него се е явил старият дядо. Щом дядото снесе маската си и се яви като красив, млад момък или млада, красива мома, човек отваря кесията си и дава.”

„Най-първо седят общите идеи. Те са посадени още при създаването на света. Специфичните идеи сега се посадят от хората. Те нямат устойчив корен и всеки вятър може да ги разклати.

Като знаете това, не жертвайте Божественото за човешкото. Кое е Божественото? Божественото е общо за всички хора и е валидно за всички времена и епохи. За пример светлината, въздухът и храната са общи идеи, общи блага за всички живи същества без изключение. Разликата седи само в начина на използването им.”

Единство и общност

„В Божествения свят единството подразбира закон на Цялото, който включва благото на всички. На физическия свят под единство се разбира това, което душата съдържа в себе си, като лъч от Бога. Тя е подобна на Цялото. Следователно, когато кажем единство на душите, подразбираме, че Бог включва всички души и живее техния живот. Той мисли доброто на всички живи същества. В своя велик план Бог е включил доброто на всички, условията им да се развиват, да растат и да узряват. Да обичаш едного, това значи да работиш върху тази душа и да изучаваш в нея онова, което е общо за всички души. Това е закон за общност. Да обичаш всички души, това значи да изучаваш закона за единството. В закона за единството човек постепенно слиза. Той започва да работи първо за Бога, после за ближния си и най-после за себе си. При закона на общността е точно обратно: човек първо работи за себе си, после за ближния си и най-после за Бога. За да се развива правилно, човек трябва да минава от единия закон в другия. Остане ли само в единия закон, той преживява големи противоречия.

При закона за единството, човек работи за славата Божия. При закона за общността Бог работи за доброто на човека. Когато всички хора работят за славата Божия, Бог е център, към който всички се стремят. Когато Бог работи в нас за наше добро, тогава Той ни движи като удове на велик организъм, а ние мислим, че сами работим.

Когато човек изпадне в противоречия, това показва, че не разбира законите за единство и общност. С други думи казано: При противоречията в живота си, човек не разбира нито славата Божия, нито своето добро. Всички хора търсят

своето добро, но не и славата Божия. За да дойде доброто за човека, той трябва да търси славата Божия.

Мисли за славата Божия, за да мисли Бог за твоето добро.”

Смесване и съединение

„Старите алхимици са вземали земята, водата, въздуха и огъня като четири основни елемента, а съвременните химици имат за основни: въглерода, водорода, азота и кислорода. Тъй, тия елементи са като основни. Тия четири елемента играят важна роля в човешкия живот. ...

Кислородът и водородът са смесени и тъй образуват въздуха, не са съединени, а само смесени. Докато са смесени, нашето развитие върви правилно, но в деня, когато се съединят, образува се една отрова. ... Казвате: „Ще образуваме братство чрез съединение.” Казвам: Вие не можете да се съедините, за да образувате братство, защото, ако се съедините както кислородът и азотът, ще образувате една отрова и ще отровите цялото човечество; но можете да се сдружите. Следователно, не е позволено за въздуха да се съедини кислородът с азота му, защото тогава въздухът ще изчезне. И каква е философията? Мъже и жени искат сега да се съединят. Не, не трябва да се съединят. При сегашните условия не е позволено мъже и жени да се съединяват. Единият е като кислорода, а другия, като азота във въздуха. Ако вие се съедините, ще отровите живота си, ще отровите децата си.”

„Съгласие, акорд може да има между два тона или между две разумни същества. Дето няма съгласие, това показва, че там няма акорд, няма разумност. Колкото е по-голямо несъгласието, толкова и неразумността е по-голяма. Не, че хората са невежи, но между крайно амбициозните съществува има несъгласие. Човешката гордост и честолюбие са майката и бащата на несъгласието. Честолюбието е майката, а гордостта – бащата. Като се съединят, те раждат несъгласието – тяхното дете, на което чувате само гласа, като дава своите разпореждания.”

„В пространството от едно слънце до друго могат да се настанят около 3000 слънчеви системи като нашата. Можете да си представите на какво разстояние се намират тези слънца едно от друго. Грамадните разстояния са причина за голямата свобода. Те се движат свободно, без опасност от стълкновение.

Като не разбират закона на свободата, хората искат да се сближават. Не могат ли да постигнат това, те страдат. Чувате някой да се оплаква, че няма близки. Щом се сближите с хората, веднага ще се скарате. Близостта създава недоразумения.”

„Съединете се с Любовта и разединете се от света. Съединете се с Бога и разединете се от света и вие ще бъдете свободни. Не се обвързвайте, не давайте дума никому, не се съединявайте с никого.”

„Да се примирим с всички разумни хора – да, но да се съединим с всички глупави хора – не.”

„И казва Христос: „Аз ще го възкреса в последния ден.” Кога? Когато той се научи да се съедини с Бога и да се разедини от света. Със света да е смесен, а с Бога да е съединен. Когато научи този велик закон – „аз ще го възкреса”, той ще влезе в Божествения живот, да разбере великия закон, защо нещата са тъй, а не иначе.”

„Ще се съедините само с Бога, а между вас да няма никакво съединение! А който се съединява, ние ще го изпъдим навънка, навънка! Защо? Защото е вече опасен. „Изпъждане” аз разбирам – ще го турим в някое шише, ще го запушим като киселина – тя е отрова: всяка една капка, дето падне, гори. Човешкият егоизъм е опасен затова, защото е образуван по този закон на съединението. Няма по-голяма отрова в света от човешкия егоизъм. Това е едно ужасно съединение! И когато някой каже, че трябва да напуснем човешкия егоизъм, разбирам, че трябва да разложим азота отделно и кислорода отделно, за да функционират като смесени елементи. И тъй, щом в дома си имате някакво нещастие, аз казвам: има азотна киселина у вас. Тогава какво се изисква? – Ще разлагате, смешение трябва да има.”

„И в съвременния европейски живот е доказан фактът, че след всяко съединение, т.е. когато тия народи се съюзят, са наставали най-големите войни. Руският цар Николай Втори миролюбецът, взе инициативата да се свика Хагската конференция, за да се образува съединение на народите. Но след туй съединение какво дойде в света? Дойде войната.”

„Следователно, при тия условия, при които живеем, съединението не се позволява. Има само един закон, той е следният: ние имаме право да се съединим само с Бога и с никого друго в света. С Бога – понеже Той е едно същество неизменяемо в себе си. С Него можем да се съединим и резултатите ще бъдат добри: а всяко друго съединение, при каквито условия и да е, ще причини повече вреда, отколкото полза. Следователно, трябва смешение, сдружение, а не съединение. Нотите съединени ли са или са смесени? Музиката е съставена по закона на смешението И ако хората съединят тези ноти, какво ще излезе? – Най-голямата борба, при която всички музиканти биха хвъркнали във въздуха. Ако един музикант би се осмелил да направи едно съединение, в музиката би произлязъл един от най-големите взривове, какъвто светът не е изпитвал.”

„Ако между хората има любов, ако между хората дойде едно взаимно разбиране, то няма да дойде по един външен процес, по един външен път. Това ще дойде по един вътрешен път. Някои искат да се организират. Организирането не е нещо механическо. Организирането е един вътрешен процес. Трябва да се знаят законите, как да се организира човек. При това, светът е организиран! Нима мислите, че онзи, който е създал света не го е

организиран? Всеки човек, у когото съзнанието е пробудено, принадлежи към този организиран свят.”

„Човечеството сега минава през културата на мравките. Тази култура е по-опасна от културата на змиите. Че това е тъй, вие ще видите, че там, дето има мравки, змиите бягат, понеже мравките със своята киселина пропъждат змиите. Че туй е един факт, вижда се в живота: там, дето хората са станали егоисти, извънредно алчни, интелигентността бяга. Защо? - Тази алчност е в състояние да разсипе всички тия клетки на благородство.”

„... съвременните европейски народи се намират в тази фаза. И те не могат да гледат по-далече, че иде нещо по-ужасно. За това те не мислят. Азотна киселина иде и тя ще разруши всичко само по себе си. И след като дойде разрушението, тогава те ще кажат: „Кои са факторите? – Икономическите условия, търговския пазар.” Не, не приятели, факторът е вашият егоизъм – основата на културата на мравките по закона на съединението; азотът и кислородът във вас са се съединили и са образували една от най-силните отрови. Тогава ще се разедините и ще се обедините с Бога, ще се образува едно вечно благо, а помежду си ще живеете като братя. И като дойде Христос в последния ден, ще ви възкреси. Що е възкресение? – Влизане на живота в новите условия, при които новият живот може да се прояви.”

Връзка

Просветеният човек се учи от всичко, във всички явления той намира непреривна връзка. По тази връзка той съди за онази целокупност на живота, която се изразява в цялата природа, в целия космос.”

„Който вижда, разбира великото Божествено Начало, което свързва всички същества – от най-възвишеното до най-низшето. Има една връзка, с която Бог свързва всички. Всички пред Неговото лице имат еднаква стойност, еднакво са важни. Бог знае, че и най-мъничките същества, някога ще станат велики.”

„Щом имаме външна и вътрешна връзка с Бога, Бог ще направи външни и вътрешни връзки помежду ни. Тогава и ние ще направим един вътрешен колективитет, ще образуваме един общ вътрешен организъм и ще се разбираме, ще изпращаме своите мисли телепатически. Само по този начин небето ще има към нас правилни отношения, отдето ще ни посещават по-напреднали братя. И те се интересуват от тези вътрешни връзки.”

„Всички хора помежду си се намират в положението на скачени съдове, вследствие на което, колкото повече се издига или понижава водата в един от съдовете, с които са свързани, толкова повече се повдига или понижава и водата в тях.”

„Всяко отношение в живота на хората има смисъл само тогава, когато почива на здрава вътрешна връзка.”

„Който иска да бъде активен, дееспособен, трябва да се стреми към разбиране на целокупния живот. Не дойде ли до това широко разбиране на живота, човек се движи в ограничен кръг на дейност. За да разшири съзнанието си, той трябва да гледа на всяко явление като на част от целокупния живот, да знае, че между всички явления има тясна, неразривна връзка.”

„Духът е това, което дава живот. И с този Дух трябва да се свържете. Той е същината, която съществува в природата. Тази същина е в слънчевите лъчи, в храната, във въздуха, във водата, във всичко, което е чисто и неопетнено. Някой човек излъчва нещо топло, хубаво. Това е Духът. Тази вечна същина, която свързва хората, минава от един човек в друг. Духът свързва хората.”

„За да могат земните жители да влязат във връзка със съществата от другите планети, преди всичко те трябва да имат духовно разбиране за нещата. Днес научните факти са разпокъсани, без връзка помежду си, защото хората минават през различни болезнени състояния. Когато стабилизират своята нервна система и организират силите на своето тяло, хората ще разберат, че между всички факти, явления и закони на различните науки има тясна, неразривна връзка.”

„В организирания свят всяка част живее за себе си, но живее и за Цялото. В неорганизирания свят частите живеят изключително за себе си. В организирания свят хората се познават напълно, а в неорганизирания – отчасти. Когато частите не са свързани помежду си, тогава се говори за неорганизиран свят.”

„Божественият закон не допуска никаква дисхармония, никакво прескачане. Там процесите се извършват правилно и систематично.”

Единство

„... под думата „човек” ние разбираме закон на единство, т.е. нещо организирано.”

„Без любов, не може да има единство.”

„Ако идеята за единството влезе в човека, в ума ще се внесе светлина и тя ще покаже пътя на избавлението.

Всички трябва да проповядват закона за единството.

Има единение на всички същества, те се стремят към единение.

Всички сме свързани. Съдбата на всекиго е свързана със съдбата на всички същества.

Когато познаем този факт, ще дойдем до една правилна философия на живота

Животът на Цялото е живот на частите и животът на частите е живот на Цялото.”

„Единство съществува само в доброто в красивото, във великото, в положителното.”

„Знайте, че във всички наши вярвания, всяко учение е на мястото си. Затова Христос казва, че между нас не трябва да има никакво деление. Днес в България има много разделение, много партии и всяка се надпреварва коя да властва, но по-добре ще бъде всички да се обединят, да свирят всички заедно, като в един оркестър. В дадения момент трябва единство, а не разделяне. С това деление българите си пакостят много. Аз не ги обвинявам за това нещо, но обръщам внимание на тях, защото клетките на черния дроб са много глупави, най-некултурни, но в тях се съдържат условията за бъдещата култура.”

„Бих желал всички религиозни и духовни хора в София да създадем една приятна атмосфера, да вложим в ума си мисълта към обединяване. Нека всички дадем път на Божественото Начало в себе си. Мощна е мисълта на добрия човек. Мисълта на един добър човек е равна на мисълта на хиляда лоши хора; мисълта на двама добри е равна на мисълта на десет хиляди лоши хора. Ако няколко добри хора съсредоточат мисълта си към доброто на своя народ, те биха постигнали голям резултат. Добрата мисъл твори чудеса.”

„Съединяват се не само мъже и жени, но и всички хора. С кого се съединяват хората? – С Бога. Каквото е отношението на мъжа към жената и на жената към мъжа, такова е отношението на всички хора като души към Бога. Някои се присъединяват към една или друга църква и мислят, че с това са разрешили въпроса. Те не знаят, че всяка църква, всяко общество също така са съединени или свързани с Бога. Значи, не само отделният индивид, но всички църкви, общества и народи имат отношение към Бога.”

„Време е вече всички хора да се обединят по ум, по сърце и по воля, да работят заедно за въдворяване на мира. Всички хора, вярващи и светски, трябва да се проникнат от тази идея. Казано е в Писанието: „Който изтърпи докрай, той спасен ще бъде.” С други думи казано: „Който спечели войната за мира, той спасен ще бъде.”

„В свещените книги се говори за Царството на светлината – Единното Царство. Тази идея работи вече в света. Днес всички велики хора, всички велики държавници търсят начин да съгласуват интересите на всички народи. Един ден, когато тази идея се реализира, границите между държавите ще се премахнат, ще се въведе общо управление във всички държави. Тази идея работи днес в съзнанието на хората. Затова всички държавници, всички велики хора трябва да приемат тази идея и да я реализират.”

„Вселената е Единство в разнообразието. В множеството има един принцип, от който всичко излиза. И движението в този принцип произлиза от едно Божествено Начало.

Вие трябва да знаете, че сте органи вътре в Божествения организъм.

Вие имате своя мисия, колкото и малка да е тя.

Ако сте верни на своята мисия, Божественият организъм ще промисли за вас.

Всичко, което се прави в света, то е общо!

Сега ви проповядвам за вътрешното единство.

Единство иде сега в света.”

„Според мене, единство има само в Бога и множество има също в Бога. Когато единството иска да прояви своята сила, то се проявява в множеството. И когато множеството иска да прояви своето сцепление или връзка, която съществува между него, то се проявява в единството, за да покаже, че източникът на всички същества е един и същ.

Защо хората са слаби и умират? Защото, като се отделят от единството, от Бога, отричат Го от себе си и по този начин се отричат от себе си. При това, като се отделят от единството, отричат и множеството и казват: с много не може да се живее. Тогава според тях излиза следното: с един не можеш да живееш, с много също не можеш да живееш, остава да живееш само със себе си.”

„Щастието на хората зависи от сплотяването между тях.”

„Трябва да научите изкуството да съединявате. Да разделяш е много лесно, но да съединяваш е много мъчно.”

„Да се обединят хората, това значи да имат общ идеал, общи стремежи. Обединението, единството дава сила на хората и ги прави мощни. Каквото пожелаят, те могат да го постигнат.”

„Ние отиваме към една култура на единство, на братство.”

„Сега се отива към обединение на народите. Всички народи трябва да се сдружат. При това трябва да се има предвид не благо на един народ, а на всички народи. Един закон гласи: Във всеки народ има нещо добро. Като се съединят народите, това добро ще се прелее във всички народи. Доброто, което имат англичаните, германците, русите и пр. ще се прелее в другите и ще се образува една нова струя. Съвързането между народите ще роди новия човек, новата човешка природа.”

„Когато всички хора по лицето на Земята съзнаят, че са едно цяло, те взаимно ще си въздействат. Между тях ще настане единство, и всички мъчнотии в живота им ще изчезнат, ще се стопят като свещ, и няма да остане страдалец в света.”

Връзване и развързване

„... в света сега работят тия сили на връзване и развързване. Развързваме се от старото, връзваме се с новото. Има връзване и развързване. И новият живот ще бъде живот на връзване и развързване. Превеждам сега: ще бъде живот на Любов, живот на Мъдрост.”

„което на Земята вие жените на Любовта вържете, ще бъде вързано и на небето; и което вие мъжете на Мъдростта развържете на Земята, ще бъде развързано и на небето.

Това е то учението, което е проповядвал Христос; това е учението, което Христос носи за всички вас!

Жената да знае Любовта, мъжът да бъде мъдър. От това се нуждае сегашният свят. Тогава и децата ви – синовете ви и дъщерите ви – и те ще бъдат подобни на вас. Синът ще бъде мъдър, а дъщерята ще люби. А Мъдростта и Любовта, като се срещнат, ще образуват най- великите вибрации на света. Те ще изменят културата, и като се срещнем, всеки ще произвежда още отдалече радост в другите.”

„И тъй, Христос казва: „Каквото вържете с Любов, вързано ще бъде.” Защото Бог е Любов. И каквото развържете с Мъдрост – страданията на хората - и те ще бъдат развързани, защото Бог е Мъдрост.

От всички вас искам две неща, по които да се отличавате: да бъдете хора на Любовта и на Мъдростта. Онзи, който не носи тези два велики закона, на Любовта и на Мъдростта, той не може да бъде от новото учение.”

„Две неща ще гледате: да бъдете хора на Любовта – да връзвате и хора на Мъдростта – да развързвате. От това се нуждае съвременното общество.”

Воля Божия

„Сегашните хора са осиновени от Бога, по наследство само те минават да Негови синове. Те не могат още да се нарекат истински синове Божии, защото нямат любов към Него, не са готови на всички жертви. Христос изпълни Божията воля, пожертва се и показа любовта си към своя Баща. Можете ли и вие да направите същото? Вие искате да бъдете Синове Божии, с единствената цел да имате по-голям кредит, да ядете и да пиете повече. Това не са Синове Божии. Който иска да е Син Божи, трябва да признава закона на единството: една воля, една мисъл, едно чувство. Той трябва да изпълнява само Божията

воля, а не своята; трябва да признава една мисъл – Божията. Има ли особено мнение за нещата, той не може да бъде Син Божи. Особеното мнение не разрешава въпросите. То не може да оправи света. Човек трябва да мисли като Бога, ако иска да оправи своя свят. Още днес може да го оправи. Ще кажете, че това е работа на Христа. В това отношение всеки може да бъде Христос на своя свят. Всеки може да бъде разпнат като Христа и в три дена да възкръсне. Ако не сте готови за това, не можете да оправите света, в който живеете, не можете да оправите и своя малък свят.”

„Който върши Волята Божия, той е свързан с Цялото, с Единството в света.

Да изпълняваме Волята Божия, значи да чувстваме единство с Бога.

Тогава ни изпълва голяма радост.”

„Ако не изпълнявате Волята Божия, ще бъдете бедни, болни, убивани.”

„... пожелайте дълбоко в себе си да имате светлина, да изпълнявате Волята Божия, а що се отнася до другите неща – знание, сила, свобода, те сами по себе си ще дойдат.”

„При оценката на нещата, важно е онова, което в даден случай допринася нещо за нашия живот, или за благо на нашата душа. Благо на човешката душа се определя от неговия вътрешен живот. Вътрешният живот пък се характеризира с вътрешно единство. Единство на нещата съществува само там, дето се върши Волята Божия. Който върши Волята Божия, той е свързан с Цялото, с Единцията. Нещастieto на съвременния човек се заключава в това, че той е лишен от вътрешно единство в себе си. Той търси щастieto си вън от Първичната Причина, вън от себе си. Обаче по този начин щастие не може да се намери. Всяко нещо, което е вън от човека, вън от Първата Причина, представя сянка на нещата. Това, което е вътре в човека, представя същина на нещата. Хората тичат подир сенките, понеже те се виждат. Същината, реалността никой не може да види. Вие се гледате в огледало и казвате, чи се виждате. Това, което виждате в огледалото е вашата сянка, не сте самите вие. В огледалото виждате само външния си образ. ... Вие не виждате в огледалото своите възвишени мисли и благородни чувства, които всъщност представят човека.”

„Който иска да знае какво нещо е красотата, какво е живота, какво е светлината и какво любовта, той трябва да има готовност да изпълнява Волята Божия. Тази е задачата на учениците, които живеят в тази преходна стадия. Като изпълняват Волята Божия, те взимат участие в съграждане на новото общество, на новия свят. Те са зидари, строители на новото. В това отношение, всеки от вас трябва да разполага с новото знание, чрез което да послужи като мощен фактор за проявяването на Бога. Ако всички хора се съединят в едно цяло, те ще бъдат мощна сила, срещу която нищо не може да устои. За тази

цел от всички се иска абсолютна вяра, абсолютен вътрешен мир, в който всеки да съзнава себе си като част от великото Цяло.”

„Всички хора, които живеят само за себе си, те са деца на Каин, който уби брат си Авел. Те са каиновци. Добри хора са те, но пред нищо не се спират. Те са хора на крайната свобода, не признават друга воля, освен своята. Да им говориш за Божията Воля, това е чуждо за тях. Ще знаете, че сегашният свят, с всичката си слава и величие е създаден от Каин.”

„Всяко добро дело, направено от вас за вашия ближен, е изпълнение на Волята Божия. Бог помага чрез човек, който е готов да изпълни Неговата воля. Няма да се мине много време, друг някой ще изпълни нещо, от което пък той има нужда. Истинският човек е този, който всякога е готов да изпълни Волята Божия. Той работи за Бога, защото разбира, че Божият Дух работи във всички хора.”

Любовта като взаимопомощ, служене и единство в Цялото

В Божественото учение е дадено изобилно знание за Любовта, за Бога.

Това знание има да се изучава и разработва хилядолетия. То е закодирано, символично знание.

Не е възможно да изнесем в тази книга ценните бисери на това знание, макар че по-нататък ще изнасяме тематични материали.

Голямо благословение за хората е да живеят в този преходен период на изпитания и страдания, защото те могат взаимно да си помагат – да бъдат проводници на Божественото.

В Божестения свят, който е свят на изобилие и всеки има всичко в превъзходна степен, има много редки възможности да можеш да направиш добро. Какво добро ще направиш на едно преизобилно същество? То няма място, където да сложи твоето добро. Казано е, че един ангел има условия да направи добро на хиляда или две хиляди години веднъж. Той очаква този момент със свещен трепет.

Голямо е нещастieto на ангела, ако пропусне мига, в който да направи предвиденото от Провидението добро.

При благословените условия, в които живеят, хората не зачитат доброто.

По тази причина те не са проводници на великия божествен живот и техния застоял живот прилича на вмирисано, вонящо блато.

Божественият свят е финият, съвършен свят, в който няма абсолютно никакво съпротивление. По тази причина там нещата се реализират мигновено.

Задачата на напредналите синове на човечеството е, да снемат финия свят на Земята – в душите, умовете и сърцата на хората.

Тогава тази свръхпроводима среда на Любовта ще преобрази всички земни условия.

„Кой е пътят, който води към новото? – През мъчнотиите и страданията. Като ги преодолее, човек влиза вече в новия живот – живота на Любовта. Когато казваме, че хората трябва да си помагат, имаме предвид техните мъчноти. Какво прави селянинът, когато колата му се задръсти някъде? Той вика на помощ съседа си. Ако двамата не могат да я изтеглят, ще дойде трети, четвърти. Съберат ли се десет души, те могат да свършат и най-тежката работа. Казано е, че това, което един човек не може да направи, десет души могат лесно да го направят. Тогава виждате, че колата върви и без волове. Всички са опитали закона на взаимната помощ и могат да разчитат на него.”

„На света трябва сега една религия, която да съедини в себе си всички религии, но тази религия може да се добие само при едно условие – Любов към Бога. Любов обща, която да свърже всички хора в едно. ... това съзнание вече слиза отгоре, прониква в умовете на хората. И всички хора сега търсят един нов път за обединение; всички търсят този велик закон, който ще обедини хората, а той е Любовта.”

„Любовта образува обща връзка между всички същества. Първото нещо: щом тази Любов проникне в твоето съзнание, всички хора, всички души ще се обединят в теб и ти ще ги видиш като светлинки в съзнанието си, всички групирани в едно. Всички хора, един милиард и половина, могат да се съединят в една орехова черупка.”

„Досега, в пътя на безлюбието, частите се усъвършенствали. В пътя на Любовта те трябва да се съчетаят.”

„Ако съедините частите на Цялото, една по една, без Любов, нужни са наистина милиони години. Обаче, приложете ли Любовта, вие ще ги съедините в един момент. Когато Любовта действа, всички части се съединяват моментално и образуват Цялото.”

„В бъдеще ще дойде великата Любов, която ще работи за обединяването на всички души в едно цяло – служители на Бога.”

„Когато изчезнат всички сектанти и България ще изчезне. Това да знаят всички! Когато разгониха богомилите, България падна под турско робство цели 500 години. Едно време евреите разпнаха Христа, но какво ги постигна след това? – Две хиляди години робуваха. И Христос, който иде днес, казва на съвременния свят: „вложете Любовта в света и секти няма да има.” Щом вложите Любовта в света и сектантството ще изчезне. Вложете Любовта! Вложете светлината! Дайте изобилие! Отде се раждат кражбите? Отде се ражда разврата?”

„Любовта внася пълно единство в живота.

Това, което свързва умовете и сърцата на всички хора и прониква в целия космос, наричаме Любов.

Колкото по-правилни са отношенията на хората към Първичната Причина, толкова и обществата са по-добре организирани.”

„Бъдещата религия ще бъде религия на Любовта. Всички домове, общества, народи ще се побратимят, като едно семейство ще бъдат.

Да мислите, значи да обичате Бога. Да чувствате, значи да обичате ближния си, а пък да изпълнявате Волята Божия – значи да обичате себе си. ...

Като обичате Бога, ще усилите ума си. Като обичате ближния си, ще усилите сърцето си, и като обичате себе си, ще служите на Бога, ще изпълните Волята Божия, така ще подобрите живота си.”

„Кармата се ликвидира със закона на Любовта, а не с бягане.”

„Достатъчно е само за един момент Любовта да проникне в душата на човека, за да придобие просветление на ума, да дойде в хармония със съществата на цялата Земя, с целия космос.”

Сега в съвременното общество липсва един велик подтик, едно основно начало. И това начало е Любовта, в нейните нови прояви: обединение, взаимопомощ, служене.”

Служене на Бог

За да замени болестта със здраве, немотията с изобилие, нещастие с щастие, човек трябва да се научи да служи на Любовта, на доброто.

Болен си на легло, нямаш пет пари, нито с кой да си кажеш две сладки думи – изоставен си от всички.

Започни да даваш.

Как да давам?

Започни да работиш със сърцето и ума – да обичаш и да даваш.

Представи си, че имаш обширни, най-хубави градини, с цветя, зеленчуци, овошки; щайги, пълни с ароматни, налети плодове и зарзават.

Благодари на Господ, че е отворил ума ти за изобилието и започни мислено да раздаваш на бедни, гладни, забравени, които знаят да ценят. Раздавай на всички, които са способни да изпитват преданост и благодарност, за да се слави името Божие.

Обиколи в ума си всички приятели и познати, изпълни домовете им със светлина и любов, очисти и окъпи ги в струята на любовта си. Направи го и с най-лошите и омразни хора, да се трансформира и разтовари мисълта ти. Кажувай си: „Превъзходен си, Стояне! Превъзходна си, Марийке! Обичам те, Иване! Обичам те, Николинке!” и други подобни.

Ще видиш как в теб ще дойдат нови енергии, нови идеи, нови инициативи, нов дух на служене и ти ще започнеш да работиш и да постигаш здравето, изобилието и щастието за общо благо.

Това са първите стъпки към служенето на Бога, на Любовта.

„... любов и служене. Този е пътят, по който човек може да се освободи от противоречията и неразбирането в живота. ... Щом обикнеш Бога, в душата ти ще настане мир, а в сърцето ти – пълнота. Ще ходиш ли при това положение пред вратата на този и онзи, да искаш тяхната любов?”

Служенето на Бога подразбира прокарването в къщата ти канализация, през която ще тече изобилно прясна и чиста вода. Имаш ли канализация, ти можеш да си наливаш вода колкото искаш. Любовта и служенето носят изобилие в живота. Който носи любовта в себе си, той е богат. Дето мине, всички му отварят път, канят го, радват му се. Той носи щастие и за себе си и за окръжаващите. Не само хората се ползват от неговата любов, но и животните и растенията.”

„... ако сте готови да служите на Бога, Бог може да трансформира живота ви, най-нечистия живот ще трансформира моментално, ни помен да не остане. И вие ще заприличате на един скъпоценен камък.”

„В онова предание от Сенкевич какво се разказва за Христа и за апостол Петър? Апостол Петър бягал от Рим. Христос го среща, запитва го: „Къде отиваш, Петре?” Петър му отговорил: „Господи, отивам някъде навън да проповядвам.” Христос му казва: „Тогава аз ще отида в Рим, втори път да ме разпнат.” Петър веднага се досети и каза: „Господи, няма защо да се връщаш, аз ще се върна назад.” Колцина от вас като Петра бягате от Рим! Ами че вашият мъж е Рим, а вие бягате от него, като казвате: не искам този мъж, не искам неговите идеи, той е толкова долен, толкова гаден, той е непоправим. Възмущава се тя, бяга тя от Рим, но Христос я среща и я пита: „Къде отиваш, жено? – Отивам да търся своето щастие. Казва й Христос: „Аз ще отида при твоя мъж.” Велики герои изисква днес светът, и мъже и жени! Герои, не страхливци изисква светът! Светът изисква морални герои, а не герои на парите, не герои на силата. Изисква се геройство в онази непоколебима вяра, в онази непреодолима Любов вътре в човека.

И казвам: Велик закон е да служиш на Бога! Няма по-велико нещо в света от това да служиш на Бога! И питам: Ако ние си подадем ръце да служим на Бога,

няма ли да оправим света? – Ще го оправим. И ако ние се съединим помежду си, ако се съединим с небето, няма да има нищо невъзможно.

При сегашните условия на живота ние трябва да се съединим! Не говоря за това съединение, което прави пакости, но за онова съединение, което може да ни направи носители на великото, Божественото в света. Ние трябва да се съединим, и това съединение за в бъдеще ще даде още по-добри методи. ... Един ден ние можем да премахнем тези електрически жици, и това великото, Божественото ще преминава през нас като през жици. Ние ще бъдем възприематели и ще приемаме тази божествена енергия. Вие инскате да приемете божествената енергия, но готови ли сте за жертвата? Аз не говоря за тази обикновена жертва, която изисква юначество. Аз говоря за жертва, в която никога да не се колебаете и съмнявате в Бога. Смели и решителни да бъдете!”

„Човек трябва да слезе между хората, да работи с тях и за тях, като съзнава, че всички души са едно и също нещо, понеже всички души са излезли от Бога. Привилегия е за човека да има общение с една душа, или с растение, с животно, с водата, с въздуха, с вятъра, с камъните и т..н. Защо? Понеже всичко е създадено от Бога.”

„Пожертвал ли си нещо за Христа? Пожертвай всичко за Него и като войн застани на краката си и иди да помагаш на братята си. Само така може да се наречете истински християни. Докато мъже и жени, синове и дъщери, деца и родители спорят, кой от тях е по-прав, това не е истинско християнство.”

„... страданията на съвременните хора се дължат на факта, че те живеят в греха, в безверието. Когато повярват в Бога и Го поставят за основа на своя живот, те ще имат помощта на всички добри, разумни хора. Законът е такъв. Щом в душата на човека прониква любов, всички хора ще изявят любовта си към Бога. Затова от човека се изисква жъртва, готовност за служене.”

„Иде час, когато истинските поклонници ще се покланят в Дух и Истина, а няма да се покланят нито в Йерусалим, нито в Самария.” ... Йерусалим, това са всички съвременни религии. Самария, това е светът на науките и изкуствата, а само в Дух и Истина ще се молят навсякъде. Всеки човек ще бъде свободен да се покланя на Бога тъй, както намира за добре, и неговото поклонение да бъде благословение за другите хора. Не казвам, че трябва да излезете из църквите и те да се разрушат, а казвам: на онези, които са в деветия месец непременно трябва да се отреже пъпа. За другите пък, които са на 2,3,4,5,7,8 месеца, т.е., които още не са се родили – да си стоят в църквата. Всичко трябва да бъде разумно.”

„Човек с пробудено космическо съзнание надраства личния живот. Той не живее вече за себе си, нито за обществото, нито за народа, нито за човечеството, а за Цялото, за Бога! Новият човек надраства всички рамки, които ограничават Божественото Начало в него. Служенето на Цялото, на Бога

включва в себе си благото и на индивида, и на обществото, на народа, на човечеството и на всички.”

„Свръхсъзнание има онзи, който служи на Цялото.”

„Животът се осмисля, когато човек минава от великото голямо към великото малко. Това значи: човек може да изрази своя стремеж към служене на великото голямо, само когато работи и служи на великото малко. Великият е създал света чрез малки работи. Той е започнал чрез малките величини и постепенно е вървял към големите. Хората постъпват обратно: започват с големи величини и завършват с малки.”

„Бог изисква от нас служители. Вие заставяте хората да ви служат със стражари, с камшик, а Бог изисква от нас служене с Любов, с онази вътрешна преданост, без никакъв ропот. От такива работници се нуждае Той! Не че Бог сам не може да оправи света, но Той опитва нашите умове, ние какво можем да направим. Той сам може да оправи света, но иска и ние да вземем участие в делото Му, за да палучим дял. И в посланието апостол Павел казва, че ние сме съработници с Бога. И в това е величието на Бога, че Той ни допуска да вземем дял в това велико дело. А какво по-велико дело от това, да опитаме Божията Любов?”

„Бъдете глухи за укорите и похвалите. Да съзнавате, че сте полезни, това е естествено положение, а за да сте полезни, трябва да работите. Аз искам да бъда полезен на другите по единствената причина да бъда в съгласие с Божия закон. Не да угаждам на хората. Основния въпрос е да бъда в съгласие с Божествения закон.”

„Казвам: Главната задача на съвременния човек е да разбере правилно двата закона – служене на Бога и на себе си и да ги приложи в живота си. Да служиш на Бога, означава да оставиш Божественото да минава през теб безпрепятствено. Като служиш на Бога, после ще служиш и на себе си, но искрено, чистосърдечно. Научи ли човек да служи добре на себе си, той ще може да служи и на ближните си, понеже те са част от него. Служене на Бога, на себе си и на ближния, това са три основни закона, които функционират едновременно. Първият закон представлява главата на живота, вторият – сърцето на живота, а третият – стомаха на живота. Ближните са стомахът, те управляват храносмилателната система; ние сме сърцето, а Бог е главата на Цялото. Съединени тези три принципа в едно, те вече придобиват дълбок смисъл в живота.”

„Чрез болестите вие изплащате задължения. Щом турите в себе си желанието да служите на Бога, Той плаща заради вас и вие така оздравявате.”

„Щом любиш, ти си готов да станеш слуга. Щом не любиш, ти ще искаш да станеш господар.”

„Сила се добива чрез служене на Бога, на Любовта. Който се е оттеглил от слугуване, не може да бъде ученик на Любовта, на Божественото учение.

Само онзи може да служи, който има знание и любов. В бъдеще учените, най-добрите хора ще станат слуги на човечеството.”

„Служенето на Бога е велика Божествена наука.”

„Турете си мисълта, да служите на Бога. Там е вашето спасение.”

„Човек трябва да облече дрехата на ума, на сърцето и на волята, да застане като войник, да чака заповедите на Онзи, Който го е изпратил на Земята.”

„Какво значи да мислиш за Господа? Да си схванал най-малкото желание на Господа и да свършиш работата вместо Него.”

„Бог не може да слезе, но Той се вселява в нас и като отидем да работим, Бог работи, навсякъде ходи и слугува на хората чрез нас.”

„Когато служиш на Бога, всичките ти нужди ще се задоволят, от какъвто и характер да са те. Щом служиш на Бога, животът ти ще се подобри.”

„В сегашния живот няма по-хубаво нещо от служенето. Всичко останало – четеш или пишеш нещо – се отнася до външния живот. Неразбраните неща също имат отношение към външния живот, а разбраните – към вътрешния живот, т.е. към основата на живота.”

„Апостол Павел казва, че сме удове на едно тяло, което е Христос. ... когато някой ангел реши да употреби твоята воля, ти ставаш мек, нежен.”

„В Писанието най-почетно място се дава на слугата. Когато Бог изпрати Своя възлюбен Син на Земята, даде Му най-почетната служба слуга на човечеството. За тази служба именно Христос мина през такива страдания, каквито никой досега не е минавал. Той беше подложен на поругания, обиди, оплювания, докато най-после Го разпнаха на кръст. При това положение Христос не можа даже да се оплаче, и се обърна към Бога с думите: „Отче, прости ги, те не знаят какво правят.” Христос научи нещо от страданията, разбра как трябва да се помага на хората.”

„Служенето на Бога е закон на даване. Не е въпрос да даваш от себе си, но като курна на някой извор или като чешма, през тебе непрестанно трябва да минава благото на извора, а ти ще го раздаваш на другите. Казвате: Какво ще излезе от това даване? Главната придобивка седи в това, че всеки, който пие от тази вода ще оживее.”

„Един ден, туй, което засега е невидимо, ще стане видимо. Новият порядък ще бъде порядък на братство, на кротост, на милосърдие. И няма нещо, което да

задържа вече новия порядък. Наближило е Царството Божие, при вратата е. Пригответе се да служите на Бога. Единствен Той заслужава да Му служим.”

„Душата носи в себе си Царството Божие

Какво представя идването на Царството Божие? – То е оня вечен и постоянен стремеж на душата, която излиза от Бога и отива на Земята да служи. Царството Божие иде на Земята и си отива, без да го владее някой.”

„Плодът на Любовта е идване Царството Божие на Земята.”

„Единственото нещо, което Бог изисква от нас, е да посветим сърцето си в служене. Само така Той ще ни помогне. Всички противоречия произтичат от човешкото сърце. В него се крие злото. Следователно, сърцето може да се поправи само тогава, когато се посвети в служене на Бога. Без Любов, то никога не може да се поправи. Любовта е единствено нещо за сърцето много естествено. Как ще поливаш градината си без вода? Как ще се развиват растенията без вода? В човешкото сърце нищо не може да расте без Любов.”

„Да се обичат хората, това значи да направят помежду си мост. Мислите ли, че тогава работите им ще се оправят? Ако двете страни са неприятелски настроени, по-добре да няма мост помежду им. Те постоянно ще се карат. Ако са приятелски настроени, нека има мост между тях. Когато хората са готови да служат на Бога, нека има мост между тях; ако не са готови да служат на Бога, по-добре да няма мост помежду им.”

„Мнозина искат да служат на Бога, но не знаят как да постигнат това. Много просто. Започнете да служите на обикновеното в живота и постепенно вървете към необикновеното.”

„Служене се иска от сегашните хора – служене по любов. Каквото давате, давайте го със съзнание, че принадлежи на Бога, а не на вас. Ако имате пари, те не са ваши. Единственото ваше нещо е Любовта, която се излива от сърцето ви. Всичко останало принадлежи на Бога. Когато предложите на някого да хапне заедно с вас на вашата трапеза, радвайте се, че яде сладко. Не се страхувайте, че ще яде много. Давайте всичко с Любов, да се благослови даването ви.”

„Днес Бог изисква от всички хора да Му служат, да бъдат проводници на Неговата Любов. Защо е нужно да служи човек на Бога? – Защото само по този начин той ще изучи законите на Любовта. Без Любов няма живот, няма щастие, няма здраве.”

„... във вселената между разните материи и сили, които действат в нея има разлика. Тогава ние разграничаваме истинския живот по следното качество: в него има работа, която се отнася към реалното, към неизменното в света. То е

служенето на Бога. То е онова, в което няма абсолютно никакво користолюбие. Аз трябва да служа на Бога не за заплата, не за похвала.”

„Вие ще кажете: на Петра дали ключовете. Не, само у онзи са ключовете на рая, който има Любовта. На всеки едного от вас Господ може да даде ключовете на рая, стига да имате Любов, стига напълно да сте отдали в служене на Бога своя ум, своето сърце и своята воля. Всеки такъв човек ще има ключовете на земята и на небето.”

Божественото в човека

Себе си

Един от аспектите на упражнението „Пробуждане” е, да разкрие и проправи пътя на истинския човек – душата.

От гледището на Божествения свят, човек е растение.

Финият свят влага своето естество в семката, която насажда във физическия свят, изпраща ѝ светлина, топлина, влага, вятър, за да привлече и раздвижи силите и соковете в нея.

В резултат на това изниква, расте, цъфва и дава плод съществото, наречено „човек”. Такъв е развоят на енергийното и идейно естество на човешкия живот.

Човешката душа днес е достигнала до състояние на пъпка (прибраните в дланта пръсти), в която са вложени есенциалните сили на финия свят – Духа.

Сега предстои тази пъпка да се разпукне, разтвори и разнесе аромата си в цялата вселена.

Разцъфването на човешката душа е съзнателен процес, съзнателна вътрешна работа, към която трябва да се насочи цялото внимание на съвременното човечество.

„На пъпката се дава известна сила, а в цвета тая сила се изразходва. *Цветът е говор. Като цъфне едно растение, то говори. Мирисът е говор на растението.* Има растения, които говорят по-хубаво. Тяхното ухание е по-приятно, по-сладко. Ние мислим, че уханието е нещо безсъдържателно. То е цяла поезия, подобна на стихотворенията на един поет. За един математик, една математическа формула има съдържание. А за обикновения човек, тя няма съдържание.”

Прибирането в „Пробуждане” е спускане в същината, в есенцията, а отварянето е говорът на тези сили, на тази най-фина есенция от душата и Духа.

„Преди да се стремиш към благоденствието на цялото човечество, запитай се, ти имаш ли благоденствие. Щом свършиш работата, която ти е дадена, Цялото

ще благоденства. Ако първо ти не свършиш работата, и Цялото няма да благоденства.”

„Тялото на човека представя къща, в която той прекарва целия си живот. ... Всеки ден къщата на човека трябва да се чисти, да се мие, да се нарежда – да бъде в пълна изправност. Тази е една от близките задачи на всеки човек.

Мнозина пренебрегват тази най-близка и най-важна задача и се интересуват от големи въпроси, както например какъв ще бъде светът след хиляда години. Този въпрос не трябва да ви интересува, той се отнася до Онзи, Който е създал света. ... Други пък се интересуват, като заминат в другия свят, къде ще бъдат: в Царството Божие или ще останат пак на Земята. И това не е тяхна работа. Работата, която човек всеки ден трябва да върши е по-важна от всички останали въпроси.

Човек трябва да се спира на ценното в живота си и да се стреми да го реализира.

Следователно, и когато мислите, и когато чувствате, и когато действате, всякога избирайте най-ценното, най-същественото, т.е. онова, което е пряка ваша работа, което има право отношение към вас, което е най-близко за реализиране.”

„Преди всичко човек трябва да бъде красив, да ти е приятно да го гледаш. Като погледнеш очите му, да виждаш дълбочина в тях – цялото небе, всички звезди да се оглеждат там. Като погледнеш устата му, да предвкушаваш разумното слово, което излиза от нея. Като погледнеш ухото му, да те пренася в свят на музика и хармония, да виждаш в него човека на възвишената мъдрост и знание. Това ухо трябва да схваща и най-тихите нашепвания и да ги разбира. Красивият човек трябва да има още силна и възпитана воля.”

Процесите на „прибиране” и „отваряне” в живота на човека не са механични. Те са свещено тайнство на живота, в което се изфинват силите, сетивата, способностите и проявленията на неговото естество.

Първото задължение на човека е да изфини своето естество, за да има връзка с финия свят и неговото вътрешно ръководство.

„Правилните отношения към Бога, обществото, отделния човек и себе си раждат красотата.”

Красотата е фина величина и е резултат от съзнателния процес на изфинване и висше вътрешно организиране в човека.

„Да работим върху носа си, да го моделираме. Това е отлична работа за всекиго. Бъдещето на човека зависи от самия него: от очите, устата и ушите му. Като изправите малките недостатъци по тях, всичко останало ще дойде само.”

„Природата щедро дарява красивите и морални хора. На грозните и немарливи затваря вратите си.

Задачата на ученика е да бъде красив, т.е. морален – Божественото в него да взема връх над човешкото.

Силата на човека седи в красотата му. Човек е силен дотолкова, доколкото е красив. Само красивите хора носят щастието в света.”

„Работете върху себе си съзнателно, да подобрите своите форми и черти на лицето, на главата, на ръцете, да извадете красив образ, т.е. да се усъвършенствате.”

„Като работи върху умствените си способности, след време човек може да измени неправилностите на лицето, на главата, на ръката си, да създаде от себе си правилен тип във всяко отношение.”

Днес най-важната задача на напредналите представители на човешката раса е да създадат от себе си нови типове, представители на новата култура, на новите отношения и проявления в обществото, олицетворени от човека на новата раса на светлината и любовта.

Този човек, именно, ще донесе новия свят, новото общество, новия начин на мислене, чувстване и постъпване.

„Какво трябва да правим, за да развием съзнанието си? Дръжте в ума си красиви и възвишени образи и старайте се да им подражавате. Ако си музикант, дръж в ума си някой велик виртуоз, като идеал, към който да се стремиш.”

„За възпитанието на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля са необходими красиви, хармонични образи. Всеки човек трябва да има добро мнение за другите, защото в това именно се крият хубавите образи, а тези образи дават стимул към дейност към доброто и великото в света.”

„Радвайте се, когато красотата изнася погрешките ви. Само така можете да изправите своя външен и вътрешен живот.”

„Казано е в Писанието: „Две жени ще бъдат на нивата; едната ще се вземе, другата ще остане.” Какво означава този стих? – Бащата има две дъщери: едната е красива, другата - грозна. Като дойде жених, красивата ще вземе, а грозната ще остави в къщи. На същото основание казвам: Когато има трудни, мъчно разрешими въпроси, викат или гениалния или светията, или Учителя. Дойде ли до груби, физически работи, дете е нужна груба сила, там викат обикновения или талантливия.”

„Като изучавате красивите линии и движения, вие се свързвате с духовния свят, с мисълта и чувствата на духовните същества.”

„Съвършеният човек и като мисли, и като чувства е повече в мълчание. Каквито противоречия и мъчнотии среща на пътя си, той не се оплаква, не се гневи, мълчаливо се справя с тях. Той знае, че красивите и велики неща се извършват тайно, в мълчание. Не е лесно да видиш красотата. Който иска да я види, трябва скъпо да плати.”

„Най-важното, как да орем и обработваме себе си, този въпрос е изоставен.”

„На всеки човек е даден къс земя, неговото тяло, която трябва да обработва.”

„Човек сам кове съдабата си. Не се оплаквай от живота си, нито от света, в който живееш. Светът, от който се оплакваш е твой свят, от тебе създаден.”

„На какво разчита житното зърно? – На силата, която е вложена в него. На същото трябва да разчитате и вие. Силата, която е вложена във вас е реалното в живота. Разчитате ли на неща, които са вън от вас, това значи, че уповавате на сенките.”

„Човек, като превъзпита себе си, т.е. егото, всичко около него спонтанно става възпитано.”

„Само съвършената, божествена реалност в нас, може да ни освободи от слабостите ни.”

„Прилагайте глагола „мога” и „будя”. Събуждайте доброто в себе си. Събудете Христа в себе си, в своята къща.”

„Който обича себе си, обича и другите.”

„Човек е по-силен от условията, защото ги е създал.”

„Пред смелия и безстрашен човек, и най-свирепите и жестоки животни отстъпват. Те чувстват силата му и се страхуват от него.”

„Щом не ви върви нещо в живота, променете името си няколко пъти, докато ви провърви. Променете името си вътрешно, само вие да го знаете.”

„Последният изпит на ученика е да бъде изоставен от всички. Ако уповава на Бога, ще издържи изпита си.”

„Имайте вяра във Великия, в Неговата Любов. Знайте, че не воювате вие, а Бог, който е във вас.”

„Като вярваш, че Господ е в теб, всички те обикват и тогава се разхубавяваш.”

„Оня свят, за който говорите е Божествения свят – той е светлина. Духовният свят е топлина, а физическият свят е сила. Тия три свята съществуват и в човека: главата е Божественият свят, дробовете и сърцето са ангелският свят, а стомахът – физическият свят. ... Щастието на човека се крие в светлината, в

топлината и в силата. Щастието на човека се крие във въздуха, във водата и в хляба. Ако не разбере тия неща, той не може нищо друго да разбере.”

„Физическият свят борави с формите, духовният – със съдържанието им, а умственият – с техния смисъл.”

„Истината е свързана с материалния свят, Мъдростта е свързана с духовния свят, с дробовете, а Любовта е свързана с човешката мисъл.”

„Човек се захранва и активизира чрез светлина, топлина и сила, чрез Мъдрост, Любов и Истина.”

„От слабостта на волята произтича обезсърчаването.

От слабостта на ума произтича обезверяването,

А от слабостта на сърцето произтича безлюбието.”

„Стани господар на своите низши мисли и чувства. Който е господар на себе си е в хармония с всички хора.”

„Дето умът, сърцето и душата на човека са добре развити, там вече може да се говори за висше съзнание, за причинен свят.”

„Не търсете Бога и възможностите за реализиране на вашите желаниа отвън, но възложете упованието си на вашия ум, на вашето сърце, на вашата душа и на вашия дух, които работят според законите на възвишения свят.”

„Вярвайте, че има кой да ви обича. Не един, а трима ви обичат: единият е от най-добрите, вторият е от най-умните, а третият е от най-силните. Това да бъде вашето верую. И тогава, където и да сте, казвайте си: Понеже трима ме обичат – най-добрият, най-умният и най-силният и аз искам да бъда като тях.”

„За да излезете от ограниченията, трябва да влезете в духовния свят, да си послужите с методите, с които там се работи. Приложите ли тези методи, вие постепенно ще се освободите и ще влезете в Божествения свят. ... Човек трябва да започне с онова, което му е дадено и постепенно да отива към неznайното.”

„Грозният трябва да стане красив; красивият трябва да стане добър. Добрият трябва да стане справедлив, а справедливият – разумен. Това са степени, които човек минава в развитието си.”

„Като знаете, че мислите, чувствата и постъпките представят външния и вътрешния живот на човека, трябва да бъдете внимателни, да не допускате нечисти, дисхармонични мисли и чувства в себе си. Всяка дисхармония нарушава вътрешния мир на човека. Има музиканти, които не допускат нито един фалшив или нечист тон до ухото си.”

„Ангелите живеят във вас като съвест и хроникират всяка ваша стъпка.”

„Присъствието на Бога в човека или посещението Му се придружава със следното: Човек става извънредно внимателен и предупредителен към всичко. Ако види на пътя малко камъче, ще му се зарадва; ако види едно цветенце, ще го полее; ако види една мравка, път ще й стори да мине. Щом Бог не е в него, той не е внимателен, минава покрай треви, насекоми и всичко тъпче, не вижда къде върви. Бъдете всякога внимателни, защото не знаете, кой момент Бог ще ви посети.”

„Няма по-голямо благо за човека от това, да вижда Божественото в себе си и в своя ближен. Цялата природа се отваря пред него. Приятно е да те погледне човек, който вижда Божественото и мисли за Него. Тоя човек е на ваше разположение и готов на всякаква услуга. Той започва от малкото и постепенно върви към голямото.”

Истина

Това, което Божият Дух е вложил в човека е Истината.

Лъжата е присадка на тъмните сили, която пречи на човека да вижда светлината и виделината на реалността и да преживява присъствието на Бога.

Истината е Синът, Духът, същественото, ръководното в душата на човека, от което тъмните сили са го откъснали.

Космичната вълна на Любовта, която опалва вече нашата система, пробужда в човешките души тази разумна ядка на Истината, това съзнание на Сина, това ново разбиране, което ще го освободи и вдъхнови за една небивала, невъобразима култура – култура на Синовете Божии.

„Възлюбил си Истината в човека.”

„Съединят ли се Любовта и Мъдростта, ражда се Истината.”

„Няма па-голяма красота в света от Истината. Първичната Причина е вечна красота в света.”

„Истината съдържа силата, творческата мощ, двигателя, който реализира нещата. Божественият стремеж за действие идва от Истината.

Любовта, красотата и истината са едно и също нещо в един висок свят. Бог е красота. Той е единственият източник на красота. Всяко нещо е красиво, доколкото в него има отблясък на божественото.

Колкото идваме по-близо до Бога, ставаме по-красиви. Когато имате вдъхновение, ставате красиви, изразявате красотата на Великия. Няма по-голяма красота от Истината. За да се освободим от смъртта и от всички ограничения, трябва да се стремим към Истината.

„Присъствието на Бога в човека или посещението Му се придружава със следното: Човек става извънредно внимателен и предупредителен към всичко. Ако види на пътя малко камъче, ще му се зарадва; ако види едно цветенце, ще го полее; ако види една мравка, път ще ѝ стори да мине. Щом Бог не е в него, той не е внимателен, минава покрай треви, насекоми и всичко тъпче, не вижда къде върви. Бъдете всякога внимателни, защото не знаете, кой момент Бог ще ви посети.”

„Няма по-голямо благо за човека от това, да вижда Божественото в себе си и в своя ближен. Цялата природа се отваря пред него. Приятно е да те погледне човек, който вижда Божественото и мисли за Него. Тоя човек е на ваше разположение и готов на всякаква услуга. Той започва от малкото и постепенно върви към голямото.”

Познаването на Истината е движение от временното към вечното, за да се разбере неизменната същина.

Първата крачка към любовта е : Никаква лъжа!

При всяка лъжа, човек скъсва връзката си с Божествения свят. Тогава Любовта не може да се прояви чрез него. Лъжата причинява израждане на човека.

Който не може да възприеме Истината е роб на условията.”

„Същественото в живота е Истината. Винаги Истината.”

„Бог е чистота, истина. Щом излъжеш, далеч си от Бога.”

„А в Бялото Братство всички грехове се прощават и то моментално или не, но лъжата никога не се прощава. Туй да го знаете – Съзнателната лъжа никога не се прощава!”

„Адам и Ева бяха изпъдени заради лъжата – да робуват, докато се обърнат към Истината.”

„Материалното е подражание на Истината, която е нематериална.”

„Когато намериш Истината, ще дойде спокойствието.”

„Първото нещо е послушанието.

Христос дойде да ни подготви, за да можем в нужния момент без страх да открием булото на Истината.”

„Четете всичко, но доброто дръжте и прилагайте. Всичко опитвайте, стига да намерите Истината. Търсете навсякъде скъпоценния камък и като го намерите, използвайте го!”

„Трябва да носим Истината в себе си. Тя трансформира енергиите на Любовта. Да намериш Истината, това значи да не остаряваш и да не умираш. Истината прави човека безсмъртен; тя го освобождава от преходните състояния. Тайната на подмладяването се крие в Истината. Тя внася широта и простор в човешката душа.”

„Само ония души си служат с Истината, които се обичат.”

„Обичай, за да проявиш Истината. Истината има отношение към волята, към действието. Докосването до Любовта е докосване до Истината.”

„Когато казвате, че един човек ви обича за красотата, това е вярно, защото тя е израз на Истината.”

„Мария е небето, а Марта – земята. На земята се вдига много шум, но прогресът е на небето – в Божия мир.

Бог е създал Мария и Марта – Небето и Земята – двата полюса на човешката душа.

Когато искаме да следваме Божествената Истина, трябва да се вдълбочим в душата си. Така ще разберем живота и неговия дълбок смисъл. В нас се раждат ред способности, виждаме, че има други същества, по-велики от нас, които творят.

Христос казва: „Внесете богатството си горе.” Горе, това е истинския смисъл на живота.”

„Мисли за Истината, за положителното в нещата.”

„Виделината, която имаме, произтича от светлината на Истината. Любовта иде отгоре, от Истината. Красотата също е израз на Истината.”

„Любовта всякога има стремеж към Истината. Истината е обект на Любовта. Без Истината като обект Любовта не може да се прояви.

Красотата също е израз на Истината. Каквото е красотата по отношение на човека, такова е Истината по отношение на Божествения свят. Истината е неговата светлина.”

„Казват, че Истината е отвличена. Не, Истината е реалното, което стои в основата на нашия живот.

Тя е един свят на неописуема красота, който си има свои краски, тонове, музика. Тя е свят, който съществува и ще съществува винаги.

В този свят нещата са строго, математически определени., няма нищо непредвидено, нищо случайно.”

„Истината е жива величина, затова, където влезе, тя осмисля и одухотворява нещата. Искате ли да бъдете красиви, умни, щастливи, да ви обичат хората, приложете Истината в живота си.”

„Как може човек да се освободи? – Като намери Истината. Истината се заключава в красивото, в благородното, във възвишеното. Истински благороден и възвишен човек е този, който живее в закона на жертвата. Който живее в закона на жертвата, той придобива живота; който живее в егоизма, той придобива смъртта.”

„Безсмъртието е закон на равновесие, а смъртта – изгубване на равновесието. Безсмъртието съдържа съединение, хармония, смъртта – разединение, несъгласие, дисхармония.”

„Истината създава най-големите противоречия в света, но затова пък и освобождава човека от всички заблуждения; човешкото пък само маже и глади отгоре сърцето и ума на човека, с което все повече и все повече го заробва.”

„Каквото и да ви се случи, кажете си: аз зная, че това е велик изпит, който непременно трябва да издържа. От изпитанията вие ще се учите, ще се калявате. Само така ще можете да изработите характер в себе си.”

„Истина и факт са две различни неща. ... Истината не се занимава с взимания и давания, с речено – казано, с дребни неща. Това са факти в живота.

Истината освобождава човека и внася живот в него. Да изгубиш Истината, това значи животът ти да потъмнее. И тъй, Истината има отношение към светлината. Да живееш в света на Истината, това значи да различаваш нещата по форма, съдържание и смисъл.

Мнозина питат: Защо идат страданията? Защото живеете в тъмнина. Знанието, придобито в тъмнина, не е истинско.”

„Истината всякога носи свобода.”

„Истината ще ви направи свободни.”

Свобода

„В съвременния живот под думата „свобода” се разбира светлина. Тъмнината внася неяснота и ни затруднява, а светлината внася яснота и ни освобождава

„Не прави това на другите, което не искаш да ти правят.” – Това е определение за свобода. Трябва да говоря и върша това, което дава свобода на другите. Който одумва другите, и той няма свобода и на другите не дава.”

„Необикновеното освобождава.”

„Свободата е в това, да намериш своя център в себе си.”

„Новото учение е да имаш и да даваш свобода.“

„Условие за свободата е Духът. „Син Божий ще ви освободи.“ Синът и Духът са едно и също нещо. Синът е проява на Бащата и Майката.“

„Дето е Духът Господен, там е свобода. Без свобода Любовта не може да се прояви.“

„Не е религия онова, което връзва човека и ограничава свободата му.“

„Истината е наука за обществения живот. Истината прави хората свободни.“

„Всички, които търсят свободата, която осмисля живота и която съвременните философи наричат висше съзнание, а политическите хора – гражданство, са разумни хора.“

Духът присъства в нас, ако сме разумни, ако мислите, желанията и действията ни са свободни и където влезем, носим благодат.“

„Едно е важно, да приложим свободата на Духа. Когато Духът дойде, Той ще произведе светлина в ума и топлина в сърцето. Този е признакът.“

Нещастията и страданията идват, защото не слушаме Духа – нашия Учител.“

Душа

Истината произтича от Божия Дух, но се проявява от душата – истинското естество на съвременния човек.

„Думата „душа“ произлиза от дишане и означава работа. Думата „любов“ или зазоряване в живота, означава внасяне на нещо ново в човешкото съзнание – каква роля като човек, като елемент в живота можете да изпълните.“

„Душата е, която Бог направи по образ и подобие свое. Тя е обективната страна на Бога. В нея живеем и съществуваме.“

„Земята е училище за реалното – индивидуалната човешка душа.“

„Истинското знание е вложено в човешката душа. Ще кажете: Как ще дойде това знание? – Чрез чистотата. Ако човек е чист, и знанието ще дойде.“

„Първоначално умът и сърцето са средства на душата за придобиване на живота. Това са подготвителни среди за достигане до Божествената среда – всемирното Божествено Съзнание, в което е потопена нашата душа. За да не се изложи на смърт, душата трябва да познава Бога, т.е. да има връзка със своята среда.“

„Колкото и да се бият хората, колкото и да воюват, ако Бог не се всели в тях, никаква свобода не могат да имат. Вън от Бога царува насилието, а в Бога – свободата. Дето царува злото, нещата не се разрешават правилно.“

Разреаването на въпросите се заключава във вселяването на Бога в човешката душа.”

„Стремете се към Любовта, защото от нея извира соковете, които хранят човешката душа.”

„Външният изглед не определя истинската природа на човека. Истинският човек се познава тогава, когато душата му се пробуди и започне да мисли за Господа.”

„Въгленът може да се превърне в диамант. На същото основание и човешката душа може да се превърне от въглен в диамант, т.е. да мине в най-високото си положение на свръхсъзнателен живот.”

„Човек трябва да събуди душата си, която след този акт започва да си припомня всичкото знание на Битието. За да събуди душата си, човек трябва да се вслушва и да внимава в гласа на Духа, който му говори отвътре. Слушането е външен процес, а вниманието вътрешен процес. Това се постига, когато човек пробуди спящите в себе си духовни сили.”

„Оставете всяка Божествена идея, всеки Божествен импулс на душата да се изяви така свободно, така естествено, че да предизвика у вас вътрешна радост, която никой не е в състояние да отнеме. Тази радост е резултат на това, че Бог живее в нас и ние изпитваме Неговата сила. Дойде ли човек до това положение, всички души ще бъдат във връзка помежду си. Всеки трябва да се свърже първо със своята душа – за тази цел той трябва да я търси постоянно, докато я намери.”

„Дом, построен на канара, не се разрушава. Канарата е душата. Ако има нещо реално в света, то това е душата.

Душата е чиста, невероятно красива, тя не може да се поквари, да се разруши, защото Бог живее в нея.”

„Обърнете се към вашата душа, да намерите онзи живот, който още не е бутнат и за който нищо не знаете. Обърнете се към себе си и започнете новия живот.”

„Познаването на Учителя е чисто духовен процес. Учителят не може да се яви на физическия свят като завършен акт. Затова отвътре става познаването на Учителя – в душата на ученика.”

„Животът на цялото общество е такъв, какъвто е животът на отделните индивиди. ... Като казвам българския народ, разбирам българите. Според техните взаимни мисли и чувства ще се определи тяхното политическо, духовно, културно и умствено отношение на бъдещия им живот. ... Ако всички българи обмисляха добре всяка своя постъпка, всяко свое действие, то щяха ли да ядат хляб с купони, захар с купони, щяха ли да воюват? ... Българските

държавници се интересуват от България дотолкова, доколкото са засегнати техните кесии. Това не са родолюбци, това са предатели, те играят ролята на Юда, съзнателно или несъзнателно, с пари или без пари. Казват: „Ние да имаме пари, ще намерим добри учители, добри работници. ... Предпочитам цял живот да посветя на един човек, който възприема това, което казвам, отколкото да работя с хиляди хора, които нищо не възприемат. Всеки, който започва една работа, трябва да работи с присърце, а не да ходят по десет пъти в къщата му да го викат да направи едно или друго.”

„Помнете: всяка душа носи големи богатства в себе си. Даже животно да влезе в дома ви – куче или котка, и то носи някакво благо за човека. Това хората го знаят, и като дойде например лястовичка и свие гнездото си под стряхата на къщата, домакините се радват. И за щъркела казват, че носи щастие. Кравата, конят и те носят щастие на човека. Слънчевият лъч е носител на голямо благо. И всеки лъч, излизащ от Бога носи голямо благословение за човека, той е жив.

Светлината е жива, разумна сила, която прониква в човека и го обновява. Казвате, че животът носи, радост, обнова. Не само животът, но и светлината и топлината носят радост и щастие. Не мисли, че някой човек ти носи нещастие. Не, всеки човек носи щастие, благо, както за себе си, така и за окръжаващите. Това твърди новото учение.”

„Който познава себе си, той е господар на условията в живота. Той от нищо не се спъва. Докато външният свят ви спъва, вие не познавате себе си. Докато очаквате на другите да свършат работата ви, вие не можете да имате никакви отношения с невидимия свят.”

„Пред Бога една душа е нещо повече от цял народ. - Защо? – Защото, който не може да зачете една душа, т.е. Бога в себе си, нищо не може да направи.

Любовта на човека се определя от това, доколко той зачита душата си. Ако не зачитате Христа и Бога, как ще зачитате ближния си?”

„Какво ще стане с един или друг народ, това да не ви смущава. Душата е по-важна от народа. Един човек, който носи мир, благоденствие на хората, струва повече от цял народ, който носи скръб, страдание и разрушение за човечеството.”

„Следователно, всичко зависи от индивида. Под „Индивид” разбирам Божественото Начало в човека – неговата душа.

Индивидът, в който живее душата е единица – в нея се кроят всички условия и възможности за създаване на цялото човечество. Житното зърно крие в себе си условия за създаване на стоте житни зърна.”

„Не чакайте помощта да дойде отвън! Впрегнете се всички на работа! Всички хора, семейства, общества и народи очакват външна помощ, отгоре да им се помогне. Силата и благоденствието е в отделния човек.“

„Спасението е единствено в теб самия, не го очаквай отвън.“

„Съществената придобивка е любовта. Всичко друго не касае човешката душа.“

„В душата се крие алхимическият камък за подмладяване; там е силата за лекуване.“

„Ако в твоята душа няма любов, всичко, каквото направиш отвън, нищо не струва.“

„За да засегне божественият живот душата ни, трябва да имаме мир.“

„Човек трябва да внесе светлина, топлина и свобода в душата си, за да се свърже с висшите същества.“

„В изгрева на Слънцето ученикът вижда духовния изгрев, изгрева на душата.“

„В онзи свят ще се познавате като души, а не като мъже и жени.“

„Колкото разбираме вътрешния смисъл на нашата душа, толкова ще разбираме и другите същества около нас.“

„Когато една душа ви обича, тя е езеро, в което се окъпвате и очиствате.“

„Като имате една душа, която ви обича с цялото си естество, всички божествени блага ще идват чрез нея. Тя е канал от Божествения свят, от който идва благословение и изобилие.“

„За да не изпадаш в противоречия, ще обичаш душата на човека, която никога не се изменя. В това именно е красотата на душата, че любовта ѝ е вечна, неизменна. Достатъчно е само за момент да зърнете красотата на душата, за да не я забравите никога. Който е любил, за момент поне е видял красотата на душата. Няма човек, който като види душата, да не се влюби. Лошото за нас е там, че като я видим, тя веднага се скрива. Ходиш, плачеш, търсиш я, но не можеш да я намериш.“

Следователно, това, което човек търси и за което плаче е красивата човешка душа. ... Струва си човек да живее хиляди години на земята само за този момент – да зърне красивата душа, да се наслади на красотата на живота, да види с какво богатство разполага тя. Велик момент е да видиш своята красива душа! Целият свят ще те посети. Всички хора ще се трупат около тебе и те да вземат участие в твоята радост.“

„Изучавайте Христовото учение, като учение за човешката душа.“

„Христос донесе в света науката за душата, т.е. начина, по който хората могат да се приближат и познаят Бога.”

„Във всяко правило има скрита природна енергия, която засяга вашите души.”

„Под „душа” Христос разбира път, условие за движение на любовта. Дето има растене, всичко е в движение. То е условие за развиване на душата. Ето защо казваме, че движението е необходимо и в човешката, и в ангелската, и в Божествената любов. Понеже в любовта има движение, човек трябва да обича всички живи същества, които се изпречат на пътя му. Само така той дава възможност на Бога в себе си да се прояви. Това значи да чувстваш пулса на живота. Това значи да чувстваш величието и красотата на природата, както и могъществото на Твореца.”

„Ученикът не търси Христа отвън, но в душата си.”

„Ако очаквате идването на Спасителя, отворете душата си, там ще се роди Той.”

„Вие може да носите каквито щете дрехи и обувки, но мен ме интересуват умът ви, съзнанието ви, а най-много душата ви, присъствието на Христа в душата ви.”

„Под „душа” разбирам вдишване, а под „дух” издишване. Това са два процеса на разумния живот.”

„Дух свети” – думата „свет” означава душата, с която човек е свързан.”

„Душата, духът са мощното, великото, което не умира. Мощното, силното е Словото. То е видимо, облича се в плът, за да се организира.”

„Виделината на душата прави лицето светло, лъчезарно и привлича елементите за лъчистото, безсмъртно духовно тяло.”

„Когато обича, човек носи в душата си Божествената Сила като ценност, като монета.”

„Душата е цигулката на човека. Ако тя не се проявява, какво ще даде човек на света?”

„Защо страдат хората? – Защото не оценяват човешката душа. Христос дойде на Земята, да повдигне човешката душа, да я освободи и да каже, че в нея са вложени несметни богатства. Казват, че Христос дойде да спаси човешките души; да извади скритите богатства от тях и да покаже истинската им стойност. Когато греши, човек не оценява душата си. Тогава той слиза в ада, в света на мъчението. Като съзнаваш това, не търси щастието си отвън, в този или онзи човек, но го търси в себе си.

Под „себе си“ разбирам Бога в човека. Ако търсиш щастието си в Бога, в Божественото в себе си, ти си на прав път. Съзнай, че в теб са вложени несметни богатства, които трябва да цениш. Между Бога и твоята душа трябва да има вътрешна връзка. Като съзнаваш това, ти всякога ще Му благодариш. ... Благодарили ли сте на Господа за богатата и богатствата, които са ви дадени? Благодарили ли сте за вниманието на Бога към вас?”

„Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, ако не минат през душата на човека и не оставят нещо, не го ползват. Умът и сърцето са спомагателни средства на душата, а духът е нейният ръководител. – Какво представлява душата? – Никой не може да познае душата отвън. Следователно, колкото можете да познаете и разберете светлината отвън, толкова ще разберете и душата. За душата не може да се даде определен образ.”

„Душата е зачената в Любов, в Божествения Дух – семето в плода. Тя слиза надолу в почвата, за да получи импулс от противоречията. В мрак, налягане и гниене, в нея се събужда импулс за развитие. Като получи импулс от грубата материя, душата тръгва обратно към своя Източник, като му връща изобилен плод от добродетели и качества.

Физическият свят е опитно поле, дето се посаждат и обработват идеите. Плодовете им зависят от почвата и от начина на обработване на семената.”

„Когато Бог първоначално е създал света, всички души, които излезли от центъра на Битието и тръгнали по разни посоки като слънчеви лъчи, всяка от тях е понесла по нещо от този Божествен Център – разни дарби, чувства и пр. Няма две души еднакви в света.”

„Всяка душа се отличава с нещо специално, нещо особено за нея, а общото за всички души е това, че представляват среда на божествената любов, на божествената светлина. Особеното пък за всяка душа се състои в това, че като минава през нея божествената светлина, тя я пречупва по свой специален начин. Ще знаете, че всеки от вас пречупва божествената светлина по особен начин. Затова всички хора носят нещо хубаво и красиво в себе си. Ето защо, като се приближавате при някого, трябва да очаквате да възприемете Божественото от него. Всеки човек носи Божественото в себе си. Събудете Божественото в него и ще видите красотата на този човек.”

„Посещението на любовта – това е пробуждане. Пробуждането на човешката душа представлява запознаването ѝ с божествената любов.

Аз говоря за първия момент, когато любовта се проявява в душата на човека и го заставя да обикне всички хора, да ги почувства като братя и да каже: „Господи, благодаря Ти за първия лъч на Любовта, с който ме огря.”

„Когато любовта посети човека, той забравя себе си, престава да мисли за себе си, забравя всички недоразумения и скърби и мисли за великото в света, което обединява всички неща в едно цяло.“

„Душата е пъпка, която се стреми към разцъфване, разширение. Трябва винаги да стимулирате възходящото в себе си, което кара пъпката на нашата душа да разцъфва.“

„Раят е място на душите. Адът – място на бездушие.“

„Щом сте срещали душата, не може да не сте срещали светлината. Защо? Понеже светлината е дреха на душата.“

Всичи души идат от Слънцето. Душите слизат на Земята сутрин рано, с изгрева на слънцето. Всички са облечени в бели, светли дрехи. Значи, понятието за душата се слива с понятието за светлината. ... Плътта, материята, от която човек е направен, е тъмнина. Затова казваме, че сегашният човек, както е направен, е тъмнина.“

”Връзката между духовното и физическото ни естество е душата, която е полудуховна, полуматериална. Физическият свят е на форми, на проявления. Духовният свят е на сили, които създават тия форми. Душата представлява условията, които подготвят създаването на тези форми.“

„Великото в живота, това е пробуждането на човешката душа. Като символ, пробуждането на човешката душа представлява разпукване пъпките на цветята, разцъфтяване пъпките на растенията. От божествено гледище, душата може да се уподоби на пъпка, която очаква момента на своето разпукване. Пробуждането на човешката душа подразбира запознаването ѝ с Божията Любов. Само пробудената душа познава Бога. Само пробудената душа познава качествата на Божията Любов.“

Пробуждането на човешката душа подразбира освобождение на Божественото в човека от всички криви разбирания. То се придружава с възприемане на първия божествен лъч на топлината на любовта. Този лъч представлява подтик на душата към нов живот, който подтик се изразява в нейното разцъфтяване. На този подтик именно ангелите се радват. В него те виждат проява на Битието, проява на Божествения Дух. Този момент в живота на човека е начало на истинската радост, начало на пълна свобода.

Каквото са цветята за пчелите, такова нещо представят пробудените човешки души за ангелите. От тия души ангелите събират мед за своите кошери и се радват и на най-малките придобивки.

Когато настъпи момента на разцъфтяването на някоя душа, цялото небе се радва на това велико събитие и отправя погледа си към тази душа.

Радвайте се на своята пробудена душа. Радвайте се и на всички пробудени души, както цветята се радват, когато цъфтят.

Безбройни са краските на цветовете, с които човешките души се обличат. Никъде няма да срещнете две души облечени по един и същ начин – в еднакви форми и в еднакъв цвят.”

„Същината на човека се крие в душата му. Тя създава около себе си нов свят, толкова по-красив, колкото е по-пробудена. Едно дърво може да живее на земята толкова повече, колкото е по-самостоятелно, т.е. колкото по-добре може да се ползва от окръжаващата природа.”

Пробуждането на душата е божествен импулс, от който тя избликва, разширява се и отива да помага, да проявява доброто и Любовта. Това е пътят, по който Небето, Божественият свят слиза на Земята и се проявява.

„Вътрешната работа принадлежи изключително на душата.

Работата на всеки е да оправи себе си – да приспи злото и да даде път на доброто.”

„Ученикът трябва да се стреми към зазоряване на своята душа. Няма по-красив момент в живота на човека от зазоряването.”

„Не бойте се за тази малка колибка, но гледайте да бъдете чисти и свети, да пътувате с душата си в безкрая.”

„Тържествено идва душата да донесе новата култура.”

Божият Дух

„Бог наш е огън всепояждащ.”

Ако това велико Същество би дошло при съвременния човек, и той и земята моментално биха се стопили и изчезнали.

Както Слънцето изпраща своите слънчеви лъчи да повдигат кълновете на семената и оживяват съществата, така и Бог – великото Слънце на живота, изпраща Духа си да ни оживява, повдига и ръководи.

Божият Дух е цялата йерархия от съзнания и същества, завършили своето развитие, която крепи единството на Всемира и е отзивчива към възжеленията на съществата.

Той е великото, мощното – Учителят на душите.

„Мъдростта е страх Господен.”

Мъдрецът има само един страх – да не обиди с нещо и изгуби любимото Същество. Този страх го подтиква непрестанно да се стреми към съвършенство.

Това положение важи за всички напреднали души по всички пътеки.

И Дон Хуан, един от великите Учител на толтеките, казва:

„Треперя от страх само от едно – да не изгубя Духа.”

Без Духа и най-гениалният човек е нищо. Божият Дух е, Който дава цена на всички неща.

Духът стои далеч от нечистотата, лъжата и злото. Който иска да се приближи до Духа, трябва да се освободи от тези недостатъци.

Духът е нежен, деликатен, но възискателен.

Той може да направи човека велик и знатен, но изисква от него две неща – пълно отдаване и безупречност, съвършенство.

Исус Христос е съвършено проявление на Духа.

Думите Христос и Духът са синоними.

Днес Божият Дух се излива изобилно върху човечеството, за да го очисти, оживи и просветли.

Мощен е Духът.

Духът в евангелските текстове

„Духът прониква във всичко, дори и в дълбините Божи.” (1Кор 2: 10)

„Божието никой не знае, освен Божият Дух.” (1Кор 2: 11)

„Веднага след това Духът Го извежда в пустинята.” (Марка 1: 12)

„И върна се Исус със силата на Духа в Галилея и пръсна се мълва за Него по цялата околност.” (Лука 4: 14)

„Роденото от плътта плът е, а родено от Духа е Дух. Вятърът духа, дето иска и гласа му чуваш, но не знаеш отде иде и наде отива; тъй бива с всекиго, роден от Духа.”

(Йоан 3: 6, 8)

„ вие сте от долните, Аз съм от горните; вие сте от тоя свят. Аз не съм от тоя свят.”

(Йоан 8: 23)

„Известявам ви, братя, че Евангелието, което аз благовестих, не е човешко, защото и аз нито го приех, нито го научих от човек, а чрез откровение Исус Христово.” (Гал 1: 11-12)

„буквата убива, а Духът животвори.” (2Кор 3: 6)

„ако коренът е свет, свети са и клоните.

Ако пък се хвалиш, знай, че ти не държиш корена, а коренът държи тебе.”

(Римл 11: 16, 18)

„А Мариам рече на Ангела: Как ще бъде това, когато аз мъж не познавам? Ангелът ѝ отговори и рече: Дух Светий ще слезе върху ти, и силата на Всевишния ще те осени; затова и Светото, Което ще се роди от тебе ще се нарече Син Божий.” (Лука 1: 34-35)

„Защото никога по човешка воля не е изречено пророчество, но от Дух Светий просветлени са говорили светите Божии човеци.” (2Петър 1: 21)

„Ала ние приехме не духа на тоя свят, а Духа, Който иде от Бога.” (1Кор 2: 12)

„Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън.” (Лука 3: 16)

„ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри деяния на чедата си, колко повече Отец Небесний ще даде Дух Светий на ония, които Му искат.” (Лука 11: 13)

„Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода.

Това каза за Духа, Когото щяха да приемат вярващите в Него; защото Дух Светий още не бе даден, понеже Исус още не бе прославен.” (Йоана 7: 38-39)

„Когато настана ден петдесетница, те всички в единомислие бяха заедно.

И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха.

И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха и се спряха по един на всекиго от тях.

И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят.” (Деяния 2: 1-4)

Учителят за Духа

„Душата търси Реалността, т.е. Духа.”

„Седалището на Духа във вас е една празнина между веждите, то е мястото на безмълвието.”

„Под думата Дух се разбира разумното.”

„Бог е Дух” – Да произнесете думите „Бог е Дух” с дълбочина, с пълно съзнание, това значи да възприемете Божиите мисли. Какво повече може да желаете?”

„Когато мислите на човека са чисти, хармонични и красиви, Духът Божий слиза в човека да работи. Само така човек се повдига и влиза в общение с Бога.”

„който обича Бога, може да стане проводник на Неговия Дух и да се освободи. Така той става господар на условията.”

„И за в бъдеще, ние имаме нужда да заработи в нас Великият Свет Божий Дух, Който разбира всички закони, които Бог е поставил. Тогава всичко ще върви в ред и порядък. Само така във вас ще може да се внесе новото и да почувствате всички едно вътрешно съвземане и преминаване от временния живот на смъртта към вечния живот на безсмъртието.”

„Пробуждането е приемане на Духа – Божественото Съзнание, пълно с благодет. Това е влизане в Бога – съвършената среда, обитавана от пробудените души.”

„Влезте в духовния, безличния живот, който осмисля нещата и изправя кривите страни на човешкия живот.”

„Както кръвта внася живот, така и Духът е субстанцията, която преобразява живота ни външно и вътрешно. Сегашната култура е на плътта, а бъдещата култура е на Духа.”

„За да впрегнеш злото на работа, Духът трябва да бъде в теб, да бъдеш силен и мощен.”

„Първо трябва да си приготвим материал, за да дойде Духът, да ни вдъхнови, да има какво да работи, а ние да учим.”

„Духът е първичната материя, която носи живот чист, неопетнен. С една сто милионна част от милиграма от тази материя можеш да правиш чудеса. Човек губи живота си, защото не спазва законите на тази първична материя.”

„Духът е носител на щастие, знания, богатство, дарби, таланти, интелигентност.”

„Благата на земния живот зависят от благата на духовния. Щом си свързан с Духа, и си без отрицателни качества, постигаш всичко.”

„Благото, богатството произтича от Божествения порядък, от Духа, Който носи новото в света. Дръжте се в Христовия Дух.”

„Щом е духовно богат, човек не търси материално богатство.”

„Духът е реалното, на което дължим всичко. Търсете Духа във всяка велика проява и разчитайте на Неговата помощ. Мощен е Духът – дето влезе, всичко преобразява.

Вдълбочете се в себе си, за да приемете Духа, да Го носите в цялото човечество. Дето влезете с Духа, ще ви приемат с радост.”

„Приемайте нещата направо от техния източник, от автора им. ... Ако Духът, Който е живял в Христа, не ви предаде своята мисъл, никога не можете да разберете свещените книги. Духът се проявява и чрез пророците и чрез Христа, но продължава да се проявява и до днес.”

„Външното създава времето, а вътрешното – безвремието. Ако нямаше време, нямаше да има зло.

Светият човек се грижи за вътрешното, а не за външното; той отхвърля външното, а избира вътрешното. ... Който е пренесъл съзнанието на живота си в своето духовно „аз”, той не може да изпита зло ни в живота, ни в смъртта.

Не трябва да се мисли и казва: аз живея. Трябва да се мисли и казва: не аз живея, а Духът Божи живее в мене. Това, което наричаме себе си е само отворстие, не прилично на други отворстия, чрез което живее този Дух.

Ако хората разбираха, че живеят не един свой живот, а общ, на всички, щяха да знаят, че като правят добро на другите, правят го на себе си.”

„От съприкосновението на положителната слънчева енергия и отрицателната земна енергия се произвежда живота на Земята. Този посредник, който съединява и трансформира тези две енергии, е наречен от учените етер. Той прониква пространството и цялата Земя. Окултистите го наричат животворна плазма; мистиците го наричат дух.”

„Както Земята се оплодотворява от Слънцето, така и мозъкът се оплодотворява от Духа, който произвежда мисли в мозъка.

Всяко същество, според своята мисъл създава своя организъм, своето тяло. Сегашният ни организъм е плод на нашата мисъл.”

„Ние изпадаме в противоречия поради тъмнината. Затова Господ ни изпраща Духа, да ни даде светлина, да ни научи правилно да живеем.”

„Човек трябва да се стреми да изпълни желанието на Духа – да придобие трите неизменни тела.”

„Духът е най-финото и най-мощното, до което човек може да се домогне.”

„Всичко, което искате и не получавате, не сте вложили сила в него, не сте го одухотворили.“

„Духовният човек остава неизменен при всички изпитания.“

„Намерете добрата черта в себе си и ближния, за да дадете простор на Духа да се прояви.“

„Истинска усмивка значи пълно участие на духа.“

„Всяко препятствие е указание от Духа, че сме се отклонили от вярната посока или, че трябва да се подготвим по-добре, да узреем за дадена стъпка. Туй, което е допуснато е за наше добро в дадения момент. И тогава да насочим волята си в тази правилна посока, в която Божественият Дух иска да ни преведе.“

„Духът строи духовното тяло.“

„С една капка от жизнения еликсир на Духа сме вечно млади.“

„Геният е проявление на разумността, а тя - на Великия Дух.“

„В човешкия живот има две реалности: външна, която предпазва нещата и вътрешна, която крепи и въздига, т.е. усъвършенства човека.

Благото, богатството произтича от Божествения порядък, от Духа, Който носи новото в света.“

„Всички вие трябва да съзнаете, че представлявате клетки на един велик, грамаден организъм. ... Бог, като живее във вас, влиза като клетки във вашия организъм. Но вие трябва да се подчините на Неговия организъм, на Неговата воля. Подчините ли се, Духът постоянно ще влиза във вас и ще почне да ви направлява. Знанието и мъдростта постепенно ще влизат във вашия ум и ще го просвещават.“

„Да бъдем запознати с човешката душа, с едно човешко сърце – това са красиви положения. Срещата ни с един човек или с едно мъничко същество, каквото и да е то, всякога носи знание и мъдрост.

Божественият Дух живее във всяка форма.“

„Този, който ви обича не е човекът, но Духът. Не огорчавайте Духа, да не си замине и да ви остави без помощ. Този, който ви обича е всесилен – може да накара мнозина и цял народ, и цялото небе да ви обичат. Този, Който ви обича е във всичките. Ако има недостатъци, те се дължат на органите, а не на Онзи, Който се проявява чрез тях.“

„Любовта дава ценност на всички неща. Тя съдържа в себе си всички възможности, семената на всичко в Битието. Щом живееш в Любовта, каквото

пожелаеш, такъв ще станеш. Затова работи върху себе си да придобиеш семката на Любовта. Да се влюбваш само във външния плод е заблуждение. Истинската Любов е към Божествената семка, Духа, Господ.”

„Духът – висшият живот възпитава плътта – низшия живот.”

„Като възпитаваме непрестанно плътта да слугува на Духа, съзнанието ни се пробужда за великия живот.”

„Единственото нещо, което виждаме е Духа. Трябва само да подобрим зрението си, да Го видим ясно – да виждаме не само сгъстените части, но и ефирните. Ако гледаме така, в цветето ще видим, човек, ангел и божество, ще разберем, че и цветето е разумно същество. Нежната краска на цветето говори, че трябва да се обичаме.”

„Като погледнеш нагоре, веднага духът ти започва да се движи правилно около своя център и намираш смисъла на живота. Да имаш смисъл в живота, значи да имаш център, около който да се движиш и който всеки ден да изпраща необходимото и нужно за теб.”

„В природата има една разумна, жива сила, която действа по разнообразен начин. Тази сила индусите я наричат „Татвас”, санскритска дума, която значи енергия, която прониква цялото пространство и е основа за движението на всички небесни тела и е причина за произвеждането на всички живот на вселената. От тази татвическа енергия праната е едно видоименение. И онзи научен метод за използването на тази енергия индусите го наричат „Пранаяма”.

Татвас е Любовта, която движи света, и всички наши желания се дължат на тази енергия, на тази сила, която със струите си прониква през нашите тела, през всичките ни тела.”

„Като се събудите сутрин и забележите, че някаква мъка, някаква мрачина ви е обзела, ще проектирате мисълта си, като че ли от невидимия свят слиза една светла струя, възприемете я да влезе в дълбочината на сърцето ви, после я прекарайте през задния мозък, после през предната част на мозъка. После изпратете по една светла мисъл към ваши близки и познати. Така ще възстановите хармонията в себе си.”

„Тази първоначална сила в света, която сега действа, тя е създала човешкия мозък, мисълта, звука. Ако тази сила дойде в ума и мисълта се усили, проясни, значи сте приели от тази първична сила, но ако мисълта отслабне, ще се обърнете към слънцето, да възприемете от тази прана, да се успокоите, да усилите мисловната дейност. Вие трябва да се свържете с тази слънчева енергия, да сте всякога разположени и доволни от всичко.”

„Днес Господ идва чрез учените хора, чрез Своя Дух – Той заставя учените да работят, и по този начин да учат по-невежите и обикновени хора.

Много харесвам учените, защото те идват до известни истини след ред наблюдения, опити, доказателства, изследвания. Като направят някаква погрешка, веднага я признават и коригират. Един религиозен човек, като каже нещо, остава с него в век и веков. Религиозният не е скромен като учения да си признае погрешките и да ги изправи. Като каже, че вярва в Бога, смята, че е непогрешим.”

„Науката е проява на Божествения Дух в живота. Сама по себе си науката е една, но разбиранията на хората са различни. Те делят науката на светска и на духовна. Всъщност тя е неделима, както в понятието орех, черупката на ореха е неделима от ядката. Който разглежда само външната страна на науката, той я счита материална, светска. Който разглежда вътрешната страна на науката, той говори за духовна наука. Обаче истински духовният разглежда науката едновременно от двете страни – външна и вътрешна. Всички учени се ръководят от Божия Дух. Той ги напътва, Той им показва как трябва да работят. Обаче, когато не Го слушат, хората изопачават своите възгледи за живота и прилагат науката там, дето не е мястото ѝ.”

„Съществуват три категории учени. Първата категория наричаме „учени на физическия свят”, които се занимават с външната, материална страна на науката. Втората категория са т.н. ”учени в областта на светлината”, които познават законите на светлината и помагат на учените от физическия свят. Ако те не хвърлят светлина на учените на Земята, последните биха останали обикновени работници. Благодарение на светлината, която получават отгоре, те могат да правят изследвания, да изобретяват различни неща.

Третата категория учени са тези, които живеят и работят в областта на „безсмъртието”. Техните знания се простират до съвършения живот, до живота, който функционира във всички планети. От тях зависи благоденствието на планетите. Те създават условия за развиване на една планета; те могат и да ѝ отнемат тези условия. Те изпращат различни сили, различни течения към планетите, с които ги повдигат или понижават.”

„Понякога казвате: Г-н Дънов дали е Христос или Христос живее в него?

Ще ви кажа: „Христос не съм, но Христос е в мене.

Ако бях Христос, за когото ме мислите, щях да управлявам целия свят. Щом не съм такъв човек, не съм и Христос.

Христос не е на физическия свят.

Между Духа и Христа няма разлика. Христос казва: „Онзи, Който Ме е пратил, Той Ме научил какво да говоря.”

Духът се проявява чрез Христа, а Христос представя цялото човечество. Той е едновременно индивидуално и колективно същество. Следователно, всеки

може да каже за себе си: Аз и Христос едно сме, аз и цялото човечество едно сме.”

Учител

„Единството, което прониква и владее всичко, това е Цялото, т.е. съзнанието на Бога.”

„Всичките си мечти и желания можем да постигнем само, когато сме верни на Бога, на нашия Учител вътре, Който ни учи.”

Духът на човека е Учителят, умът - ученикът. Човек е здрав, ако ученикът слуша Учителя.”

„Всички вие сте братя, а един е вашият Учител – Христос.”

„Учителят слиза, за да изяви Любовта. Това не е външен процес. През него минават чистите струи на Любовта към всичко живо. И в какво се изразява Любовта на Учителя? Той иска да приближи душите към светлината и радостта, в които живее.”

„Когато слънцето изгрее, ти трябва да посрещнеш Учителя – Духа, да възприемеш уроците Му, да вникнеш в програмата Му за деня и да я изпълниш.”

„Всеки ден слънцето изгрява различно и носи специфичната програма за този ден. Светлината, която идва в този ден е различна от тази в други дни.

В своето величие Божественият Дух носи неизброими богатства, невидими светове и разкрива какъв е Бог в себе си.”

„Освещението ще стане, когато намерите Учителя си.”

„Учител значи господар на мислите си.”

„Строшете идолите на труда, славата, силата и ги изхвърлете вън; седнете при нозете на своя Учител, да разберете вътрешния, дълбокия смисъл на живота.

Туй имаш, онуй имаш, господаруваш и слугуваш на тези неща. По-добре ги изхвърлете навън, да бъдете свободни.”

„Каква възможност има Учителят? Единствената възможност, която му е вложена, е да всади в учениците си светлина и то колкото може повече. Без светлина знание няма. Първото нещо е, ученикът да има светлина върху тъмните точки, които го смущават. Тъмнината трябва да се ограда със светлина. Ако в мислите на човека се породят ред противоречия, те представляват нещо подобно на зародиши, които в силата на необходимостта ще се измътят, ще се развият. Те са резултат на кармически връзки от

миналото. Вие не можете да се освободите лесно от кармата, но затова трябва правилно да я разрешите.”

”Учителите са минали школите на физическия, духовния и божествения свят и са имали Откровението на целия космос. Те познават устройството на света, неговия път на развитие и великото му предназначение. Те познават строго определените отношения между дух, душа, ум, сърце и тяло. И затова, само те могат да помогнат на човека.”

„Един е Великият Учител в света. Той има много ученици, но малцина от тях Го познават. Те мислят, че като им говори, познали са Го вече. Лъжат се. Учителят е толкова видим, колкото и невидим. Той е навсякъде: в светлината, във водата, във въздуха, в земята, в слънцето, в камъните, в растенията, в животните и в хората. Това е на земята. Същевременно Той е и в другите светове.”

Христос

Исус Христос е името, чрез което Великият е благоволил да Го призоваваме. Чрез Исуса Христа Той ни даде образ за Себе Си, че е всемилостив, всеблаг, мъдър и истинен.

Чрез Христа ни даде образ за новия човек, който носи в себе си живота на любовта, чрез кротост, смирение, търпение и всежертвено служене на великия живот.

Христос обърна пътя на човечеството от инволюция към еволюция.

Като пое голяма част от товара на човечеството, Той му даде знание, да трансформира своето хилядолетно бреме в днешния велик преход към новия космичен цикъл.

Христос живее като вътрешно ръководство и образец в душата на всеки човек.

Той даде съвършен пример на хората, че трябва да бъдат герои, за да трансформират хилядолетната отрова на астралната змия, на човешкия егоизъм, и като издържат високата температура и налягане на ограничителните условия, да придобият несъкрушим, всепобеден и абсолютно позитивен диамантен характер.

Всеки човек ще мине по пътя на Христа, за да се превърне от тъмнина на светлина.

Евангелските текстове за Христа

„Законът чрез Мойсея би даден, а благодатта и истината чрез Исуса Христа.”

(Йоан 1: 16-17)

„Иисус Христос е същият и вчера и днес и вовеки.” (Евр 13: 8)

„Иисус им рече: Истина, истина ви казвам: преди Авраам да е бил, аз съм.” (Йоан 8: 58)

„А Иисус им думаше: Моят Отец досега работи и аз работя.” (Йоан 5: 17)

„И тъй, който е в Христа, той е създание ново. Древното премина; Ето всичко стана ново.”

(2Кор 5: 17)

„Друга основа никой не може да положи, освен положената, която е Иисус Христос.” (1Кор 3: 11)

„с истинска любов да растем по всичко в Оногова, Който е глава – Христос.” (Еф 4: 15)

„всичко е ваше, вие пък сте Христови, а Христос е Божий.” (1Кор 3: 22-23)

„да се облечете в новия човек, създаден по Бога в правда и светост на истината.

Заради това, като отхвърлите лъжата, казвайте истината всеки на ближния си, понеже сме членове един другиму.” (Еф 4: 24-35)

„Защото, както имаме много части в едно тяло, а не всичките части имат същата служба,

така и ние мнозина сме едно тяло в Христа, а сме части всеки един от нас един на друг.”

(Римл 12:4-5)

„да бъдат всички едно; както Ти Отче Си в Мене, и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в нас едно. Аз в Тебе и Ти в Мене, за да бъдат в пълно единство.” (Йоан 17: 21, 23)

„Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мене и да умре, ще оживее, и всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре вовеки.” (Йоан 11: 23-26)

„А ние имаме ум Христов.” (1Кор 2: 16)

„И всичко, що вършите, вършете от душа, като за Господа, а не за човеци.” (Кол 3:23)

„Всичко считам за смет, за да придобия Христа.” (Фил 3: 8)

„Залягайте да имате мир с всички и светост, без която никой няма да види Господа.” (Евр 12: 1)

„Мислите, че дойдох мир да дам на земята? Не, казвам ви, а раздяла.“ (Лука 12: 51)

Да оставиш майка си, баща си, братята си, да оставиш всичките си стари мисли, навици, велики планове и напъни да наставляваш и спасяваш света.

Колко струват твоите велики планове и идеи, щом си изоставил душата си – Божественото?

Господ гледа отгоре твоите напъни и ти казва: Глупецо, защо ти е това? Довечера ще взема душата ти.

Остави козите, казва Господ, остави своенравните хора, които напуснаха своето разумно вътрешно ръководство, напуснаха добрите условия. Спри се от този път, да не паднеш заедно с тях в пропастта.

Остави всичките си глупости, върни се в божествения дом на душата си и последвай благото ръководство на Духа, на Христа.

Малкият син на покаянието и смирението и големият син на гордостта и надменността непременно трябва да се разединят, за да бъде предпазен света от най-голямото разрушение.

„И като се събуди запрети на вятъра и каза на морето: млъкни, престани! И вятърът утихна и настана голяма тишина.“

Само Христос в нас може да укроти бурните вълни на нашите страсти и вятъра на нашите мисли.

„Аз съм истинната лоза и Моят Отец е лозарят. Всяка пръчка у Мене, която не дава плод, Той отрязва и всяка, която дава плод, чисти, за да дава повече плод.“

Вие сте вече чисти чрез словото, което съм ви проповядвал.

Пребъдете в Мене и Аз във вас. Както пръчката сама по себе си не може да дава плод, ако не бъде на лозата, тъй и вие, ако не бъдете в Мене.

Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той дава плод много, защото без Мене не можете да вършите нищо.“ (Йоан 15: 1-5)

„С това ще се прослави Моят Отец, ако вие принасяте много плод, и тогава ще бъдете Мои ученици.“ (Йоан 15: 8)

„Както Отец възлюби Мене и Аз възлюбих вас. Пребъдете в Моята Любов.“ (Йоан 15: 9)

„ако някой Ме люби, ще упазя словото Ми и Моят Отец ще го възлюби и ще дойдем при него и жилище у него ще направим.“ (Йоан 14: 23)

Лозата е законът на Цялото.

Докато човек не влезе в Божествения Дом на своята душа, той не може да познае виделината, не може да се доближи до онази велика възможност – безсмъртието да се засели в него.

Ако не придобие тази вътрешна връзка, това вътрешно единство на Цялото, той ще си остане сламка, разблъсквана от вълните и изсъхнал лист, разнасян от ветровете.

„Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на овците. Всички, колкото са идвали преди Мене, са крадци и разбойници, но овците не ги послушаха. Аз съм вратата: който влезе при Мене ще се спаси и ще влезе и ще излезе и паша ще намери. Крадецът дохожда само, за да открадне, убие и погуби. Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.

Аз съм добрият пастир: добрият пастир полага душата си за овците; а наемникът, който не е пастир, комуто овците не са негови, вижда вълка, че иде, оставя овците и бяга, а вълкът разграбя и разпръсква овците.” (Йоан 10)

Този текст илюстрира темата на настоящата книга – завръщането в Бащния Дом, в царската трапеза на финия вътрешен свят на изобилието.

Който се сподоби да влезе в този свят през Христа, ще придобие диамантено белите дрехи на Духа и вече ще бъде мощен свободно да влиза и излиза в служба на великия живот.

„Прочее, братя мои, усилвайте се в Господа и в мощта на силата Му, облечете се във всеоръжието Божие, за да можете устоя против дяволските козни, защото нашата борба не е против кръв и плът, а против началствата, против властите, против светоуправниците на тъмнината от тоя век, против поднебесните духове на злобата.

Затова приемоте Божието всеоръжие, за да можете се възпротиви в лош ден и като надвиете всичко, да устоите.” (Еф 6: 10-13)

Днес се завършва великата космична война между стария и новия свят. Който победи в нея с оръжието на Божественото учение, ще получи царската награда на небето – Божествения живот.

Учителят за Христа

„Бог, който е слава, се е въплътил в Христос и е станал видим.

Всеки от нас е божествена слава, изказана, въплътена, видима.”

„Момъкът се жертва не за момата, но за най-красивия и приятен пламък – пламъкът на Любовта. Този пламък е Христос.”

„Има изключителни опитности, които се случват само веднъж в живота на човека. Само веднъж можеш да видиш Христа. Казано е в Писанието: „Които чуят гласа Ми, ще оживеят.“ Тоя глас е като слънчевия лъч – това е отличителното му качество. И растението, като чуе тоя глас, изниква нагоре, расте. Когато човек чуе тоя глас, светла мисъл прониква в съзнанието му и благородно, божествено чувство в сърцето му..”

„Христос казва: „Аз съм пътя, истината и живота.“ Той е сам пътя, истината и живота. Ти ще тръгнеш с ума си след Него. Той се явява като Слънцето.”

„Щастие е да срещнете човек, роден от Бога. Щастие е да видите един лъч, който излиза от Слънцето, а не от свещта.”

„Идването на Христа е вътрешно отношение, каквото е отношението на Слънцето към нас. Това е същият закон. И тогава между Бога и нас ще се образуват правилни отношения.”

„Христос чрез светлината ви дава всичко.

Разумното в светлината ви повдига.”

„Никой не може да те люби, освен Господ. Ако някой те обича, значи Господ го е избрал за проводник, за да те люби чрез него.”

„Съзнанието на всички хора е съединено в космичния човек.”

„Христос живее във всички хора. Важно е да се свържете с Неговата мисъл, с Неговото съзнание.”

„Щом обикнеш Господ Исус Христос, Той е там.”

„Отворете се съзнателно, да се всели Духът Христов във вас, да познаете истинния Бог и да придобиете вечен живот. Едва тогава ще можете да отидете да покажете това изкуство на по-малките си братя.”

„За да се възприеме живота, който води към възкресение, трябва да се разбере учението на Отец, Син и Дух Свети. Отец е Божията Мъдрост, Син е Божията Любов. Дух е учението за въздигането, еволюцията. Който повярва в това учение, той ще бъде спасен.

Духът въздига Христос в хората.”

„Отец е Творецът на нещата. Духът е единство и множество. Христос, Синът представлява соковете, които текат в Дървото на живота. Духът представлява още условията, в които живеем.”

„Еволюционният закон е движение между низини и височини. Когато научим Христовото учение, което се отнася до кръговото движение на вечността, ще

влезем в друга еволюция, в която няма слизване и качване, но кръгово движение.”

„Казват, че Христос никъде не се е учил. Други казват, че Той се е учил в Египет, Индия и др. Не, великите Учители изобщо не се учат на Земята.”

„Христос бил съединен с Бога, познал Бога, чрез което познаване победи смъртта и дойде при нашите души. ...

Той ще срути всички лъжливи учения.”

„Кое е същественото в човешката душа? Същественото е Христос, като колективна единица, като идеал за цялото човечество. Христос е Божественото начало в човека, което се проявява във всички пробудени души. Христос е проява на Бога.”

„Христос казва: Никой не може да отиде при Отца – великия център на Любовта, освен чрез Мене. Това е новото учение.”

„Това, което обединява всички хора е общата идея за хляба.

Разликата между хората е в това, че едни търсят Христа, а други не Го търсят.

Да опитаме Господ, както се опитват слънчевите лъчи.”

„Ние трябва да изучаваме Христовото учение като една велика наука, а не като догма. Защото догмата е буква, която стяга и спира напредъка.”

„Човешкият грях разделя Земята от Небето и ни лишава от щастие.

Христос прокопа тунел между тези два свята.”

„Всеки човек трябва да създаде вътрешни отношения с Христа! Какво се изисква за това? – Да си приготви своето вътрешно духовно радио, с което да възприема мислите на Христа и да се разговаря с Него.”

„Възвишените мисли, благородните подбуди, които се зараждат във вас са живият Господ. Когато сте готови, Той ще ви даде всички условия за работа.”

„Щом изпиете като Христа чашата, която ви дава Отец, ще намерите и ще победите своя свят. Когато всеки победи своя свят, и външният свят ще бъде победен, т.е. изправен.”

„В любовта към Бога и Христа е разрешението на всички въпроси и за вас, и за европейските народи, и за човечеството.”

„Докато не прогледа ясно и външно и вътрешно, човек не може да постигне нищо, никаква култура. Днес ви се проповядва онази култура, която Христос донесе на човечеството – културата на Сина Бужи, културата на Любовта. За тази култура са нужни хора с отворени очи, с отворени умове и сърца.

Дойде ли тази култура, висшето съзнание на хората ще се прояви, Христос ще се всели в тях и те ще живеят като братя, като разумни хора.”

„Щом в един дом царува Божията Любов, там се раждат умни деца. Този дом, в който майката и бащата са били целомъдрени, там се раждат най-добри, най-разумни и гениални деца. Ние имаме такъв пример с Христа.

В Новия завет наричат целомъдрието „прииждане на Духа”, „явяване на Духа”, „посещение на Духа” и т.н. Казва Христос: „Духът на Истината ще дойде върху вас и ще ви научи.” На какво? Да мислите правилно. Животът представлява една дълбока вътрешна наука, едно дълбоко познаване на себе си.”

„Днес хората очакват Христа втори път да дойде на Земята, да оправи света. Не, по външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек. Само по този начин светът ще се оправи. Ако поставите милиони железни стърготини една до друга, те няма да се сплотят, да образуват едно цяло. Поставите ли ги обаче под известна температура, те ще се стопят, ще се слепят една с друга и ще образуват течна маса. В случая огънят представлява онази вътрешна сила, която стопява железните стърготини и ги превръща в едно цяло. Следователно, Христос ще дойде в сърцата и в умовете на хората като вътрешна сила, която ще ги обедини в едно цяло. Тази вътрешна сила е любовта, която носи живот за човешките души. Само чрез любовта хората могат да работят в единство.”

„Отварянето сърцата на хората и приемането на Христа, означава идването Му на Земята. Не Го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот – животът на външните вярвания.”

„Когато изпъдите от себе си всичко негативно, ще дойде позитивното – Христос и ще ви каже: „Аз съм пътя, истината и живота. Когато изпъдите всичко навън и приемете Мене, когато признаете за Бог Моя Отец, Който живее в Мене, Който е дал живот вечен на Мен, ще даде такъв и на вас.”

Затова приемете Христос в себе си, за да се свържете с Бога.”

„Не се страхувайте от беднотия, не се страхувайте от смъртта. Воювайте с онзи, който носи смъртта чрез силата на Онзи, Който живее вътре в Мен – чрез Единнаго Истиннаго Бога.”

„Само като изгоним всякакъв страх, със силата на безстрашието си влизаме в Небесното Царство.”

„Вече не страдаме, както досега за себе си, но страдаме за човечеството, за правдата, за Христа. Тогава, като приличаме на Христа в страданието, ще приличаме във възкресението.”

„Сега аз желая да се запознаете с Христа. Вие познавате Христа, но само външно, вътрешно още не сте Го познали. Когато два живота се слепят в един, да стане сливане, то значи познаване. Това нещо в будическото поле се казва сливане. Тогава всички противоречия в света изчезват. Човек вече не вижда злото и почва да работи така, както Бог работи.

Трябва сливане в Бога на два живота, на четири живота, на осем живота, на шестнадесет живота и т.н., докато животът на цялото човечество се слее в едно. Тогава ще се образува тази хармония, която сегашните народи очакват.

И тъй, за всички е необходимо сливане и познаване на Христа вътрешно като Мъдрост и познаване на Христа вътрешно като Истина. Това е дълбокият смисъл, който трябва да залегне във всеки ум, във всяко сърце, във всяка душа и във всеки дух.”

*

Господ е влязъл вече в тази среда, в това Царство на Великата Любов и казва:

”Направете като Мен.”

„Не мога, Господи, жена имам, деца имам, имоти имам, не познавам този свят, какво ще правя в него?”

Всички се страхуват. Казват: Ще изгубя всичко, ще изгубя себе си, какво ще ми остане?

Христос казва: Ако Ме обичате, направете като Мене. Влезте вътре на тази велика трапеза!

Ще се стопиш, ще изгубиш своята малка колибка, но ще влезеш в щастието и любовта на това велико семейство, в живота на цялото Битие, на целия Всемир. Ще участваш в сватбата на Христа – Възкресението.

Отворете се за Мен и влезте вътре в Моя свят, а Аз ще вляза във вашия свят, казва Господ.

Не бойте се! Аз съм всичките, Аз ще ви науча.

СИНЪТ

Синът на Любовта и Мъдростта е Истината – вечно новото, което непрестанно идва да замени вкостенената форма с нещо свежо, живо.

Това е онзи бисер, който Небето търпеливо очаква да се изработи във всяка душа.

Има само една съществена причина човек да се вгълби и влезе в утробата на душата: Да посрещне посещението на Духа, на Аза, да зачене подобно на

светата Дева и в ковачницата на изпитанията да оформи бисера на едно ново съзнание, ново разбиране, нов, диамантен характер.

Само с този кристално чист бисер човек може да влезе в съвършения свят на Небето.

„Товага кой може да се спаси? – питат учениците. Христос им отговаря: „За човека е невъзможно, но за Бога всичко е възможно.”

От човека се иска абсолютна решимост, постоянство и вяра. Всичко друго може да стане по благодат.

И сега, за да влезем в новата култура, да станем достойни Божии Синове, непременно трябва да родим в душата си този бисер.

„Синът е зародишът на Божественото, което всеки трябва да полива, да обработва, за да израсте и да даде плод. От божествения зародиш излиза новия човек, готов за нова работа и нов живот. Този зародиш живее във всяка душа, но се нуждае само от условия и простор за своето развитие. Колкото повече вярвате в своите вътрешни сили и възможности, толкова по-скоро ще се развиете. Каквито мъчнотии и препятствия да срещате на пътя си, всякога казвайте в себе си: мога ... Когато хората започнат да спрягат глагола „мога” в сегашно време, светът ще се оправи.”

„Изпратени сте на Земята да направите бисер и да го занесете на Небето. Без бисер изключено е да те приемат на Небето.

Учението на Христос е в това, да слушаме Господа и да приложим Неговото учение. Като обичаме ближния си като себе си и се разбираме с него, с този алхимически закон ще направим този бисер и ще влезем с него в Небето.”

„Всичко, което ви придава цена, това са онези благородни ваши мисли, желаня и дела, които Божествения Дух е начертал върху вас. Тези чертици, които ви дават цена, са написани върху вашия мозък, сърце и душа. Искайте да бъдете Божествена книга, върху която се четат и открояват вложените божествени качества.”

„Волята произтича от един свят, а разумността – от друг. Тия два свята се съединяват в едно. Значи, волята – светът на жената и разумността – светът на мъжа, се съединяват в едно и образуват човешкия свят. Жената в истинския смисъл на думата представя благостта, а мъжът – истината. Ето защо, благостта и истината трябва да се съединят в едно, да образуват висшия ум в човека. ... Ако не говори истината, мъжът не може да бъде разумен. Ако не проявява благостта, жената не може да има нужната мекота и воля. Само мекият човек е истински волев.”

„Злото е привидно, хората са лоши само на повърхността, защото Господ, тяхната ядка, не може да бъде лош.“

„Синът е обект, към който всяка душа се стреми, а Отец е силата, която привлича душите към този обект.“

„Има смисъл да заминеш за другия свят, но ако си направил бисер, да го занесеш на небето.“

„Насочете своя телескоп нагоре. Стремете се да намерите мястото си като уд в Божествения организъм. Щом намерите мястото си, не се борете да заемете първо място. Който изпълнява службата си както трябва, той е на първо място.“

„Като работи върху себе си, човек да счита, че работи за всички, и че всички работят за него. Така той ще се свърже със своето висше Аз, в което е заложена вътрешната връзка с всичко живо и трябва да почувства готовност поне веднъж в седмицата, поне веднъж в годината да се пожертва за всички.“

Духовно тяло

От далечното космично пространство вече идват и ни обгръщат нови енергии, нови материи.

Човешкото естество претърпява дълбоки трансформации.

От хиляди пъти по-фина, по-плътна и по-енергетична светлинна материя се тъче новото божествено тяло на човека.

Това е светлинното тяло на душата, чрез което тя отново активно ще навлезе в космичния живот.

В тези важни времена човек трябва да бъде мобилизиран и съсредоточен във възвишените глабини на своето естество.

Чистотата, истината, доброто изискват голяма точност, прецизност, съвършенство.

Старите мерки са тромави и груби за новия свят.

Прииждащият, финият свят си служи със съвсем други мерки.

Будност, решителност, категоричност се изисква, за да не останем в старото, но да се издигнем.

„Човек е едновременно и физическо и духовно същество. Душата е, която управлява това същество. Тя е полудуховна и полуматериална. „Физическата материя“ – това е светът на формите, необходим за проявата на битието на нещата; „духовният свят“ – това е онези сили, които работят за създаването на

тези форми; „душа“, това е условието, което подготвя съграждането на тези форми. Всяка душа трябва да има тяло, за да се прояви.”

„Физическото ни тяло дава грубия материал за съграждане на духовното тяло. Ако душата във физическото тяло не е успяла да си съгради духовно тяло, то тя след смъртта на физическото тяло остава като сираче, бедна и не може да се проявява, понеже няма откъде да черпи сили.”

„Целта на Христовото учение е да добием безсмъртие. Всеки човек, който вярва в Бога както трябва, може да бъде безсмъртен.”

„Хората днес постоянно изпитват глад и жажда, защото те събират материал за съграждане на своето бъдещо тяло, което ще е безсмъртно. От грубата материя може да се изваждат фини елементи за съграждане на светли мисли и благородни чувства.”

„Един ден, когато тръгнете за небето, няма да вземете тялото си, ще тръгнете с душата си, тялото ще оставите на земята, а докато сте в царството на тия елементи, ще бъдете в тази каруца.”

„Водата е елемент на новия живот, а Духът е силата, която сглобява отделните части и образува духовното тяло на човека.”

„Човек трябва дълго време да мисли върху красиви неща, да възприема красиви и възвишени чувства и да проявява добри постъпки, за да изработи ценното в своя характер.”

„Най-силното движение съставлява най-голяма твърдост. Идейният свят е с най-голяма бързина, той е твърд свят. Божественият свят е твърд – материята му не се изменя. Духът се обгражда с тази основна, неразделима материя. Всички други състояния на материята произлизат от нея. От неразделимата материя понякога има един малък излишък, от който се твори видимият свят.”

„От любовта материята претърпява цяла метаморфоза. Силите взимат друго направление и започват да съграждат божественото тяло, в което човек ще живее в бъдеще; това са творческите сили, които градят. Ето защо, всички светии, всички добри хора, които минават от едно състояние в друго, преживяват такова състояние, каквото обикновеният човек дори не може да си представи. Те минават през големи вътрешни страдания.”

„Христос дойде на Земята, да покаже на хората истинския начин за създаване на свои собствени тела, от свой материал. Сегашният човек трябва да изработи свое тяло, което никой не може да му отнеме. Знаете ли какво ще бъде положението на човек с такова тяло? Например, някой го преследва и иска да го върже, но той веднага изчезва. Къде отиде? – Зад гърба му. Преследвачът вика да го държат, заобикалят го десет души, но той пак изчезва. Дойдат пет-шест души стражари, но не могат да го намерят. Как ще хванат

такъв човек, как ще го вържат? Това е човек, който владее материята и формата, той е дух, който разбира законите на материята и Духа.”

„Ангелите са облечени в по-фина, по-чиста и по-устойчива материя от тази на хората. Материята на съществата от Божествения свят на Любовта е вечна и неизменна.”

„Мислете често за белия цвят на чистотата, за да се облечете с новата дреха, в дрехата на новия човек. Плътта е старата дреха, духът – новата. Духът е Христос, Който трябва да дойде в нас.”

„Мислете всякога върху обличането ви с нови дрехи, докато тази дреха се реализира и стане действителна.”

„Божесвената мисъл изгражда духовното тяло.”

„Растенето е процес на развитие. Човешката душа трябва да расте, а човешкият дух да постигне познанието на Божията благодат. Благодатта представлява условията, при които човек трябва да живее горе на небето и долу на земята. Това е обетованата земя, която Бог е създал първоначално.”

„Казвам: за да минете в новата раса, за която сте предназначени, за да се избелят дрехите ви, които тук-там имат петна, вие трябва да направите усилия още сега, при условията, при които днес се намирате.”

„Мразиш някого и го носиш в себе си, обичаш порока и го носиш в себе си. Остави тези неща и дръж само Бога! Това осветява всичко. Него пусни в своята светая светих.”

„Изплитането на живота като плат, като дреха е обличане на Духа. Изхабяването на този плат е оголяване отвън и морално падане.”

„Щом човек организира духовното си тяло, живее в равновесие при всички условия, събужда се за духовния свят и излиза от ограничителната среда, в която живее.”

„Бог е една съвършена среда. Всички ония хора, у които съзнанието е пробудено, те живеят и се движат в Бога.”

„Трябва човек да скъса посторонните връзки, за да стане свободен. Стане ли свободен, Духът се весели в него.”

Тъмната сила е маг с необикновена мощ и възможности. Тя провокира въображението на хората и им внушава чрез определени форми, че дадени неща и явления са нещо необикновено, потресаващо, върховно. Човек обикаля сиренцето, докато влезе в капана на този маг. Трудно се излиза от този капан. От него понякога излиза само онзи, който е застрашен да изгуби всичко – живота си, честта си, приятелите си.

Трансформацията винаги се извършва от Учителя, от Духа, от Бога. Небето цени и очаква от човека само едно: пълна решимост, пълно загърбване на старото и абсолютен стремеж към новото.

Сред обикновените хора стигат до такава решимост само такива, които са изправени пред пълна катастрофа в живота си, които са изпитали пълното разрушение и опустошение.

Не можеш да съблазниш такъв човек, ако той се е обърнал към новото.

Той казва: Наркотиците ли, парите ли, секса ли? Опитах тези неща повече от всички ви, бях всеотдаен, ревностен и напорист повече от всички ви. Бях майстор повече от всички ви. Затова сега съм опустошен, отивам си от този свят и съм никой. Изгубих детското, хубавото, чистото. Изгубих представа какво е любов, близост, взаимност. Отивам си от този свят. Никой съм и за себе си и за вас.

Този човек излиза вече от капана, излиза от илюзорните форми. Той е намерил точката, тесния път, по който Господ ще му помогне да влезе във финия, детския, небесния свят.

Съвършенство

Съвършенството е качество на финия свят, към който еволюционната вълна невъзвратно повдига готовите души на човечеството.

Великите Учители, които идват сред човечеството да му дадат пример, са издържали всичките си изпити в Школата на съвършенството.

Те имат будно съзнание, свързано с вътрешното ръководство на съвършения свят и несъкрусим, диамантен характер, способен да следва това ръководство при всички условия на живота.

Изявлението им на Земята от начало да край демонстрира съвършенство.: „а клетвеното след закона слово постави Сина, Който е навеки съвършен.” (Евр 7: 28)

„Аз не си позволявам абсолютно никаква погрешка. Ама условията били такива, майка ми ме родила такъв – никакви извинения.”

Съвършенството е най-мобилизиращата идея, която единствено устоява срещу ударите на греха и смъртта.

На несъвършения е позволено да прави грешки, но за съвършения, който има будно съзнание, вкоренено в Духа и безупречен характер, изкован в най-тежки ограничения, изпитания и страдания, за неговия път и неговата задача грешките са изключени.

Религиозните смятат, че Господ е всемогъщ, всемолюбив, ще дойде и ще ги издигне на небето.

Господ няма никаква допирна точка с мързеливците, безхарактерните, мекотелите, безпринципните хора.

Той отправя цялата си Любов към ония огрешени души, пълни с решимост, да се очистят съвършено чрез покаянието, да развият съвършена воля, съвършен стремеж, който да устои на лошите им навици и пороци, да загърбят илюзорния свят, с всичките му заблуди и съблазни и всецяло да се отдадат на Духа, на Христа, на вътрешното си ръководство.

Човекът на формата ще намери безброй доводи да ви убеждава, че съвършенството е нереално, фикс идея, че той живее в пълнотата на живота и нищо човешко не му е чуждо.

Христос отговаря недвусмислено на това лицемерие: Който не се отдели от лицемерното, старото, пък били те майка му, баща му, децата му, партията му, имотите му, и не последва истинския, тихия глас, няма дял с новото; защото новото ще отдели овците от козите – вироглавите от ония, които слушат гласа на съвършенството.

Исус докрай устоя на своя идеал, на посвещението си на вътрешния свят, който Го беше изпратил на Земята.

На Петър, който Го увещаваше да не се предава на грешниците и после при залавянето отсече ухото на слугата на първосвещеника, каза: „Махни се от Мен, сатано! Ти си ми съблазън. Чашата на Отца да я не пия ли?

Човекът на новото не може да направи крачка напред, докато не вложи целия си стремеж, пълния си потенциал в усилието да бъде безупречен. Духът откликва само на такъв стремеж и го подкрепя.

Всяка сутрин и вечер, както и по всяко време, повтаряй желанието и молбата си към подсъзнанието, към душата си, че искаш да бъдеш безупречен, съвършен.

След време причинният свят ще се отвори за теб, и ти ще разбереш, че неусетно съвършенството е станало твое качество.

Важно е, човек да се постарее да бъде съвършен в даден момент, да приложи съвършенството в дадено най-малко нещо, да го направи изпипано, красиво, превъзходно.

Огромно усилие, упорство и труд е вложил виртуозът, докато един ден стане безупречен и започне да изпълнява и най-трудните места съвършено.

Божественият, финият свят, небето е място на съвършенство. Дори за миг да припари там, несъвършеният веднага ще бъде върнат назад, за да се усъвършенства.

Такъв е случаят в онази притча на Христа, дето на сватбата проникнал някой, който не бил облечен в сватбарски дрехи. Младоженецът казал: Вържете краката и ръцете му и го изхвърлете във външната тъмнина. (Външната тъмнина е светът, в който живее съвременното човечество.)

Когато апостолите получиха Духа, какво ги научи Той, какви бяха първите думи на апостол Петър към множеството?

„Покайте се! – Това значи, очистете се от стария си живот, оставете цялото си своенравие настрана и се оставете абсолютно в ръцете на Божия Дух, на съвършенството.

На кръста Исус прие и изпита цялата мерзост на човечеството – всичките насилия, убийства, поругания, цялото лицемерно издевателство на тъмните сили; изпита ги, сякаш Той ги е вършил. Това беше голямото изпитание на кръста, а не физическите гвоздеи.

Въпреки това, Христос нито за миг не се поколеба в любовта си към хората. Той трансформира и превърна цялото това зло на добро.

После каза: „Свърши се. Господи, на Тебе предавам Духа Си.”

Който иска да бъде ученик на новата, Христовата епоха, трябва да каже същото: „Свърши се! Оставих и напуснах всичко старо. Господи, в Твоите ръце предавам духа си, в Твоите стъпки ще вървя.”

Такъв човек вече е тръгнал в стъпките на съвършенството.

„облечете се в любовта, която е свързка на съвършенството.” (Кол 3: 14)

„За да бъдем свети и непорочни пред Него с любов.” (Евр 1: 4)

„Търпението пък нека бъде съвършено нещо, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък.” (Посл Яков 1: 3-4)

„Нека ви направи съвършени във всяко добро дело, за да изпълните волята Му.”

(Евр 13: 21)

„Затова, като оставим първоначалното учение Христово, нека се стремим към съвършенство.”

(Евр 6: 1)

„Обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят, за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя своето слънце да грее над лоши и добри и праща дъжд на праведни и неправедни. ... И тъй, бъдете свършени, както е свършен и Небесният ваш Отец.”

(Матей 5: 44-45, 48)

„Божественото трябва да дойде първо в отделния човек, а после в света.”

„Не се лъжете: Всеки сам трябва да подобри своето състояние, сам да си помогне.”

„Работете върху себе си, да събудите божественото съзнание, да бъдете спасители на себе си.”

„Истинският живот започва с работа върху себе си.”

„Човек не трябва да търси своя Учител вън от себе си.”

„Ученикът не очаква своето щастие отвън.”

„Задачата ти е да станеш силен човек, да се справиш с мъчнотиите и изпитанията си.”

„Божественото състояние е да се чувстваш самостоятелен, свободен да живееш при всички условия на живота.”

„Носете в себе си една конкретна, велика идея, която да ви отличава от другите.”

„Днес всички хора се държат един за друг като кърлежи. Трябва сила, за да ги отделиш, да се опрат на себе си.”

„В мозъка ви има толкова енергия, че ако я превърнете в светлина, хиляди години ще си служите с нея.”

„Пази в тайна своята велика, божествена идея, за да черпиш от нея сила и мощ.”

„Целта на живота е да реализира човек нещо безсмъртно на Земята, което да остане за вечността.”

„У човека се креят сили, които са в спящо състояние, и той трябва да работи за тяхното пробуждане и правилно използване. Когато човек се обърне към Бога, у него се събуждат всички спящи сили и способности.”

„Бог е вложил у всекиго някаква дарба, която трябва да се развива. Хората не работят върху себе си, но се занимават с погрешките си. Вместо да вървят напред, те сами се спъват. Благодарете на това, което е вложено във вас и

работете върху него. Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват.”

„Проникването на най-малката божествена мисъл в живота на човека го прави самостоятелен, самоуверен, и в него проблесва малка любов, светлина, мир и радост. Според растежа на божествената мисъл се увеличават любовта, светлината, мира и радостта. Така расте и самият човек.”

„Туй, което причинява радост в живота, то е законът на съвършенството, понеже Божественият живот се намира в съвършенството. Когато предчувстваме това съвършенство, което ще имаме в бъдеще, то носи радост за нас.”

„Не е лесно да дойде човек до онова велико съвършенство, да остане тих и спокоен при всички условия на живота и във всичко да вижда добрата страна. Съвършеният човек нито се обижда, нито другите обижда. Той вижда и предвижда нещата, знае как да постъпва и какво да говори.

Коя е причината за недоразуменията между хората? – Тяхното несъвършенство. Недоразуменията се дължат на тяхната непредвидливост, на техния невъзпитан език, на тяхното неумение да виждат и чуват нещата правилно.”

„Съвършенството има два израза: в Божествения свят съвършенството се изпитва с голяма радост, която Духът съдържа. Но като дойде Духът на Земята, изпитва се голяма скръб. И ако вие не искате да страдате, трябва да отидете горе – нищо повече! Пък щом не можете да се проявите горе, непременно трябва да се проявите долу – няма изключение в този закон. Щом човек влезе в живота, той трябва да се прояви или в радостта или в скръбта. ... Следователно, в това отношение казвам така: страданията - това са корените на дървото, радостите – това са клонищата. , т.е. страданията и радостите заедно съставляват дървото на живота. Без корени не може да има растене, та колкото корените са по-силни, и вашите клонища са по-силни – съответствие има.”

„Да бъде човек съвършен, това значи, между Бога и неговата душа да съществува пълна хармония. Тази хармония се поддържа от три велики сили в света: от Любовта, от Мъдростта и от Истината.”

„Узрелият плод подразбира съвършенство. Щом си узрял, ти влизаш в божествения живот, а на земята ще работиш, докато си зелен. Щом узреееш, ще те дигнат от земята, няма какво да търсиш тук. Кои хора са зелени? – Зеленият човек се отличава по това, че не желае много да работи. Той желае най-същественото, което е за днешния ден.”

„Как се изявява съвършеният човек? Той се справя и с най-големите мъчнотии. За него няма нещо невъзможно. Той има съдействието на Бога, на ангелите, на всички добри и разумни същества.”

„Човек трябва да стане господар на своите низки мисли и чувства, да ги владее. Стани господар на себе си, а не на хората. Който е станал господар на себе си, той е в хармония с всички хора.”

„Никой никого не може да спъне. Единственият, който може да спъне човека, това е той сам. Коя е причината, дето човек се спъва? – Двамата възлюбени, които го привличат: Господ и дяволът. И към единия поглежда и към другия; колебае се, не знае кого да избере. И двамата искат от него да се определи. Защо не може изведнъж да се определи? – Защото има слабости, които го теглят към дявола. Любовта му го тегли към Бога, слабостите – към дявола.”

„Вярвайте, че сте свободни, силни и можете да изправите погрешките си.”

„Изобщо човек трябва да се контролира, да владее езика си, да наблюдава движенията си, да не се поддава на външни, на чужди влияния.”

„Когато хората направят вътрешна връзка с Бога; науката, литературата, музиката, изкуството, обществеността, семейният, личният живот ще се изпълнят с новото, с нови идеи и разбирания – с нов стремеж към възвишеното и красивото.”

Преждевременно: Когато човек се обърне в себе си към света на съвършенството и напълно му се посвети, той ще стане извор на нови ценности, на нова култура, които ще създадат бъдещия нов тип човек, нов тип общество.

*

В живота на онзи, който е осъзнал Великото в себе си, започва нова епоха.

Всички външни кумири, увлечения, страсти, цялата външна слава и суета, всичко изгубва илюзорния си блясък и потъмнява.

Тогавата той казва като Павла: „Считам всичко за измет, само да придобия Христа.”

Съзнал е вече той съвършеното вътре в себе си, иска да му се посвети, да го изяви.

Подобно на оня олимпиец, отстранява той от погледа си всичко странично, несъществено, и с непреодолимо вдъхновение и вяра се хвърля в неизтощимия труд и устрем към победата.

„Катастрофирах, паднах на легло, изгубих всичко. Вече нищо не може да се направи.”

Който е ударен от съдбата и е изпаднал в крайно ограничение, безисходица, невъзможност, той е благословен от великата възможност да развие и прояви пълния си вътрешен потенциал.

Когато човек се изправи пред опасността да изгуби своите мечти, своя идеал, своята любима, своето здраве, пред невъзможността да извърши подвига, за който цял живот е работил, тогава именно той или ще отзвучи от живота, или ще направи невъзможното.

Никакви външни средства, условия, авторитети и величия не могат да помогнат на такъв човек. Всички казват – това е невъзможно.

Остава му едно – да повярва във вътрешните божествени сили в себе си, да впрегне цялата си вяра, трудолюбие и дързост, за да прояви този неизчерпаем вътрешен свят от сили и възможности в себе си.

Така се извършват подвизите на невероятните изцеления, рекорди, победи и триумфи, когато човек постига невъзможното.

Невъзможното, това е новият свят, новата култура, новият живот на човечеството – живот на съвършенство.